

LATVIJAS REPUBLIKAS

SAEIMAS

ZIŅOTĀJS

NR. 15

2016. GADA 11. AUGUSTĀ

Saturs

256.*	374L/12**	Grozījumi Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā	3
257.	375L/12	Grozījums Reklāmas likumā.	6
258.	376L/12	Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā	7
259.	377L/12	Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”	10
260.	378L/12	Grozījumi Imigrācijas likumā.	11
261.	379L/12	Grozījumi likumā “Par piesārņojumu”	17
262.	380L/12	Par Padziļinātu partnerības un sadarbības nolīgumu starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kazahstānas Republiku, no otras puses.	30
263.	382L/12	Par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp CARIFORUM valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses	31
264.	383L/12	Grozījumi likumā “Par aviāciju”	32
265.	384L/12	Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā	34
266.	385L/12	Grozījums Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā	41
267.	386L/12	Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā	42
268.	387L/12	Grozījumi likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”	46
269.	388L/12	Grozījumi Civilprocesa likumā	48
270.	389L/12	Par 1960. gada 14. decembra Konvenciju par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju un Līgumu par Latvijas Republikas pievienošanās Konvencijai par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju nosacījumiem	53
271.	390L/12	Grozījumi Prokuratūras likumā.	77
272.	391L/12	Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā	78

* Publikācijas numurs.

** 12. Saeimas pieņemtā likuma numurs.

256. 374L/12 Grozījumi Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā

Izdarīt Priekšvēlēšanu aģitācijas likumā (Latvijas Vēstnesis, 2012, 199. nr.; 2014, 75. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 1. panta 5. punktu ar vārdiem “(turpmāk arī — maksa)”.

2. Papildināt likumu ar IV¹ nodaļu šādā redakcijā:

**“IV¹ nodaļa. Citu iespiedtehnikā izgatavotu priekšvēlēšanu aģitācijas izdevumu izplatīšana
17.¹ pants. Citu iespiedtehnikā izgatavotu priekšvēlēšanu aģitācijas izdevumu izplatīšana**

(1) Izplatot biļetenus, grāmatas, skrejlapas un citus iespiedtehnikā izgatavotus priekšvēlēšanu aģitācijas izdevumus, kas nav preses izdevumi, izdevumā skaidri un nepārprotami norādāms, ka tā ir politiskā reklāma un kurš aģitācijas veicējs šo priekšvēlēšanu aģitāciju apmaksājis, kā arī jānorāda šā izdevuma tirāža.

(2) Ja šā panta pirmajā daļā minētie izdevumi tiek izplatīti, izmantojot tikai pasta pakalpojumus, aģitācijas veicējs vai tā pilnvarota persona līgumu par priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izplatīšanu, izmantojot pasta pakalpojumus, slēdz tieši un nepastarpināti tikai ar pasta pakalpojumu sniedzēju.”

3. Aizstāt 18. panta trešajā daļā vārdu “pirmajā” ar vārdu “otrajā”.

4. Izteikt 22. pantu šādā redakcijā:

“22. pants. Priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošana publiskās vietās

(1) Jautājumus, kas skar priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanu publiskās lietošanas ārtelpās vai pret publiskās lietošanas ārtelpām (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti), reglamentē normatīvie akti par reklāmas izvietošanu, ciktāl šis likums nenoteic citādi.

(2) Aģitācijas veicējs vai tā pilnvarota persona līgumu par priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanu publiskās lietošanas ārtelpās vai pret publiskās lietošanas ārtelpām (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti) slēdz tieši un nepastarpināti tikai ar reklāmas pakalpojumu sniedzēju.

(3) Reklāmas pakalpojumu sniedzējs, kurš piedāvā izvietot priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus publiskās lietošanas ārtelpās vai pret publiskās lietošanas ārtelpām (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti), vismaz 150 dienas pirms vēlēšanu dienas nosūta Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanas izcenojumus, ieskaitot plānotās atlaides un atlaižu piemērošanas kritērijus, visam priekšvēlēšanu aģitācijas periodam. Ja Saeima ir atlaista vai atsaukta vai republikas pilsētas dome vai novada dome tiek atlaista, vai tiek izsludinātas atkārtotas vēlēšanas, reklāmas pakalpojumu sniedzējs priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietošanas izcenojumus, ieskaitot plānotās atlaides un atlaižu piemērošanas kritērijus, nosūta Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam ne vēlāk kā triju darbdienu laikā no vēlēšanu izsludināšanas dienas. Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs minēto informāciju nekavējoties publisko savā mājaslapā internetā.

(4) Reklāmas pakalpojumu sniedzējam, kurš piedāvā izvietot priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus publiskās lietošanas ārtelpās vai pret publiskās lietošanas ārtelpām (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti),

aizliegts izvietot priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus par augstāku vai zemāku cenu, nekā norādīts šā panta trešajā daļā minētajos izcenojumos. Šie izcenojumi pēc to publiskošanas nav grozāmi.

(5) Ja reklāmas pakalpojumu sniedzējs atbilstoši šā panta noteikumiem un tajā paredzētajos termiņos nav nosūtījis Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojam priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietojuma izcenojumus, šim reklāmas pakalpojumu sniedzējam priekšvēlēšanu aģitācijas periodā ir aizliegts izvietot priekšvēlēšanu aģitācijas materiālus.

(6) Šā panta otrajā, trešajā, ceturtajā un piektajā daļā minētie noteikumi nav attiecināmi uz priekšvēlēšanu aģitāciju, kuru veic nesaistītā persona, ievērojot šajā likumā noteiktos ierobežojumus.

(7) Katra publiskā vietā izvietota priekšvēlēšanu aģitācijas materiāla ietvaros skaidri un nepārprotami norādāms, kurš aģitācijas veicējs šo priekšvēlēšanu aģitāciju apmaksājis.

(8) Par priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietojumu publiskās lietošanas ārtelpās vai pret publiskās lietošanas ārtelpām (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti) maksājama pašvaldības nodeva par reklāmas, afišu un sludinājumu izvietojumu publiskās vietās, ja tādu pašvaldība noteikusi attiecībā uz priekšvēlēšanu aģitācijas materiāliem. Pašvaldības noteiktā nodeva par reklāmas, afišu un sludinājumu izvietojumu publiskās vietās attiecībā uz priekšvēlēšanu aģitācijas materiāliem nedrīkst būt lielāka par zemāko nodevas apmēru, kāds konkrētajā vietā noteikts par preču vai pakalpojumu reklāmas materiālu izvietojumu.”

5. Papildināt likumu ar 22.¹ pantu šādā redakcijā:

“22.¹ pants. Ierobežojumi attiecībā uz priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietojumu publiskās vietās

(1) Priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietojumam publiskās lietošanas ārtelpās (izkārtnes, stendi, afišas, tāfeles, slietņi, novietoti plakāti, reklāma skatlogos un citi tamlīdzīgi reklāmas objekti) aizliegts izmantot:

- 1) valsts un pašvaldību iestāžu ēkas;
- 2) baznīcu ēkas un lūgšanu namus;
- 3) autoostu, dzelzceļa staciju, lidostu un pasažieru ostu ēkas;
- 4) valsts nozīmes arhitektūras un mākslas pieminekļus;
- 5) ēkas, kas pieder:
 - a) valsts un atvasinātu publisku personu institūcijām un kapitālsabiedrībām, kurās valstij vai atvasinātām publiskām personām pieder vairāk nekā 50 procenti kapitāla daļu (akciju),
 - b) kapitālsabiedrībām, kurās vienas vai vairāku valsts vai atvasinātu publisku personu kapitālsabiedrībām atsevišķi vai kopumā pieder vairāk nekā 50 procenti kapitāla daļu (akciju).

(2) Pašvaldībai vismaz 150 dienas pirms vēlēšanu dienas, ievērojot šā likuma un citu normatīvo aktu noteikumus, ir tiesības izdot saistošos noteikumus par priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietojumu publiskās vietās un vietās, kas vērstas pret publisku vietu, paredzot ierobežojumus priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izmēram, veidam, gaismas un skaņas efektiem atbilstoši videi, ēku un būvju arhitektūrai, kā arī noteikt šā panta pirmajā daļā minētajām vietām papildu vietas, kurās aizliegta priekšvēlēšanu aģitācijas materiālu izvietojuma. Priekšvēlēšanu aģitācijas materiāliem noteiktie ierobežojumi nedrīkst būt stingrāki par pašvaldības noteiktajiem ierobežojumiem attiecībā uz preču un pakalpojumu reklāmas materiālu izvietojumu.”

6. 32. panta pirmajā daļā:

izslēgt vārdu “internetā”;

papildināt daļu pēc vārdiem un skaitļa “un šā likuma 25. pantā minētajās institūcijās un

kapitālsabiedrībās” ar vārdiem “kā arī aģitācijas kā maksas pakalpojuma veikšana publisko elektronisko sakaru tīklos, tai skaitā internetā (neattiecinot to uz politisko partiju un to apvienību mājaslapām internetā)”.

Likums stājas spēkā 2016. gada 15. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 16. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

257. 375L/12 Grozījums Reklāmas likumā

Izdarīt Reklāmas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2000, 3. nr.; 2004, 10. nr.; 2007, 21. nr.; 2008, 3., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 50. nr.; 2012, 169. nr.; 2014, 47., 189. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt pārejas noteikumu 3. punktu.

Likums stājas spēkā 2016. gada 15. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 16. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 29.06.2016., Nr. 123.

258. 376L/12 **Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā**

Izdarīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā šādus grozījumus:

1. Izteikt 166.³⁶ pantu šādā redakcijā:

“166.³⁶ pants. Maksātnespējas procesa un tiesiskās aizsardzības procesa noteikumu pārkāpšana

Par maksātnespējas procesa vai tiesiskās aizsardzības procesa noteikumu pārkāpšanu, ja to izdarījusi maksātnespējas procesā vai tiesiskās aizsardzības procesā iesaistītā persona, —

uzliek naudas sodu no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*, atņemot valdes loceklim vai parādnieka pārstāvim tiesības ieņemt noteiktus amatus komercsabiedrībās vai bez tā.”

2. Papildināt kodeksu ar 179.⁴ pantu šādā redakcijā:

“179.⁴ pants. Aizlieguma atrasties uz ūdenstilpes ledus pārkāpšana

Par atrašanos uz iekšzemes publiskās ūdenstilpes vai jūras piekrastes ūdenstilpes ledus, ja šāda atrašanās ir aizliegta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu līdz septiņdesmit *euro*.

Par tādām pašām darbībām, ja tās izdarītas alkohola reibumā vai narkotisko vai citu apreibinošo vielu ietekmē, —

uzliek naudas sodu no piecpadsmit līdz simt *euro*.”

3. Aizstāt 201.⁵ panta trešajā daļā vārdus “bez reģistrēšanās Nacionālajā elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomē” ar vārdiem “bez paziņojuma iesniegšanas Nacionālajai elektronisko plašsaziņas līdzekļu padomei”.

4. Papildināt 210. panta pirmo daļu pēc skaitļa un vārdiem “179. panta ceturtajā daļā” ar skaitli un vārdu “179.⁴ pantā”.

5. Izteikt 214.¹ pantu šādā redakcijā:

“214.¹ pants. Pašvaldības policija

Pašvaldības policijas iestādes izskata šā kodeksa 42.¹ pantā, 117.¹ panta pirmajā—sestajā un desmitajā daļā, 117.²—117.⁶ pantā, 117.⁷ pantā (par pārkāpumiem, kurus izdarījis atpūtas kuģa vadītājs iekšējos ūdeņos), 117.⁸ pantā, 137.¹ panta pirmajā un otrajā daļā, 149.⁵ panta ceturtajā daļā, 149.¹⁰ pantā, 149.²³ panta otrajā daļā, 149.²⁹ panta otrajā daļā, 149.³¹ panta astotajā daļā, 155. pantā, 155.⁴ panta pirmajā daļā, 155.¹⁰ panta piektajā un sestajā daļā, 166.⁹ pantā, 166.²⁰ panta pirmajā daļā, 167., 167.², 170.¹, 171., 171.², 172., 174.⁴ pantā, 181. panta trešajā daļā, 186. panta otrajā daļā, 201.³⁵ panta trešajā un ceturtajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas.

Izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvo sodu pašvaldības policijas iestādes vārdā ir tiesīgs pašvaldības policijas iestādes vadītājs un viņa noteiktas pašvaldības policijas amatpersonas.”

6. Izslēgt 248. panta sestajā daļā vārdus “un naudas soda kvīšu”.

7. Papildināt 276. pantu ar trešo un ceturto daļu šādā redakcijā:

“Ja pieņemts lēmums par naudas soda uzlikšanu darbinieku nosūtīšanas jomā darba devējam, kas atrodas citā Eiropas Ekonomikas zonas valstī, Valsts darba inspekcija nosūta pieprasījumu par lēmuma paziņošanu attiecīgajai Eiropas Ekonomikas zonas valsts iestādei.

Ja Valsts darba inspekcija ir saņēmusi citas Eiropas Ekonomikas zonas valsts iestādes pieprasījumu par lēmuma par naudas soda uzlikšanu darbinieku nosūtīšanas jomā darba devējam, kas atrodas Latvijā, paziņošanu, Valsts darba inspekcija nekavējoties paziņo attiecīgajam darba devējam lēmumu par naudas soda uzlikšanu.”

8. 289.¹⁷ pantā:

izteikt trešo daļu šādā redakcijā:

“Apelācijas sūdzību vai protestu sastāda atbilstoši šā kodeksa 289.¹ panta prasībām. Apelācijas sūdzībā papildus norāda apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatu:

- 1) kādu materiālo tiesību normu rajona (pilsētas) tiesa nepareizi piemērojusi vai iztulkojusi vai kādu procesuālo tiesību normu pārkāpusi un kā tas ietekmējis lietas izspriešanu;
- 2) kādus pierādījumus rajona (pilsētas) tiesa nepareizi novērtējusi, kā izpaužas lietas apstākļu juridiskā novērtējuma nepareizība un kā tas ietekmējis lietas izspriešanu.”;

papildināt pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“Apelācijas sūdzībai pievieno norakstus atbilstoši administratīvā pārkāpuma lietas dalībnieku skaitam. Apelācijas sūdzību vai protestu iesniedz tajā rajona (pilsētas) tiesā, kuras nolēmumu pārsūdz.”

9. Aizstāt 289.¹⁹ panta pirmajā un sestajā daļā skaitli un vārdu “289.¹ panta” ar skaitli un vārdiem “289.¹⁷ panta trešās daļas”.

10. Izteikt 289.²⁰ pantu šādā redakcijā:

“289.²⁰ pants. Apelācijas instances tiesas rīcība pēc sūdzības un lietas materiālu saņemšanas

Pārlicinājies, ka ir ievērota apelācijas sūdzības iesniegšanas kārtība, apgabaltiesas tiesnesis izlemj jautājumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu.

Konstatējis, ka apelācijas sūdzība apelācijas instances tiesai nosūtīta, pārkāpjot sūdzības iesniegšanas kārtību, tiesnesis pieņem vienu no šādiem lēmumiem:

- 1) par atteikšanos ierosināt apelācijas tiesvedību, ja sūdzība iesniegta par nolēmumu, kas saskaņā ar likumu nav pārsūdzams. Šajā gadījumā sūdzību kopā ar lietu nosūta pirmās instances tiesai, kas sūdzību atdod atpakaļ iesniedzējam;
- 2) par lietas nosūtīšanu pirmās instances tiesai likumā noteikto darbību izpildei, ja, iesniedzot apelācijas sūdzību, nav ievērotas šā kodeksa 289.¹⁷ panta trešās daļas vai 289.¹⁹ panta piektās daļas prasības.

Ja šā panta otrās daļas 1. punktā norādītos apstākļus konstatē, izskatot sūdzību pēc būtības, tiesa pieņem lēmumu par apelācijas tiesvedības izbeigšanu.

Ja pastāv vismaz viens no šā kodeksa 289.¹⁷ panta trešajā daļā minētajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, tiesnesis pieņem lēmumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu un nosaka dienu, kad sūdzība tiks izskatīta rakstveida procesā.

Ja tiesnesis, kuram apelācijas sūdzība nodota izlemšanai, atzīst, ka apelācijas tiesvedības ierosināšana ir atsakāma, jo nepastāv tās ierosināšanas pamati, jautājumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu 10 dienu laikā izlemj trīs tiesneši koleģiāli.

Ja kaut viens no trim tiesnešiem uzskata, ka pastāv vismaz viens no šā kodeksa 289.¹⁷ panta trešajā daļā minētajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, tiesneši pieņem lēmumu par apelācijas tiesvedības ierosināšanu un nosaka dienu, kad sūdzība tiks izskatīta rakstveida procesā.

Ja tiesneši vienbalsīgi atzīst, ka nepastāv neviens no šā kodeksa 289.¹⁷ panta trešajā daļā minētajiem apelācijas tiesvedības ierosināšanas pamatiem, tiesneši pieņem lēmumu par atteikšanos ierosināt apelācijas tiesvedību. Lēmumu sastāda rezolūcijas veidā, norādot tiesnešus, kuri pieņēma lēmumu. Lēmums nav pārsūdzams. Par pieņemto lēmumu paziņo apelācijas sūdzības iesniedzējam.”

11. Papildināt 299. pantu ar piekto, sesto, septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“Ja pieņemts galīgais lēmums par naudas soda uzlikšanu darbinieku nosūtīšanas jomā darba devējam, kas atrodas citā Eiropas Ekonomikas zonas valstī, un tas nav izpildīts labprātīgi, Valsts darba inspekcija nosūta pieprasījumu par lēmuma piespiedu izpildi attiecīgajai Eiropas Ekonomikas zonas valsts iestādei.

Ja Valsts darba inspekcija ir saņēmusi citas Eiropas Ekonomikas zonas valsts iestādes pieprasījumu par galīgā lēmuma par naudas soda uzlikšanu darbinieku nosūtīšanas jomā darba devējam, kas atrodas Latvijā, izpildi, Valsts darba inspekcija nekavējoties paziņo attiecīgajam darba devējam lēmumu par naudas soda uzlikšanu. Ja pēc šā paziņojuma lēmums par naudas soda uzlikšanu nav izpildīts labprātīgi, Valsts darba inspekcija nodod lēmumu par naudas soda uzlikšanu piespiedu izpildei. Piedzītais naudas sods ieskaitāms valsts budžetā.

Valsts darba inspekcija šā panta sestajā daļā minēto pieprasījumu nenodod izpildei, ja Iekšējā tirgus informācijas sistēmā (*IMI*):

- 1) nav ievietota informācija, kas ļauj identificēt sodīto darba devēju un izdarīto pārkāpumu;
- 2) nav norādīts datums, kad lēmums kļuvis nepārsūdzams;
- 3) nav pievienots lēmums, pamatojoties uz kuru jāveic administratīvā soda izpilde.

Valsts darba inspekcija šā panta sestajā daļā minēto pieprasījumu var nenodot izpildei, ja soda izpilde pārkāpj Latvijas Republikas Satversmē noteiktās pamattiesības.”

12. Papildināt pārejas noteikumus ar 35. punktu šādā redakcijā:

“35. Grozījums šā kodeksa 248. panta sestajā daļā attiecībā uz naudas soda kvīšu izslēgšanu stājas spēkā 2016. gada 1. septembrī.”

13. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 28. punktu šādā redakcijā:

“28) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija direktīvas 2014/67/ES par to, kā izpildīt direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes regulu (ES) Nr.1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (“*IMI* regula”).”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents **R. Vējonis**

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

259. 377L/12 **Grozījumi likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli”**

Izdarīt likumā “Par iedzīvotāju ienākuma nodokli” (Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs, 1993, 22./23. nr.; Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 2., 23. nr.; 1995, 8., 14. nr.; 1996, 9. nr.; 1997, 3., 21. nr.; 1998, 1. nr.; 1999, 24. nr.; 2000, 5. nr.; 2001, 1., 24. nr.; 2002, 6. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 2., 8., 24. nr.; 2006, 14., 22. nr.; 2007, 3., 12., 24. nr.; 2008, 12. nr.; 2009, 1., 2., 15., 16. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 200. nr.; 2010, 82., 131., 178., 206. nr.; 2011, 99., 144., 157., 204. nr.; 2012, 44., 88., 92., 192. nr.; 2013, 194., 232., 234. nr.; 2014, 47., 57., 257. nr., 2015, 42., 97., 227., 248. nr.) šādus grozījumus:

1. Papildināt 20. panta pirmo daļu pēc vārda “nodoklis” ar vārdiem “vai saņēmis algota darba ienākumus, kas kādā no Eiropas Savienības dalībvalstīm ir pakļauti aplikšanai ar iedzīvotāju ienākuma nodoklim analogisku nodokli”.

2. Papildināt pārejas noteikumus ar 123. punktu šādā redakcijā:

“123. Sākot ar 2016. gada 1. maiju, no aplikšanas ar iedzīvotāju ienākuma nodokli atbrīvo Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmas (EaSI) līdzfinansētā projekta Nr.VS/2015/0206 “Elastīga bērnu uzraudzības pakalpojuma nodrošināšana darbiniekiem, kas strādā nestandarta darba laiku” ietvaros elastīgā bērnu uzraudzības pakalpojuma līdzfinansējuma veidā darbinieka gūtos ienākumus, ja darbinieks strādā nestandarta darba laiku un piedalās minētajā projektā.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 16. jūnijā.

Valsts prezidents R.Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

260. 378L/12 Grozījumi Imigrācijas likumā

Izdarīt Imigrācijas likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 24. nr.; 2003, 16. nr.; 2004, 10. nr.; 2005, 14. nr.; 2006, 1., 5., 9. nr.; 2007, 5., 15. nr.; 2008, 3., 13. nr.; 2009, 8. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 74. nr.; 2011, 19., 93. nr.; 2013, 250. nr.; 2014, 98., 108. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. panta pirmajā daļā:

papildināt 5.¹ punktu pēc vārda “birojs” ar vārdiem “Militārās izlūkošanas un drošības dienests”;

izslēgt 7. punktu;

izteikt 11. punktu šādā redakcijā:

“11) **vīza** — noteikta parauga uzlīme, kas apliecina, ka persona ir pieprasījusi atļauju ieceļot un uzturēties Latvijā vai citā Šengenas līguma dalībvalstī, vai vairākās Šengenas līguma dalībvalstīs vai šķērsot to teritoriju tranzītā un ka vīzu izsniegusi institūcija atbilstoši savai kompetencei nesaskata šķēršļus tam, ka persona vīzā norādītajā laikposmā tik reižu, cik vīzā norādīts, ieceļo un uzturas Latvijā vai citā Šengenas līguma dalībvalstī, vai vairākās Šengenas līguma dalībvalstīs. Vīza pati par sevi nedod tiesības ieceļot Latvijā vai citā Šengenas līguma dalībvalstī.”

2. Izslēgt 3. panta otro daļu.

3. 4. panta pirmajā daļā:

izteikt 2. punktu šādā redakcijā:

“2) ir derīga vīza, Latvijas Republikas izsniegta uzturēšanās atļauja vai Eiropas Savienības pastāvīgā iedzīvotāja uzturēšanās atļauja. Ārzemnieks, kurš saņēmis jaunu ceļošanas dokumentu, var izmantot iepriekšējo ceļošanas dokumentu ar ielīmētu derīgu uzturēšanās atļauju vienreizējai ieceļošanai, lai saņemtu jaunu Latvijas Republikas izsniegtu uzturēšanās atļauju.”;

izslēgt 3. punkta pirmajā teikumā vārdus “kas garantē ar veselības aprūpi saistīto izdevumu segšanu Latvijā, ieskaitot nogādāšanu atpakaļ ārzemnieka mītnes zemē viņa smagas slimības gadījumā”.

4. Papildināt likumu ar 4.² pantu šādā redakcijā:

“**4.² pants.** (1) Ja ārzemnieks ieceļo Latvijā atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 15. marta regulas Nr.562/2006 nosacījumiem, uz viņu attiecas šajā regulā noteiktās ieceļošanas prasības.

(2) Šā panta pirmajā daļā minētā ārzemnieka ceļošanas dokuments ir uzskatāms par derīgu, ja tas atbilst šā likuma 4. panta pirmās daļas 1. punkta “a”, “b”, “c”, “e” un “f” apakšpunktā noteiktajām prasībām.

(3) Šā panta pirmajā daļā minētajam ārzemniekam nepieciešamos ieceļošanas un uzturēšanās finanšu līdzekļus nosaka saskaņā ar Ministru kabineta noteikumiem par ārzemniekam nepieciešamo finanšu līdzekļu apmēru un finanšu līdzekļu esamības konstatēšanu.”

5. Izslēgt 5. panta pirmo daļu.

6. 9. pantā:

papildināt piekto daļu ar 25. punktu šādā redakcijā:

“25) termiņuzturēšanās atļauju kā studējošais Latvijas augstskolas akreditētas pilna laika maģistra vai doktora studiju programmas pēdējo divu studiju semestru laikā (ja maģistra studiju programmas ilgums ir viens gads, — šīs studiju programmas apguves laikā), ja šajā laikā nav studiju pārtraukuma.”;

papildināt pantu ar 5.¹ daļu šādā redakcijā:

“(5¹) Ārzemniekam, kurš saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 10. punktu, ir tiesības uz nodarbinātību līdz 20 stundām nedēļā pie jebkura darba devēja, izņemot to ārzemnieku, kuram ir tiesības uz nodarbinātību, pamatojoties uz šā panta piektās daļas 25. punktu.”

7. 11. pantā:

izslēgt pirmo daļu;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ilgtermiņa vīzu var izsniegt, ja tas atbilst starptautiskajām tiesību normām, Latvijas valsts interesēm vai ir saistīts ar nepārvaramu varu, humāniem apsvērumiem vai būtiskiem personīgiem vai profesionāliem iemesliem un ja ārzemnieka paredzētais uzturēšanās termiņš ir garāks par termiņu, uz kādu var izsniegt vīzu atbilstoši Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija regulas Nr.810/2009, ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss) nosacījumiem.”

8. Izteikt 12. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ministru kabineta noteiktos ielūguma apstiprināšanai vai vīzas pieprasīšanai nepieciešamos dokumentus var iesniegt latviešu, angļu, franču, krievu vai vācu valodā. Uzaicinātais ielūguma apstiprināšanai nepieciešamo iesniegumu un paskaidrojumus sniedz tikai latviešu valodā.”

9. Aizstāt 16. panta pirmās daļas 17. punktā vārdus “uzturoties Latvijas Republikā” ar vārdiem “uzturoties Latvijas Republikā, pēdējo piecu gadu laikā, skaitot no dienas, kad iesniegti dokumenti vīzas pieprasīšanai”.

10. Izteikt 22. panta ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ministru kabineta noteiktos izsaukuma apstiprināšanai vai uzturēšanās atļaujas pieprasīšanai nepieciešamos dokumentus var iesniegt latviešu, angļu, franču, krievu vai vācu valodā. Uzaicinātais izsaukuma apstiprināšanai nepieciešamo iesniegumu un paskaidrojumus sniedz tikai latviešu valodā.”

11. Aizstāt 22.¹ panta pirmās daļas 11. punktā vārdus “uzturoties Latvijas Republikā” ar vārdiem “uzturoties Latvijas Republikā, pēdējo piecu gadu laikā, skaitot no dienas, kad iesniegti dokumenti izsaukuma apstiprināšanai”.

12. 23. pantā:

izteikt pirmās daļas 28. un 29. punktu šādā redakcijā:

“28) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš ir veicis ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā, to palielinot, vai ieguldījumu kapitālsabiedrības pamatkapitālā,

dibinot jaunu kapitālsabiedrību, un ir samaksājis valsts budžetā 10 000 *euro*, kā arī veiktais ieguldījums ir vismaz:

- a) 50 000 *euro* un tas veikts kapitālsabiedrībā, kura nodarbina ne vairāk kā 50 darbinieku un kuras gada apgrozījums vai gada bilance nepārsniedz 10 miljonus *euro*. Saistībā ar ieguldījumu vienas kapitālsabiedrības pamatkapitālā termiņuzturēšanās atļauju izsniedz ne vairāk kā 10 ārzemniekiem, ja katrs no viņiem ir veicis šajā punktā noteikto ieguldījumu un samaksājis valsts budžetā 10 000 *euro*,
 - b) 100 000 *euro* un tas veikts kapitālsabiedrībā, kura nodarbina vairāk nekā 50 darbinieku un kuras gada apgrozījums vai gada bilance pārsniedz 10 miljonus *euro*,
 - c) 100 000 *euro* un tas veikts kapitālsabiedrības pamatkapitālā, kura kopā ar vienu vai vairākiem meitas uzņēmumiem, kas reģistrēti Latvijas Republikā, nodarbina vairāk nekā 50 darbinieku un to kopējais gada apgrozījums vai gada bilance pārsniedz 10 miljonus *euro*;
- 29) uz laiku, kas nepārsniedz piecus gadus, ja viņš Rīgā vai Jūrmalā, vai Ādažu, Babītes, Baldones, Carnikavas, Garkalnes, Ikšķiles, Ķekavas, Mārupes, Olaines, Ropažu, Salaspils, Saulkrastu vai Stopiņu novadā ir iegādājies un viņam pieder viens funkcionāli saistīts nekustamais īpašums (izņemot gadījumu, kad nekustamais īpašums ir neapbūvēta zeme), kura vērtība ir vismaz 250 000 *euro*, vai ārpus minētajām administratīvajām teritorijām — ne vairāk kā divi nekustamie īpašumi (izņemot gadījumu, kad nekustamais īpašums ir neapbūvēta zeme) un katrs no tiem ir viens funkcionāli saistīts nekustamais īpašums, kuru kopējā vērtība ir vismaz 250 000 *euro*, ja vienlaikus pastāv šādi nosacījumi:
- a) viņam nav nekustamā īpašuma nodokļa maksājumu parādu,
 - b) kopējās nekustamo īpašumu vērtības samaksa veikta bezskaidras naudas norēķinu veidā,
 - c) nekustamais īpašums iegādāts no Latvijas Republikā vai Eiropas Savienības dalībvalstī, Eiropas Ekonomikas zonas valstī vai Šveices Konfederācijā reģistrētas juridiskās personas, kura ir nodokļu maksātāja Latvijas Republikā Latvijas Republikas nodokļu jomu reglamentējošo normatīvo aktu izpratnē, vai no fiziskās personas, kura ir Latvijas pilsonis, Latvijas nepilsonis, Eiropas Savienības pilsonis vai ārzemnieks, kurš Latvijas Republikā uzturas ar derīgu Latvijas Republikas izsniegtu uzturēšanās atļauju,
 - d) nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība tā iegādes brīdī ir ne mazāka par 80 000 *euro*. Ja ārzemnieks iegādājies divus nekustamos īpašumus ārpus Rīgas vai Jūrmalas, vai Ādažu, Babītes, Baldones, Carnikavas, Garkalnes, Ikšķiles, Ķekavas, Mārupes, Olaines, Ropažu, Salaspils, Saulkrastu vai Stopiņu novada, katra nekustamā īpašuma kadastrālā vērtība tā iegādes brīdī ir ne mazāka par 40 000 *euro*. Ja kadastrālā vērtība ir mazāka par šajā apakšpunktā norādīto, nekustamā īpašuma vērtība saskaņā ar sertificēta nekustamā īpašuma vērtētāja noteikto nekustamā īpašuma tirgus vērtību nedrīkst būt mazāka par 250 000 *euro* vai, ja ārzemnieks iegādājies divus nekustamos īpašumus, — katra nekustamā īpašuma tirgus vērtība nedrīkst būt mazāka par 125 000 *euro*,
 - e) viņš, pieprasot pirmreizēju termiņuzturēšanās atļauju, samaksā valsts budžetā piecus procentus no nekustamā īpašuma vērtības,
 - f) nekustamā īpašuma sastāvā neietilpst lauksaimniecībā izmantojamā zeme vai meža zeme;”;

papildināt pirmo daļu ar 32. punktu šādā redakcijā:

“32) uz laiku, kas nepārsniedz sešus mēnešus, ja viņš augstskolā apguvis pilna laika maģistra vai doktora studiju programmu, ieguvis valsts atzītu augstākās izglītības diplomu par šīs studiju programmas apguvi un pieprasījis uzturēšanās atļauju ne vēlāk kā trīs mēnešus pēc šā diploma iegūšanas.”;

papildināt pantu ar 7.¹, 7.² un 7.³ daļu šādā redakcijā:

“(7¹) Ārzemniekam saskaņā ar šā panta pirmās daļas 28. punkta “a” apakšpunktu izsniegtā termiņuzturēšanās atļauja ir spēkā, ja tās derīguma termiņa laikā kapitālsabiedrība, kurā šis ārzemnieks veicis ieguldījumu, katrā pārskata gadā atbilstoši nodokļu deklarācijās norādītajam iemaksā valsts budžetā un pašvaldību budžetos nodokļu maksājumus, kuru kopsomma nav mazāka par 40 000 *euro* (neieskaitot šajā nodokļu maksājumu kopsummā to nodokļu maksājumu summas, kas ir atmaksātas vai atmaksājamas no valsts budžeta), bet par nepilnu pirmo pārskata gadu kopš termiņuzturēšanās atļaujas izsniegšanas valsts budžetā un pašvaldību budžetos iemaksātā nodokļu maksājumu kopsomma vidēji mēnesī ir ne mazāka par 3300 *euro*.

(7²) Ārzemniekam saskaņā ar šā panta pirmās daļas 28. punkta “b” apakšpunktu izsniegtā termiņuzturēšanās atļauja ir spēkā, ja tās derīguma termiņa laikā kapitālsabiedrība, kurā šis ārzemnieks veicis ieguldījumu, katrā pārskata gadā atbilstoši nodokļu deklarācijās norādītajam iemaksā valsts budžetā un pašvaldību budžetos nodokļu maksājumus, kuru kopsomma nav mazāka par 100 000 *euro* (neieskaitot šajā nodokļu maksājumu kopsummā to nodokļu maksājumu summas, kas ir atmaksātas vai atmaksājamas no valsts budžeta), bet par nepilnu pirmo pārskata gadu kopš termiņuzturēšanās atļaujas izsniegšanas valsts budžetā un pašvaldību budžetos iemaksātā nodokļu maksājumu kopsomma vidēji mēnesī ir ne mazāka par 8300 *euro*.

(7³) Ārzemniekam, kuram izsniegta termiņuzturēšanās atļauja saskaņā ar šā panta pirmās daļas 28., 29., 30. vai 31. punktu, ir tiesības ne agrāk kā sešus mēnešus pirms šīs termiņuzturēšanās atļaujas termiņa beigām atkārtoti pieprasīt termiņuzturēšanās atļauju, ja joprojām pastāv tās izsniegšanai nepieciešamie nosacījumi un, atkārtoti saņemot termiņuzturēšanās atļauju, viņš ir samaksājis valsts budžetā 5000 *euro*.”;

izteikt astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Ārzemnieka veikto maksājumu šā panta pirmās daļas 28., 29., 30. un 31. punktā noteiktajos gadījumos, kā arī 7.³ daļā noteiktajā gadījumā ieskaita valsts pamatbudžeta programmai “Ekonomikas attīstības programma” atvērtajā valsts pamatbudžeta izdevumu kontā Valsts kasē un uzskaita kā iestādes citus pašu ieņēmumus. Maksājums ir vienreizējs un netiek atmaksāts, izņemot Ministru kabineta noteikumos minētos gadījumus. Šo līdzekļu izmantošanas mērķus nosaka gadskārtējā valsts budžeta likumā, kā prioritāro izmantošanas mērķi norādot šīs budžeta programmas administrēšanas izdevumu segšanu, bet līdzekļu izmantošanas kārtību nosaka Ministru kabinets. Attiecīgo valsts budžeta programmu administrē Ekonomikas ministrija.”;

papildināt pantu ar devīto un desmito daļu šādā redakcijā:

“(9) Ārzemniekiem — trešo valstu valstspiederīgajiem — uz noteiktu laiku, bet ne ilgāk kā uz pieciem gadiem var tikt apturēta termiņuzturēšanās atļauja saskaņā ar šā panta pirmās daļas 28., 29., 30. vai 31. punktu izsniegšana. Ministru kabinets, izvērtējis ietekmi uz nacionālo drošību vai valsts ekonomisko attīstību saistībā ar trešo valstu valstspiederīgo daudzumu valstī un koncentrāciju noteiktā valsts teritorijā, izdod noteikumus, kuros paredz, kuras trešās valsts valstspiederīgajiem un uz kādu termiņu tiek apturēta attiecīgo termiņuzturēšanās atļauju izsniegšana.

(10) Izskatot dokumentus, kas saskaņā ar šā panta pirmās daļas 28., 29., 30. vai 31. punktu iesniegti termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanai līdz šā panta devītajā daļā minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai, piemēro noteikumus, kuri bija spēkā līdz minēto Ministru kabineta noteikumu spēkā stāšanās dienai.”

13. Papildināt 33. panta sesto daļu ar vārdiem “vai anulēšanu”.

14. Papildināt 34. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ārzemniekam, kurš Latvijas Republikā pieprasa termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28., 29., 30. vai 31. punktu, gadījumos, kad uz viņu ir attiecināmi saskaņā ar šā likuma 23. panta devīto daļu pieņemtajos Ministru kabineta noteikumos paredzētie ierobežojumi, to neizsniedz.”

15. Papildināt 35. panta pirmo daļu ar 30. punktu šādā redakcijā:

“30) ārzemniekam, kurš saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 2., 3., 4., 8., 28., 29., 30. vai 31. punktu, ir Valsts ieņēmumu dienesta administrēto nodokļu (nodevu) parāds, kas kopsummā pārsniedz 150 *euro*, izņemot nodokļu maksājumus, kuru maksāšanas termiņš ir pagarināts likuma “Par nodokļiem un nodevām” 24. panta pirmajā un 1.³ daļā noteiktajā kārtībā.”

16. Izslēgt 50.¹ panta otrajā daļā, 61. panta sestajā daļā un 65.¹ panta pirmajā daļā vārdu “Senāta”.

17. Papildināt 59. pantu ar 1.¹ un 1.² daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Pamatojoties uz šā likuma 52. pantā noteiktajā kārtībā sastādītu aizturēšanas protokolu, Valsts robežsardzes amatpersona var ievietot aizturēto ārzemnieku speciāli iekārtotās un aprikotās Valsts policijas telpās (turpmāk — īslaicīgās aizturēšanas vieta), ja pastāv bēgšanas iespējamība vai ārzemnieks rada draudus valsts drošībai vai sabiedriskajai kārtībai un drošībai. Tur aizturētajam ārzemniekam nodrošināmi īslaicīgās aizturēšanas vietas sadzīves apstākļi un uz viņu attiecināmi īslaicīgās aizturēšanas vietas iekšējās kārtības noteikumi.

(1²) Īslaicīgās aizturēšanas vietā neievieto ārzemnieku, kas ir mazāk aizsargāta persona — nepilngadīga persona, persona ar invaliditāti, persona vecumā, kuru sasniedzot Latvijas Republikā piešķir vecuma pensiju, grūtniece, viens no vecākiem, ar kuru kopā ir vecāku nepilngadīgais bērns (bērni), un persona, kas pārcietusi nopietnu psiholoģisku, fizisku vai seksuālu vardarbību.”

18. Aizstāt 63. panta piektajā daļā vārdu “Pārvaldes” ar vārdiem “Valsts robežsardzes”.

19. Aizstāt 64. panta otrajā daļā vārdus “trešajā un piektajā” ar vārdiem “un trešajā”.

20. Pārejas noteikumos:

papildināt 26. punktu ar tekstu šādā redakcijā:

“Ārzemniekam, kurš saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 29. punktu (2010. gada 22. aprīļa redakcija), atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, piemēro šā likuma 23. panta pirmās daļas 29. punkta (2011. gada 26. maija redakcija) nosacījumus, izņemot “c” apakšpunktā noteikto. Šajā punktā minētajos gadījumos, pirmo reizi atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, nepiemēro šā likuma 23. panta 7.³ daļas nosacījumu par 5000 *euro* samaksu valsts budžetā.”;

papildināt 27. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šajā punktā minētajā gadījumā, pirmo reizi atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, nepiemēro šā likuma 23. panta 7.³ daļas nosacījumu par 5000 *euro* samaksu valsts budžetā.”;

papildināt pārejas noteikumus ar 29., 30., 31., 32., 33. un 34. punktu šādā redakcijā:

“29. Ārzemnieks, kurš līdz 2014. gada 31. augustam ir nostiprinājis zemesgrāmatā īpašumtiesības uz nekustamo īpašumu, kas atbilst šā likuma 23. panta pirmās daļas 29. punkta prasībām (attiecīgi 2011. gada 26. maija vai 2013. gada 5. decembra redakcija), pirmreizēju termiņuzturēšanās atļauju uz šā pamata var pieprasīt ne vēlāk kā līdz 2016. gada 30. decembrim.

30. Izskatot dokumentus, kas saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punktu iesniegti termiņuzturēšanās atļaujas pieprasīšanai līdz 2016. gada 30. jūnijam, piemērojami šā likuma noteikumi, kuri bija spēkā līdz 2016. gada 30. jūnijam.

31. Ja ārzemnieks saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punkta “a” apakšpunktu (2014. gada 29. maija redakcija) un attiecīgajā kapitālsabiedrībā, kura nodarbina ne vairāk kā 50 darbinieku un kuras gada apgrozījums vai gada bilance nepārsniedz 10 miljonus *euro*, ieguldījumu veikuši un ar derīgu termiņuzturēšanās atļauju Latvijas Republikā uzturas vairāk nekā trīs ārzemnieki, tad ārzemnieks, kurš saņēmis termiņuzturēšanās atļauju atbilstoši šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punkta “a” apakšpunktam (2014. gada 29. maija redakcija), atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju saistībā ar ieguldījumu šajā kapitālsabiedrībā vai reģistrējot termiņuzturēšanās atļauju, iesniedz dokumentus, kas apliecina, ka veiktais ieguldījums atbilst vismaz 50 000 *euro* un valsts budžetā samaksāti 10 000 *euro*. Atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, nepiemēro šā likuma 23. panta 7.³ daļas nosacījumu par 5000 *euro* samaksu valsts budžetā.

32. Ārzemnieka termiņuzturēšanās atļauju, kura izsniegta saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punkta “b” apakšpunktu (2014. gada 29. maija redakcija) un kuras reģistrācijai dokumenti iesniegti līdz 2017. gada 30. jūnijam, reģistrē, piemērojot šā likuma noteikumus, kuri bija spēkā līdz 2016. gada 30. jūnijam.

33. Ārzemniekam, kurš līdz 2016. gada 30. jūnijam saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punktu un uz kuru neattiecas šo pārejas noteikumu 31. punktā noteiktais, atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, piemēro šā likuma 23. panta pirmās daļas 28. punkta noteikumus, kuri bija spēkā līdz 2016. gada 30. jūnijam. Šajā punktā minētajā gadījumā, atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, nepiemēro šā likuma 23. panta 7.³ daļas nosacījumu par 5000 *euro* samaksu valsts budžetā.

34. Ārzemniekam, kurš saņēmis termiņuzturēšanās atļauju saskaņā ar šā likuma 23. panta pirmās daļas 31. punktu, atkārtoti pieprasot termiņuzturēšanās atļauju, nepiemēro šā likuma 23. panta 7.³ daļas nosacījumu par 5000 *euro* samaksu valsts budžetā.”

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. jūlijā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

261. 379L/12 Grozījumi likumā “Par piesārņojumu”

Izdarīt likumā “Par piesārņojumu” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2001, 9. nr.; 2002, 16. nr.; 2004, 2. nr.; 2005, 5. nr.; 2006, 9. nr.; 2007, 21., 23. nr.; 2009, 12. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 104., 206. nr.; 2011, 120. nr.; 2013, 36. nr.; 2014, 38. nr.) šādus grozījumus:

1. Aizstāt visā likumā vārdus “ikgadējais pārskats” (attiecīgā locījumā) ar vārdiem “ikgadējais emisiju ziņojums” (attiecīgā locījumā).

2. 1. pantā:

izteikt 3.² punktu šādā redakcijā:

“3²) **gaisa kuģa operators** — persona, kas veic gaisa pārvadājumus un ekspluatē gaisa kuģi laikā, kad tas veic šā likuma 2. pielikumā noteikto aviācijas darbību, vai arī, ja šī persona nav zināma vai gaisa kuģa īpašnieks to nav norādījis, — gaisa kuģa īpašnieks. Šo likumu piemēro gaisa kuģa operatoram, kura administrējošā dalībvalsts ir Latvija;”;

papildināt pantu ar 3.⁵ punktu šādā redakcijā:

“3⁵) **gaisa kuģa operatora administrējošā dalībvalsts** — dalībvalsts, kas izsniegusi darbības licenci attiecīgajam gaisa kuģa operatoram, ja gaisa kuģa operatoram ir spēkā tāda darbības licence, kuru kāda dalībvalsts ir izdevusi saskaņā ar Padomes 1992. gada 23. jūlija regulu Nr.2407/92 par gaisa pārvadātāju licencēšanu, bet visos citos gadījumos — dalībvalsts ar lielāko aprēķināto aviācijas emisiju daudzumu lidojumos, ko veicis attiecīgais gaisa kuģa operators bāzes gadā (kalendārais gads, kas sākas 2006. gada 1. janvārī, vai gaisa kuģa operatora darbības pirmais kalendārais gads tiem gaisa kuģu operatoriem, kuri aviācijas darbības sākuši pēc 2006. gada 1. janvāra);”;

izteikt 10.¹ un 10.² punktu šādā redakcijā:

“10¹) **siltumnīcefekta gāzes** — oglekļa dioksīds (CO₂), metāns (CH₄), vienvērtīgā slāpekļa oksīds (N₂O), fluorogļūdeņraži (HFC), perfluorogļūdeņraži (PFC), sēra heksafluorīds (SF₆), slāpekļa trifluorīds (NF₃) un citas atmosfēras gāzveida sastāvdaļas (gan dabiskas, gan antropogēnas), kas absorbē un reemitē infrasarkanā starojumu;

10²) **siltumnīcefekta gāzu emisijas** — siltumnīcefekta gāzu izplūde atmosfērā no:

- a) šā likuma 2. pielikuma I daļā minētajām Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā iekļautajām piesārņojošām darbībām,
- b) gaisa kuģiem, ar kuriem tiek veikti visi lidojumi, kuri ietilpst šā likuma 2. pielikuma II daļā minētajās aviācijas darbībās,
- c) šā likuma 4. pielikuma I daļā minētajiem citiem siltumnīcefekta gāzu emisiju avotiem;”;

papildināt pantu ar 10.³, 10.⁴ un 10.⁵ punktu šādā redakcijā:

“10³) **citi siltumnīcefekta gāzu emisiju avoti** — siltumnīcefekta gāzu emisija atmosfērā no šā likuma 4. pielikuma I daļā minētajām darbībām, kuras nav iekļautas Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un kurām nav nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja;

10⁴) **oglekļa dioksīda piesaiste** — oglekļa dioksīda piesaiste, kas izriet no šā likuma 4. pielikuma II daļā minētajām zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības darbībām;

10⁵) **ikgadējais emisiju sadales apjoms** — ikgadējais maksimāli pieļaujamais siltumnīcefekta gāzu emisiju apjoms no šā likuma 4. pielikuma I daļā minētajiem citiem siltumnīcefekta gāzu emisiju avotiem;”

3. Izteikt 2. panta 8. punktu šādā redakcijā:

“8) samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas no šā likuma 2. un 4. pielikumā minētajām darbībām un palielināt oglekļa dioksīda piesaisti no šā likuma 4. pielikuma II daļā minētajām darbībām, ņemot vērā izmaksu efektivitāti, nodrošinot līdzdalību Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un izpildot Latvijas saistības attiecībā uz siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanu un oglekļa dioksīda piesaisti;”

4. Papildināt 3. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Šis likums paredz nosacījumus:

- 1) siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanai no citiem siltumnīcefekta gāzu emisiju avotiem un šajā likumā minēto siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas saistību izpildei;
- 2) oglekļa dioksīda piesaistei no šā likuma 4. pielikuma II daļā minētajām zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības darbībām un šajā likumā minēto saistību izpildei attiecībā uz oglekļa dioksīda piesaisti.”

5. Papildināt 11. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ministru kabinets nosaka cenrādi maksas pakalpojumiem par stacionāru piesārņojuma avotu emisijas limita projektu izstrādei nepieciešamās informācijas un datu sniegšanu.”

6. Izteikt 18.¹ panta pirmo un otro daļu šādā redakcijā:

“(1) Trokšņa kartēšanu un trokšņa stratēģisko karšu izstrādi aglomerācijas teritorijai nodrošina attiecīgā pašvaldība, bet ārpus aglomerācijas teritorijas esošiem infrastruktūras objektiem — dzelzceļa līnijām, autoceļiem un lidostām, kurās satiksmes intensitāte ir vairāk nekā 50 000 gaisa kuģu gadā, — attiecīgā transporta infrastruktūras objekta pārvaldītājs. Pašvaldība un attiecīgā transporta infrastruktūras objekta pārvaldītājs sadarbojas trokšņa kartēšanā aglomerācijas teritorijai.

(2) Rīcības plānu trokšņa samazināšanai aglomerācijas teritorijā izstrādā un ievieš attiecīgā pašvaldība, bet rīcības plānu trokšņa samazināšanai transporta infrastruktūras objektam, kas atrodas aglomerācijas teritorijā un ārpus aglomerācijas teritorijas, — attiecīgā transporta infrastruktūras objekta pārvaldītājs. Pašvaldība un attiecīgā transporta infrastruktūras objekta pārvaldītājs sadarbojas rīcības plāna izstrādē, kā arī rīcības plāna ieviešanā aglomerācijas teritorijā.”

7. Izteikt 19. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Lai uzsāktu vai turpinātu šā likuma 2. pielikuma I sadaļā minētās piesārņojošās darbības, operators saņem arī siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju — reģionālās vides pārvaldes rakstveida lēmumu, kas attiecas uz iekārtu vai vairākām iekārtām, kuras atrodas vienā vietā un kurām ir viens operators, proti, atļauju emitēt siltumnīcefekta gāzes, ievērojot nosacījumu, ka operators nodrošina siltumnīcefekta gāzu emisijas monitoringu un katru gadu sagatavo emisiju ziņojumu (turpmāk — ikgadējais emisiju ziņojums) par siltumnīcefekta gāzu emisiju atbilstoši attiecīgajā atļaujā, šajā likumā un normatīvajos aktos par Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas darbību noteiktajām prasībām.”

8. Izteikt 30. panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja mainās iekārtas operators, reģionālā vides pārvalde, pamatojoties uz operatora iesniegumu, precīzē atļauju, ierakstot tajā datus par jauno operatoru, taču nemainot tās termiņu un nosacījumus. Iekārtas operatora maiņas gadījumā līdzšinējais iekārtas operators sagatavo un iesniedz pārbaudei un apstiprināšanai ikgadējo emisiju ziņojumu par siltumnīcefekta gāzu emisiju savas darbības periodā, kā arī nodod emisijas kvotas atbilstoši tajā minētajam apjomam. Šādu prasību nepiemēro, ja jaunais iekārtas operators reģionālajai vides pārvaldei iesniedz rakstveida apliecinājumu, ka sagatavos un iesniegs pārbaudei un apstiprināšanai ikgadējo emisiju ziņojumu par siltumnīcefekta gāzu emisiju visā kalendārajā gadā, kurā notikusi iekārtas operatoru maiņa, kā arī nodos emisijas kvotas atbilstoši šajā ziņojumā minētajam apjomam.”

9. Izteikt 31.¹ panta 5. punktu šādā redakcijā:

“5) prasību katru gadu četru mēnešu laikā pēc konkrētā kalendārā gada beigām nodot emisijas kvotas, kas atbilst konkrētajā kalendārajā gadā iekārtas emitētajam siltumnīcefekta gāzu apjomam.”

10. 32.² pantā:

papildināt pirmo daļu ar tekstu šādā redakcijā:

“Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijas lēmumu var pārsūdzēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.”;

papildināt trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Gaisa kuģu operatoriem tiek izolīti 15 procenti emisijas kvotu no tā apjoma, kas piešķirams Eiropas Savienības gaisa kuģu operatoriem, ņemot vērā nosacījumus, kuri regulē Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas emisijas kvotu izolīšanas jomu.”;

aizstāt 4.⁴ daļas 1. punktā vārdus “un atkritumu” ar vārdiem “mežsaimniecības un atkritumu”.

11. 32.³ pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Operators un gaisa kuģa operators veic monitoringu šā likuma 45. pantā noteiktajā kārtībā un katru gadu līdz 30. aprīlim nodod emisijas kvotas, kas atbilst iepriekšējā kalendārajā gadā iekārtas vai gaisa kuģa emitētajam siltumnīcefekta gāzu apjomam, pārskaitot tās no sava konta emisijas reģistrā uz Eiropas Savienības kvotu dzēšanas kontu un vienlaikus nodrošinot šo kvotu dzēšanu emisijas reģistrā.”;

izslēgt otro, trešo un 3.¹ daļu;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Četrus mēnešus pēc šā likuma 32.² panta 1.¹ daļas 4. punktā minētā perioda sākuma valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” nodrošina, ka tiek dzēstas tās emisijas kvotas, kurām beidzies derīguma termiņš un kuras nav nodotas vai dzēstas atbilstoši šā likuma nosacījumiem. Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” nodrošina, ka emisijas reģistrā atvērtajos personu kontos dzēstās emisijas kvotas tiek aizstātas ar konkrētajā periodā derīgām emisijas kvotām.”;

papildināt pantu ar 8.¹, 8.², 8.³, 8.⁴ un 8.⁵ daļu šādā redakcijā:

“(8¹) Operators vai gaisa kuģa operators, kas gūst finanšu līdzekļus no darījumiem ar tiem bez maksas piešķirtajām emisijas kvotām, attiecīgos finanšu līdzekļus izlieto, lai šā likuma 32.² panta 1.¹ daļā minētajā periodā, kas atbilst periodam, kad tiek veikti darījumi ar emisijas kvotām, kompensētu iepriekš veiktos vai plānotos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumus, to skaitā šādus pasākumus:

- 1) savā darbībā izmantoto iekārtu vai to daļu nomaiņa, lai šajās iekārtās būtu iespējams izmantot atjaunojamus energoresursus, elektroenerģiju vai tādus izejmateriālus, kuri samazina attiecīgā operatora siltumnīcefekta gāzu emisiju apjomu;
- 2) savai darbībai izmantoto gaisa kuģu uzlabošana vai gaisa kuģu nomaiņa ar efektīvākiem gaisa kuģiem, tai skaitā tādiem, kuros iespējams izmantot biodegvielu;
- 3) savā darbībā izmantoto iekārtu vai ēku energoefektivitātes uzlabošana;
- 4) savā darbībā izmantotās infrastruktūras un galapatērētāju energoefektivitātes uzlabošana.

(8²) Civilās aviācijas aģentūra attiecībā uz gaisa kuģu operatoriem un Valsts vides dienests attiecībā uz operatoriem iesniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai operatora un gaisa kuģa operatora sniegto informāciju par to finanšu līdzekļu izlietojumu, kuri gūti no darījumiem ar tiem bez maksas piešķirtajām emisijas kvotām, un to pamatojošo dokumentāciju.

(8³) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” sniedz Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrijai informāciju par operatora un gaisa kuģa operatora veiktajiem darījumiem ar emisijas kvotām, kas nav šā panta pirmajā daļā minētā emisijas kvotu nodošana.

(8⁴) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija šā likuma 32.² panta 1.¹ daļas 3. un 4. punktā minēto periodu beigās, ņemot vērā Civilās aviācijas aģentūras un Valsts vides dienesta sniegto informāciju, pārbauda operatora un gaisa kuģa operatora veiktos siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumus, kuri finansēti no operatora un gaisa kuģa operatora finanšu līdzekļiem, kas gūti no darījumiem ar tiem bez maksas piešķirtajām emisijas kvotām, un šo finanšu līdzekļu izlietojuma atbilstību šā likuma nosacījumiem.

(8⁵) Ja Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija, veicot šā panta 8.⁴ daļā minēto pārbaudi, konstatē, ka operators vai gaisa kuģa operators pārkāpis šā likuma nosacījumus par finanšu līdzekļu izmantošanu, tā var pieņemt lēmumu par pārkāpuma konstatēšanu un tiesiskā pienākuma uzlikšanu, nosakot arī piemērojamo maksājumu atbilstoši normatīvajiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.”;

papildināt devītās daļas 1. punktu ar “e” apakšpunktu šādā redakcijā:

- “e) emisijas reģistrā veic darbības ar gada emisijas sadales vienībām un nodrošina Latvijas atbilstību ikgadējā emisiju sadales apjoma saistību izpildei;”

12. Izteikt 32.⁵ pantu šādā redakcijā:

“32.⁵ pants. Emisijas kvotu nodošanas nodrošināšana

(1) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” katru gadu līdz 10. maijam apkopo informāciju par operatoriem un gaisa kuģu operatoriem, kuri paredzētajā termiņā nav nodevuši šā likuma 32.² panta pirmajā daļā minētās emisijas kvotas vai nav nodevuši tās noteiktajā apjomā. Šādā gadījumā operatoriem un gaisa kuģu operatoriem tiek dotas ne mazāk kā 15 darbdienu rakstveida paskaidrojuma iesniegšanai.

(2) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs” līdz 1. jūlijam pēc šā panta pirmajā daļā minētā paskaidrojuma saņemšanas:

- 1) informē Valsts vides dienestu par operatoriem vai gaisa kuģu operatoriem, kuri paredzētajā termiņā nav nodevuši emisijas kvotas vai nav nodevuši tās noteiktajā apjomā, kā arī norāda katra operatora vai gaisa kuģa operatora nenodoto emisijas kvotu skaitu;
- 2) publicē savā tīmekļa vietnē to operatoru vai gaisa kuģu operatoru sarakstu, kuri paredzētajā termiņā nav nodevuši emisijas kvotas vai nav nodevuši tās noteiktajā apjomā.

(3) Ja Valsts vides dienests pēc šā panta pirmajā daļā minētās informācijas saņemšanas konstatē, ka operators vai gaisa kuģa operators šā likuma 32.² panta pirmajā daļā minētās emisijas kvotas nav nodevis paredzētajā termiņā vai nav nodevis tās noteiktajā apjomā, tas pieņem lēmumu, kurā nosaka operatoram vai gaisa kuģa operatoram pienākumu:

- 1) nodot tādu emisijas kvotu apjomu, kas nosedz nenodoto emisijas kvotu apjomu;
- 2) veikt maksājumu par šā likuma 32.² panta pirmajā daļā minēto emisijas kvotu nenodošanu paredzētajā termiņā vai noteiktajā apjomā.

(4) Valsts vides dienests katru gadu līdz 1. aprīlim publicē šā panta trešās daļas 2. punktā minētā maksājuma likmi par vienu emitēto tonnu oglekļa dioksīda (CO₂) ekvivalenta. Aprēķinot minēto likmi, ievēro šādus nosacījumus:

- 1) maksājuma bāzes likme, sākot ar 2013. gada 1. janvāri, ir 100 *euro* par katru emitēto tonnu oglekļa dioksīda (CO₂) ekvivalenta, par kuru nav veikta emisijas kvotu nodošana;
- 2) maksājuma likme katru gadu tiek palielināta, ņemot vērā Eiropas Savienības Statistikas biroja tīmekļa vietnē pieejamo informāciju par iepriekšējā kalendārā gada Eiropas patēriņa cenu indeksu, kas ir noteikts saskaņā ar Eiropas Padomes 1995. gada 23. oktobra regulu Nr.2494/95 par saskaņotajiem patēriņa cenu indeksiem.

(5) Šā panta trešajā daļā minētais operators un gaisa kuģa operators pēc Valsts vides dienesta lēmuma saņemšanas iemaksā šajā pantā noteiktajā kārtībā aprēķināto maksājumu Valsts vides dienesta noteiktajā budžeta kontā līdz attiecīgā gada 15. septembrim. Ja šajā termiņā maksājums nav veikts vai nav veikts pilnā apmērā, Valsts vides dienestam ir tiesības attiecīgo summu piedzīt bezstrīda kārtībā.

(6) Valsts vides dienesta lēmumu šā panta trešajā daļā minētais operators un gaisa kuģa operators var apstrīdēt Administratīvā procesa likumā noteiktajā kārtībā. Lēmuma pārsūdzēšana neaptur tā izpildi.”

13. Izteikt 32.⁸ panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Valsts sabiedrība ar ierobežotu atbildību “Latvijas Vides, ģeoloģijas un meteoroloģijas centrs”:

- 1) koordinē nepieciešamās informācijas apkopošanu ziņojumam par Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas ieviešanu un īstenošanu, tai skaitā informāciju par emisijas kvotu sadales kārtību, emisijas reģistra darbību, monitoringa un ziņošanas nosacījumu izpildi un pārbaudi, verificētāju akreditāciju un uzraudzību, kā arī pārējo nosacījumu izpildi attiecībā uz emisijas kvotām;
- 2) ņemot vērā šīs daļas 1. punktā minēto informāciju, sagatavo ziņojumu, to saskaņo ar Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministriju un katru gadu līdz 30. jūnijam ievieto Eiropas Vides aģentūras centrālajā datu krātuvē, kā arī publicē savā tīmekļa vietnē.”

14. Izteikt 45. panta septīto, 7.¹ un astoto daļu šādā redakcijā:

“(7) Operators, kas saņēmis siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauju, sagatavo ikgadējo emisiju ziņojumu par Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas piesārņojošām darbībām un to radītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām, kā arī par veiktajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumiem un to finanšu līdzekļu izlietojumu, kuri gūti no darījumiem ar tam bez maksas piešķirtajām emisijas kvotām. Šo ziņojumu pārbauda un apstiprina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Ikgadējais emisiju ziņojums ir pieejams kontroles institūcijām un sabiedrībai.

(7¹) Gaisa kuģa operators, sākot ar 2011. gada 1. janvāri, sagatavo ikgadējo emisiju ziņojumu par Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmas piesārņojošām darbībām

un to radītajām siltumnīcefekta gāzu emisijām, kā arī par veiktajiem siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas pasākumiem un to finanšu līdzekļu izlietojumu, kuri gūti no darījumiem ar tam bez maksas piešķirtajām emisijas kvotām. Šo ziņojumu pārbauda un apstiprina Ministru kabineta noteiktajā kārtībā. Ikgadējais emisiju ziņojums ir pieejams kontroles institūcijām un sabiedrībai.

(8) Operators un gaisa kuģa operators, kura ikgadējais emisiju ziņojums līdz attiecīgā gada 31. martam nav apstiprināts vai ir atzīts par neatbilstošu, nedrīkst veikt darījumus ar emisijas kvotām vai Kioto vienībām. Minētos darījumus drīkst veikt pēc ikgadējā emisiju ziņojuma apstiprināšanas.”

15. Papildināt 49. pantu ar ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ja gaisa kuģa operators nepilda šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteiktos pienākumus, Civilās aviācijas aģentūra var iesniegt Eiropas Komisijai lūgumu pieņemt lēmumu par attiecīgā gaisa kuģa operatora darbības aizliegumu. Ja Eiropas Komisija ir pieņēmusi lēmumus pēc Latvijas vai kādas citas Eiropas Savienības dalībvalsts lūguma, Civilās aviācijas aģentūra informē Eiropas Komisiju par visiem pasākumiem, kas veikti, lai izpildītu šādus lēmumus.”

16. Papildināt likuma VIII nodaļu ar 49.¹ pantu šādā redakcijā:

“49.¹ pants. Par kompetenču sadalījumu

(1) Valsts vides dienests pilda Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 20. novembra regulā Nr.1257/2013 par kuģu pārstrādi un ar ko groza regulu Nr.1013/2006 un direktīvu 2009/16/EK (turpmāk — Regula Nr.1257/2013) minētos kompetentās iestādes un kontaktpersonas pienākumus.

(2) Kuģu pārstrādes padome ir konsultatīva institūcija, kura izvērtē Regulā Nr.1257/2013 minēto kuģu pārstrādes plānu un kuģu pārstrādes rūpnīcu plānu atbilstību šīs regulas prasībām un kuras lēmumiem minētajai regulai atbilstošu kuģu pārstrādes jomā ir ieteikuma raksturs. Ministru kabinets nosaka Kuģu pārstrādes padomē pārstāvētās institūcijas un apstiprina šīs padomes nolikumu.

(3) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrs apstiprina Kuģu pārstrādes padomes personālsastāvu.”

17. Papildināt likumu ar X nodaļu šādā redakcijā:

“X nodaļa

**Nosacījumi attiecībā uz Latvijas kopējām siltumnīcefekta
gāzu emisijām un oglekļa dioksīda piesaisti**

52. pants. Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas un oglekļa dioksīda piesaistes saistību izpilde

(1) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija sadarbībā ar Zemkopības ministriju, Ekonomikas ministriju, Satiksmes ministriju un citām nozaru ministrijām izstrādā politiku klimata pārmaiņu samazināšanas saistību — siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšana un oglekļa dioksīda piesaiste — izpildei atbilstoši konkrēto saistību izpildes termiņiem un koordinē attiecīgās politikas īstenošanu.

(2) Lai nodrošinātu šā panta pirmajā daļā minētās politikas izstrādi un koordinētu tās īstenošanu, Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izveido starpinstitūciju darba grupu. Darba grupā iekļauj Zemkopības ministrijas, Ekonomikas ministrijas, Satiksmes ministrijas un citu nozaru ministriju, kā arī Pārresoru koordinācijas centra pārstāvjus.

(3) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija sadarbībā ar Zemkopības ministriju, Ekonomikas ministriju, Satiksmes ministriju un citām nozaru ministrijām katru gadu pēc Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 21. maija regulas Nr.525/2013 par mehānismu siltumnīcefekta

gāzu emisiju pārraudzībai un ziņošanai un citas informācijas ziņošanai valstu un Savienības līmenī saistībā ar klimata pārmaiņām un par Lēmuma Nr.280/2004/EK atcelšanu (turpmāk — Regula Nr.525/2013) 7. panta pirmajā un otrajā daļā un 8. panta pirmajā daļā minēto ziņojumu iesniegšanas sagatavo un līdz 31. decembrim iesniedz Ministru kabinetam informatīvo ziņojumu par siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas un oglekļa dioksīda piesaistes saistību izpildi. Minētajā informatīvajā ziņojumā iekļauj:

- 1) siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas un oglekļa dioksīda piesaistes saistību izpildes izvērtējumu;
- 2) ja nepieciešams, priekšlikumus par izmaksu efektīviem, sociālekonomiski izvērtētiem un attiecīgā perioda nozaru politikas plānošanas dokumentiem atbilstošiem papildu pasākumiem siltumnīcefekta gāzu emisijas samazināšanas un oglekļa dioksīda piesaistes saistību izpildei.

53. pants. Siltumnīcefekta gāzu emisiju un oglekļa dioksīda piesaistes uzraudzība un kontrole, kā arī ziņošana

(1) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija saskaņā ar Regulu Nr.525/2013 un Konvencijas līgumslēdzēju pušu, Kioto protokola un Parīzes nolīguma līgumslēdzēju pušu pieņemtajiem lēmumiem, sadarbojoties ar attiecīgajām nozaru ministrijām, institūcijām un komersantiem:

- 1) veic siltumnīcefekta gāzu emisiju un oglekļa dioksīda piesaistes monitoringu šā likuma 2. un 4. pielikumā minētajām darbībām;
- 2) sagatavo un iesniedz Eiropas Komisijai un Konvencijas sekretariātam periodiskus ziņojumus par siltumnīcefekta gāzu emisijām un oglekļa dioksīda piesaisti;
- 3) sagatavo un iesniedz Eiropas Komisijai vai Konvencijas sekretariātam citus Regulā Nr.525/2013 noteiktos datus, informāciju un ziņojumus.

(2) Ministru kabinets:

- 1) nosaka kārtību, kādā tiek izveidota un uzturēta siltumnīcefekta gāzu inventarizācijas un prognožu sagatavošanas nacionālā sistēma;
- 2) nosaka metodiku, pēc kuras veicams vienots siltumnīcefekta gāzu emisiju aprēķins, novērtējot pasākumu un projektu ietekmi uz klimata pārmaiņām (izņemot šā likuma 53. panta pirmajā daļā minētajai siltumnīcefekta gāzu emisiju uzraudzībai un šā likuma 45. panta pirmajā daļā minētajam operatora vai gaisa kuģa operatora emisiju apjoma monitoringam).

54. pants. Ikgadējie emisiju sadales apjomi un gada emisijas sadales vienības

(1) Ikgadējos emisiju sadales apjomus Latvijai piešķir gada emisijas sadales vienībās.

(2) Siltumnīcefekta gāzu emisiju samazināšanas saistību izpildei var izmantot Latvijai piešķirtās gada emisijas sadales vienības un Kioto vienības.

(3) Gada emisijas sadales vienības ir valsts īpašums, kura tiesiskais valdītājs ir Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija.

(4) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija izstrādā un Ministru kabinets apstiprina ilgtermiņa stratēģiju rīcībai ar gada emisijas sadales vienībām, kā arī, ja nepieciešams, groza ilgtermiņa stratēģiju.

(5) Piecu mēnešu laikā pēc Regulas Nr.525/2013 8. pantā minētā aptuvenā siltumnīcefekta gāzu pārskata iesniegšanas Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija sadarbībā ar Zemkopības ministriju, Ekonomikas ministriju, Satiksmes ministriju un citām nozaru ministrijām sagatavo informāciju par Latvijas iespējām veikt darījumus ar valsts īpašumā esošajām gada emisijas sadales vienībām un Kioto vienībām un iesniedz to Ministru kabinetam, kas pieņem lēmumu par darbībām ar gada emisijas sadales vienībām un Kioto vienībām.

(6) Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija veic pārrunas par darījumiem ar

gada emisijas sadales vienībām un Kioto vienībām un sagatavo līguma projektu.

(7) Finanšu līdzekļus no darījumiem ar gada emisijas sadales vienībām ieskaita šā likuma 32.² panta 3.¹ daļā minētajā kontā un izlieto atbilstoši šā likuma nosacījumiem attiecībā uz izsoļu ieņēmumu izmantošanu.”

18. Papildināt pārejas noteikumus ar 38., 39., 40., 41., 42., 43. un 44. punktu šādā redakcijā:

“38. Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa regulas Nr.421/2014, ar ko groza direktīvu 2003/87/EK, ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisīto gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Kopienā, jo paredzams, ka līdz 2020. gadam tiks īstenota starptautiska vienošanās par vienotu un globālu tirgus mehānismu piemērošanu starptautiskās aviācijas emisijām (turpmāk — Regula Nr.421/2014) 1. panta 1. punktā minētajā periodā — no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim — šā likuma 32.³ panta pirmajā daļā noteiktais pienākums katru gadu līdz 30. aprīlim nodot emisijas kvotas, 45. panta pirmajā daļā noteiktais pienākums veikt emisiju monitoringu un sniegt informāciju un 45. panta septītajā daļā noteiktais pienākums sagatavot ikgadējo emisiju ziņojumu netiek piemērots aviācijas darbībām un siltumnīcefekta gāzu emisijām no lidojumiem, kas tiek uzsākti:

- 1) Latvijas teritorijā esošā lidlaukā un pabeigti lidlaukā, kurš atrodas valstīs ārpus Eiropas Ekonomikas zonas;
- 2) lidlaukā, kurš atrodas ārpus Eiropas Ekonomikas zonas, un tiek pabeigti Latvijas teritorijā esošā lidlaukā;
- 3) Latvijas teritorijā esošā lidlaukā un pabeigti lidlaukā, kurš atrodas tālākajos reģionos Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē;
- 4) lidlaukā, kurš atrodas tālākajos reģionos Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē, un tiek pabeigti Latvijas teritorijā esošā lidlaukā;
- 5) lidlaukā, kurš atrodas tālākajā reģionā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē, un tiek pabeigti lidlaukā, kas atrodas citā tālākajā reģionā Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. panta nozīmē.

39. Regulas Nr.421/2014 1. panta 1. punktā minētajā periodā — no 2013. gada 1. janvāra līdz 2016. gada 31. decembrim — šā likuma 45. panta pirmajā daļā noteikto pienākumu regulāri kontrolēt emisiju apjomu, veikt monitoringu un sniegt informāciju (iesniegt monitoringa plānus) nepilda tāds gaisa kuģa operators, kurš veic tikai šo pārejas noteikumu 38. punktā minētos lidojumus.

40. Ministru kabinets šā likuma 53. panta otrajā daļā minētos noteikumus izdod līdz 2016. gada 31. decembrim.

41. Vides aizsardzības un reģionālās attīstības ministrija šā likuma 54. panta ceturtajā daļā minēto ilgtermiņa stratēģiju izstrādā līdz 2016. gada 31. decembrim.

42. Ministru kabinets šā likuma 49.¹ panta otrajā daļā minēto Kuģu pārstrādes padomes nolikumu apstiprina līdz 2016. gada 31. decembrim.

43. Ministru kabinets šā likuma 45. panta septītajā un 7.¹ daļā minētajos noteikumos izdara grozījumus līdz 2016. gada 31. decembrim.

44. Šā likuma 11. panta sestajā daļā minēto maksas pakalpojumu cenrādi Ministru kabinets izdod līdz 2016. gada 31. decembrim.”

19. Papildināt 1. pielikuma 3. punktu ar 6. apakšpunktu šādā redakcijā:

“6) iekārtas magnija oksīda ražošanai krāsni, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas dienā.”

20. Izslēgt 1.¹ pielikumu.

21. Izteikt 2. pielikumu šādā redakcijā:

“Likuma “Par piesārņojumu”
2. pielikums

**Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā
iekļautās piesārņojošās darbības**

I. Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā iekļautās piesārņojošās darbības, kurām nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja

Nr. p. k.	Darbība, kurai nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja	Siltumnīcefekta gāze
1.	Kurināmā sadedzināšana — kurināmā oksidēšana neatkarīgi no tā, kā tiek izmantota šajā procesā ražotā siltumenerģija, elektroenerģija vai mehāniskā enerģija, un citas tieši saistītas darbības, tai skaitā dūmgāzu attīrīšana, iekārtās, kuru kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus (izņemot bīstamo atkritumu vai sadzīves atkritumu sadedzināšanas iekārtas)	Oglekļa dioksīds
2.	Minerāleļļu attīrīšana un rafinēšana	Oglekļa dioksīds
3.	Koksa ražošana	Oglekļa dioksīds
4.	Metāla rūdu, arī sulfīdu rūdu, apdedzināšana vai kausējumu iegūšana, ieskaitot granulēšanu	Oglekļa dioksīds
5.	Čuguna vai tērauda pirmreizēja vai atkārtota kausēšana, ieskaitot nepārtraukto izliešanu, kopējai jaudai pārsniedzot 2,5 tonnas stundā	Oglekļa dioksīds
6.	Melno metālu, arī ferosakausējumu, ražošana vai pārstrāde, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus. Pārstrādē tiek izmantoti arī velmēšanas stāvi, tvaika pārkarsētāji, atļaidināšanas krāsnis, kaltuvju, lietuvju, pārklājumu un kodināšanas iekārtas	Oglekļa dioksīds
7.	Primārā alumīnija ražošana	Oglekļa dioksīds, perfluorogļūdeņraži
8.	Sekundārā alumīnija ražošana, kurā tiek izmantotas sadedzināšanas vienības, kuru kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
9.	Krāsaino metālu ražošana vai pārstrāde, arī sakausējumu ražošana, rafinēšana, liešana u.tml., kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda, ieskaitot ievadīto siltuma jaudu kurināmajam, ko izmanto kā reducējošu aģentu, pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
10.	Klinkera cementa ražošana rotācijas krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 500 tonnas produkcijas dienā, vai cita veida krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
11.	Kaļķu ražošana, kā arī dolomīta vai magnēzīta apdedzināšana rotācijas krāsnīs vai cita veida krāsnīs, kuru ražošanas jauda pārsniedz 50 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
12.	Stikla, arī stikla šķiedras, ražošana iekārtās, kuru kausēšanas jauda pārsniedz 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds

Nr. p. k.	Darbība, kurai nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja	Siltumnīcefekta gāze
13.	Apdedzinātu māla izstrādājumu, arī jumta kārniņu, ķieģeļu, ugunsizturīgo ķieģeļu, flīžu, krāsns podiņu vai porcelāna, ražošana, ražošanas jaudai pārsniedzot 75 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
14.	Minerālvates izolācijas materiālu ražošana, izmantojot stiklu, akmeni vai izdedžus, ar kausēšanas jaudu virs 20 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
15.	Ģipša žāvēšana vai apdedzināšana vai ģipškartona sausā apmetuma plātņu un citu ģipša izstrādājumu ražošana, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
16.	Celulozes ražošana no koksnes vai citām šķiedrvielām	Oglekļa dioksīds
17.	Papīra vai kartona ražošana, ražošanas jaudai pārsniedzot 20 tonnas dienā	Oglekļa dioksīds
18.	Oglekļa ražošana, karbonizējot tādus organiskās vielas saturošus materiālus kā nafta, gudrons, krekinga un pārtvaices atlikumi, kurā izmantojamo sadedzināšanas vienību kopējā nominālā ievadītā siltuma jauda pārsniedz 20 megavatus	Oglekļa dioksīds
19.	Slāpekļskābes ražošana	Oglekļa dioksīds, slāpekļa oksīds
20.	Adipīnskābes ražošana	Oglekļa dioksīds, slāpekļa oksīds
21.	Glioksāla un glioksālskābes ražošana	Oglekļa dioksīds, slāpekļa oksīds
22.	Amonjaka ražošana	Oglekļa dioksīds
23.	Organisko ķīmisko vielu lielapjoma ražošana krekinga, sadalīšanas, daļējas vai pilnīgas oksidēšanās vai līdzīgos procesos ar ražošanas jaudu virs 100 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
24.	Ūdeņraža (H ₂) un sintēzes gāzes ražošana reforminga vai daļējas oksidēšanās procesā ar ražošanas jaudu virs 25 tonnām dienā	Oglekļa dioksīds
25.	Nātrija karbonāta (Na ₂ CO ₃) un nātrija bikarbonāta (NaHCO ₃) ražošana	Oglekļa dioksīds
26.	Siltumnīcefekta gāzu uztveršana no tehnoloģiskas iekārtas, kurā tiek veikta viena vai vairākas šajā pielikumā minētās piesārņojošās darbības, lai šīs gāzes transportētu un uzglabātu ģeoloģiskās struktūrās ierīkotā uzglabāšanas vietā, kurā uzglabāšana atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par zemes dziļu izmantošanu un piesārņojošu darbību veikšanu	Oglekļa dioksīds
27.	Siltumnīcefekta gāzu transportēšana pa cauruļvadiem uz ģeoloģiskās struktūrās ierīkotā uzglabāšanas vietu, kurā uzglabāšana atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par zemes dziļu izmantošanu un piesārņojošu darbību veikšanu	Oglekļa dioksīds
28.	Siltumnīcefekta gāzu uzglabāšana ģeoloģiskās struktūrās ierīkotā uzglabāšanas vietā, kurā uzglabāšana atļauta saskaņā ar normatīvajiem aktiem par zemes dziļu izmantošanu un piesārņojošu darbību veikšanu	Oglekļa dioksīds

II. Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā iekļautās aviācijas darbības

Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā iekļauj gaisa kuģu lidojumus, kurus no lidlauka vai uz lidlauku, kas atrodas Eiropas Savienības dalībvalsts teritorijā, veic gaisa kuģa

operators, tai skaitā lidojumus, kurus veic vienīgi Eiropas Savienības dalībvalstu valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, izņemot:

- 1) lidojumus, ko veic vienīgi to valstu valdošo monarhu un viņu tuvāko radnieku, valstu vadītāju, valdību vadītāju un valdību ministru pārvadāšanai oficiālos komandējumos, kuras nav Eiropas Savienības dalībvalstis, ja šāds lidojums ir pamatots ar atbilstoša statusa norādi lidojumu plānā;
- 2) militārus lidojumus, ko veic militāri gaisa kuģi, kā arī lidojumus, ko veic, pildot muitas vai policijas funkcijas;
- 3) lidojumus, kas saistīti ar meklēšanas, glābšanas un ugunsdzēsšanas darbiem vai neatliekamās ātrās medicīniskās palīdzības sniegšanu, kā arī lidojumus, ko veic humānās palīdzības sniegšanai un ko atļāvusi attiecīga kompetentā iestāde;
- 4) lidojumus, ko veic vienīgi saskaņā ar vizuālo lidojumu noteikumiem atbilstoši Konvencijas par starptautisko civilo aviāciju (Čikāgas konvencijas) 2. pielikumam;
- 5) lidojumus, kuri beidzas tajā pašā lidlaukā, kur sākušies, un kuru laikā gaisa kuģis nav nosēdies citā lidlaukā;
- 6) mācību lidojumus, kurus veic vienīgi tādēļ, lai iegūtu licenci vai konkrētu kategoriju, un kuros piedalās tikai pilota kabīnes apkalpe, ja attiecīgais lidojums ir pamatots ar atbilstošu piezīmi lidojumu plānā un ja tas nav pasažieru vai kravas pārvadāšanas pakalpojums, gaisa kuģa pārlidojums vai gaisa kuģa nogāde;
- 7) lidojumus, ko veic vienīgi tādēļ, lai izdarītu zinātniskus pētījumus vai pārbaudītu, testētu vai sertificētu gaisa kuģi vai tā iekārtas, neatkarīgi no tā, vai attiecīgās iekārtas izmanto lidojumā vai uz zemes;
- 8) lidojumus, ko veic gaisa kuģi, kuru sertificētā maksimālā pacelšanās masa ir mazāka par 5700 kilogramiem;
- 9) lidojumus, ko veic kā sabiedrisko pakalpojumu sniegšanas pienākumus, kuri noteikti saskaņā ar Eiropas Padomes 1992. gada 23. jūlija regulu (EEK) Nr.2408/92 par Kopienas aviosabiedrību piekļuvi Kopienas iekšējiem gaisa ceļiem attiecībā uz maršrutiem tālākajos reģionos, kā noteikts Līguma par Eiropas Savienības darbību 349. un 355. pantā, vai uz maršrutiem, kur piedāvātā kapacitāte nepārsniedz 30 000 sēdvietu gadā;
- 10) lidojumus, kurus veic komerciāls gaisa transporta operators, kas atbilst vienam no šādiem nosacījumiem:
 - a) katrā no trim secīgiem četrus mēnešu periodiem veic mazāk par 243 lidojumiem,
 - b) veic lidojumus, kuru ikgadējās kopējās oglekļa dioksīda emisijas nepārsniedz 10 000 tonnu gadā;
- 11) lidojumus, kurus no 2013. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim veic nekomerciāls gaisa kuģa operators, kas veic lidojumus, kuru kopējās gada emisijas ir mazākas par 1000 CO₂ tonnām gadā.”

22. Papildināt likumu ar 4. pielikumu šādā redakcijā:

“Likuma “Par piesārņojumu”

4. pielikums

**Nosacījumi attiecībā uz Eiropas Savienības emisijas
kvotu tirdzniecības sistēmā neiekļautām darbībām**

I. Citi siltumnīcefekta gāzu emisijas avoti

1. Enerģētika:

- a) kurināmā sadedzināšana stacionārās tehnoloģiskās iekārtās, kurās tiek veiktas darbības, kas nav iekļautas Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un kam nav nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja,
- b) degvielas sadedzināšana mobilajos avotos — ceļu, ūdens, gaisa, dzelzceļa, kā arī bezceļa transportlīdzekļos,
- c) nesadedzināšanas darbības ar fosilajiem šķidrājiem un cietajiem kurināmā veidiem, no kurām rodas gaistošās siltumnīcefekta gāzu emisijas.

2. Rūpnieciskie procesi un rūpnieciskās produkcijas ražošana iekārtās, kuras nav iekļautas Eiropas Savienības emisijas kvotu tirdzniecības sistēmā un kurām nav nepieciešama siltumnīcefekta gāzu emisijas atļauja, un kurās siltumnīcefekta gāzu emisijas rodas no dažādu materiālu un izejvielu (derīgo izrakteņu) izmantošanas rūpnieciskās produkcijas ražošanā, tai skaitā gaistošās siltumnīcefekta gāzu emisijas.

3. Fluorogļūdeņražu, perfluoroglekļa un sēra heksaflorīda lietošana.

4. Šķīdinātāju un dažādu ķīmisko vielu izmantošana.

5. Lauksaimniecības darbības, tai skaitā:

- a) lauksaimniecībā izmantojamās zemes apsaimniekošana, tai skaitā dažādu mēslojuma veidu izmantošana, kaļķošanas procesi, karbamīda izmantošana, lauksaimniecības augu atlieku dedzināšana uz lauka,
- b) lopkopība, tai skaitā kūtsmēslu apsaimniekošana un lauksaimniecības dzīvnieku iekšējie (zarnu) fermentācijas procesi,
- c) lauksaimniecības produkcijas ražošana.

6. Zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas un mežsaimniecības darbības, tai skaitā:

- a) aramzeme, ganības un pļavas, mitrāji, apdzīvotas vietas un cita infrastruktūra un citi zemes veidi — zemes izmantošanas saglabāšana un zemes izmantošanas veida maiņa uz citu zemes izmantošanas veidu,
- b) biomasas dedzināšana,
- c) nocirstas koksnes produkti.

7. Atkritumu apsaimniekošana:

- a) notekūdeņu apsaimniekošana,
- b) atkritumu apsaimniekošana, tai skaitā apglabāšana un atkritumu sadedzināšana, izņemot atkritumu dedzināšanu enerģijas ieguvei,
- c) kompostēšana.

8. Citas iepriekš neminētas darbības.

II. Oglekļa dioksīda piesaistes darbības

1. Zemes izmantošanas, zemes izmantošanas maiņas darbības, tai skaitā:

- a) aramzemes apsaimniekošana, kas ir jebkāda darbība, kuru veic saskaņā ar pasākumu kompleksu, kas piemērojams zemei, kurā audzē lauksaimniecības kultūras, un zemei, kura atstāta atmatā vai kuru uz laiku neizmanto kultūraugu audzēšanai,
- b) ganību un pļavu apsaimniekošana, kas ir jebkāda darbība, kuru veic saskaņā ar pasākumu kompleksu, kas piemērojams lopkopībā izmantotai zemei, un kuras mērķis ir kontrolēt vai ietekmēt veģetācijas un lauksaimniecības dzīvnieku daudzumu un veidu,
- c) mitrāji,
- d) apdzīvotas vietas un cita infrastruktūra,
- e) citi zemes veidi — zemes izmantošanas saglabāšana un zemes izmantošanas veida maiņa uz citu zemes izmantošanas veidu.

2. Mežsaimniecības darbības, tai skaitā:

- a) meža ieaudzēšana, kas Kioto protokola un Eiropas Savienības tiesību aktu izpratnē ir tieša cilvēku darbības izraisīta tādas zemes pārveidošana mežā, ko vismaz 50 gadu nav klājis mežs, stādot, sējot un (vai) cilvēku darbības rezultātā veicinot dabiskus sēkļu avotus, ja pārveidošana notikusi pēc 1989. gada 31. decembra,
- b) meža atjaunošana, kas Kioto protokola un Eiropas Savienības tiesību aktu izpratnē ir jebkāda tieša cilvēku darbības izraisīta tādas zemes pārveidošana mežā, ko neklāj mežs, stādot, sējot un (vai) cilvēku darbības rezultātā veicinot dabiskus sēkļu avotus, un kas veikta tikai tādā zemē, kuru iepriekš ir klājis mežs, bet uz kuras mežs vairs nav bijis pirms 1990. gada 1. janvāra un kura tikusi no jauna pārveidota par mežu laikposmā pēc 1989. gada 31. decembra,
- c) nocirstas koksnes produkti,
- d) atmežošana, kas Kioto protokola un Eiropas Savienības tiesību aktu izpratnē ir tieša cilvēku darbības izraisīta meža pārveidošana zemē, kas nav mežs, ja pārveidošana notikusi pēc 1989. gada 31. decembra,
- e) meža apsaimniekošana, kas Kioto protokola un Eiropas Savienības tiesību aktu izpratnē ir jebkāda darbība, ko veic saskaņā ar mežam piemērojamu pasākumu kompleksu, kas ietekmē meža ekoloģiskās, saimnieciskās vai sociālās funkcijas.”

Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**262. 380L/12 Par Padziļinātu partnerības un sadarbības nolīgumu
starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas
puses, un Kazahstānas Republiku, no otras puses**

1. pants. 2015. gada 21. decembrī parakstītais Padziļināts partnerības un sadarbības nolīgums starp Eiropas Savienību un tās dalībvalstīm, no vienas puses, un Kazahstānas Republiku, no otras puses (turpmāk — Nolīgums), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Nolīgums stājas spēkā tā 281. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija un nolīgums “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**263. 382L/12 Par Ekonomisko partnerattiecību nolīgumu starp
CARIFORUM valstīm, no vienas puses, un Eiropas
Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses**

1. pants. 2008. gada 15. oktobrī Bridžtaunā, Barbadosā, parakstītais Ekonomisko partnerattiecību nolīgums starp CARIFORUM valstīm, no vienas puses, un Eiropas Kopienu un tās dalībvalstīm, no otras puses (turpmāk — Nolīgums), ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Nolīgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Nolīgums stājas spēkā tā 243. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Nolīgums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija un nolīgums “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

264. 383L/12 Grozījumi likumā “Par aviāciju”

Izdarīt likumā “Par aviāciju” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 22. nr.; 1997, 13., 23. nr.; 1998, 15., 23. nr.; 1999, 23. nr.; 2002, 12. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 7., 10., 20. nr.; 2005, 10., 15. nr.; 2006, 1., 12., 24. nr.; 2007, 10., 14. nr.; 2008, 9. nr.; 2009, 6., 17. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 196. nr.; 2010, 166. nr.; 2011, 99. nr.; 2013, 69. nr.; 2014, 70., 204. nr.) šādus grozījumus:

1. Izteikt 4.¹ panta trešo daļu šādā redakcijā:

“Ministru kabinets izdod noteikumus, kuros reglamentē valsts atbalsta piešķiršanas kārtību, valsts atbalsta apmēru, ierobežojumus valsts atbalsta piešķiršanai, prasības personai, lai tā varētu saņemt valsts atbalstu jaunu gaisa pārvadājumu uzsākšanai vai nodrošināšanai, kā arī prasības atbalsta piešķiršanas pārredzamības nodrošināšanai.”

2. Papildināt likumu ar 47.¹ pantu šādā redakcijā:

“47.¹ pants. Bezpilota gaisa kuģu un cita veida lidaparātu lidojumu vai pārvietošanās piespiedu pārtraukšana

Lai novērstu kaitējumu valsts aizsardzības interesēm, Nacionālo bruņoto spēku komandieris vai viņa pilnvarota persona var pieņemt lēmumu par bezpilota gaisa kuģu piespiedu nosēdināšanu vai iznīcināšanu vai tādu cita veida lidaparātu, kuri nav kvalificējami kā gaisa kuģi, piespiedu nosēdināšanu vai iznīcināšanu, pielietojot šaujamoieročus vai speciālos līdzekļus, ja attiecīgais lidojums veikts, pārkāpjot normatīvajos aktos noteikto lidojumu aizliegumu virs militārajiem objektiem vai to tuvumā, virs karakuģiem, kā arī gaisa telpas aizliegtajās zonās, īslaicīgi rezervētajās zonās un īslaicīgi norobežotajās zonās, kas izveidotas Nacionālo bruņoto spēku vajadzībām, vai radot pamatotas draudus personām, kuru apsardze tiek veikta saskaņā ar Nacionālo bruņoto spēku likuma 6.¹ panta otrās daļas 1., 2. un 3. punktu.

Bezpilota gaisa kuģu piespiedu nosēdināšanu vai iznīcināšanu vai tādu cita veida lidaparātu piespiedu nosēdināšanu vai iznīcināšanu, kuri nav kvalificējami kā gaisa kuģi, kā arī incidenta apstākļu noskaidrošanu veic Nacionālie bruņotie spēki sadarbībā ar kompetentajām valsts institūcijām atbilstoši kārtībai, kuru nosaka Ministru kabinets.”

3. Izteikt 57. panta piekto daļu šādā redakcijā:

“Valsts civilās aviācijas drošības programmā noteiktos pasākumus īsteno personāls, kas sertificēts atbilstoši kārtībai, kuru nosaka Ministru kabinets.”

4. Pārejas noteikumos:

izslēgt 16. punktu;

papildināt pārejas noteikumus ar 33., 34. un 35. punktu šādā redakcijā:

“33. Ministru kabinets līdz 2016. gada 1. oktobrim izstrādā un iesniedz Saeimai likumprojektus, kā arī izstrādā nepieciešamos noteikumus, kas papildus šā likuma 47.¹ pantā minētajiem gadījumiem paredz arī citus gadījumus, kad piespiedu kārtā tiek pārtraukti bezpilota gaisa kuģu un cita veida lidaparātu lidojumi vai pārvietošanās, kā arī kārtību, kādā tiek īstenota šāda lidaparātu lidojumu vai pārvietošanās piespiedu pārtraukšana.

34. Ministru kabinets līdz 2017. gada 30. aprīlim izdod šā likuma 4.¹ panta trešajā daļā minētos noteikumus, kuros reglamentē valsts atbalsta piešķiršanas kārtību, valsts atbalsta apmēru, ierobežojumus valsts atbalsta piešķiršanai, prasības personai, lai tā varētu saņemt valsts atbalstu jaunu gaisa pārvadājumu uzsākšanai vai nodrošināšanai, kā arī prasības atbalsta piešķiršanas pārredzamības nodrošināšanai.

35. Ministru kabinets līdz 2017. gada 30. aprīlim izdod šā likuma 57. panta piektajā daļā minētos noteikumus, kas paredz kārtību, kādā tiek sertificēts personāls, kas īsteno Valsts civilās aviācijas drošības programmā noteiktos pasākumus. Līdz attiecīgo noteikumu spēkā stāšanās dienai, bet ne ilgāk kā līdz 2017. gada 30. aprīlim piemērojami Ministru kabineta 2010. gada 18. maija noteikumi Nr.463 “Noteikumi par pasažieru, bagāžas un kravas drošības pārbaudē iesaistīto personu sertificēšanu un šo personu sagatavošanā un kvalifikācijas celšanā iesaistīto personu sertificēšanu”, ciktāl tie nav pretrunā ar šo likumu.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

265. 384L/12 Grozījumi Patērētāju tiesību aizsardzības likumā

Izdarīt Patērētāju tiesību aizsardzības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1999, 9. nr.; 2002, 1. nr.; 2003, 11. nr.; 2004, 11. nr.; 2005, 24. nr.; 2007, 9., 12. nr.; 2008, 15. nr.; 2009, 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 183., 206. nr.; 2011, 96. nr.; 2013, 193. nr.; 2014, 92., 189. nr.; 2015, 42., 118., 127. nr.) šādus grozījumus:

1. 1. pantā:

papildināt 9. punktu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja kredīta atmaksa nodrošināta ar nekustamo īpašumu vai kredīta mērķis ir iegūt vai saglabāt tiesības uz nekustamo īpašumu, kredīta kopējās izmaksas patērētājam iekļauj arī īpašuma vērtēšanas izmaksas, ja šāda vērtēšana ir vajadzīga kredīta saņemšanai, bet neietver maksu, kas saistīta ar nekustamā īpašuma ierakstīšanu un ar to saistīto tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā.”;

papildināt pantu ar 10., 11. un 12. punktu šādā redakcijā:

“10) **kredīta starpnieks** — fiziskā vai juridiskā persona, kura darbojas nevis kā kredīta devējs, bet gan savas saimnieciskās vai profesionālās darbības ietvaros par maksu, kas saskaņā ar noslēgto vienošanos var būt naudas veidā vai jebkurā citā finansiālas atbildības veidā, un veic kādu no šādām darbībām:

- a) piedāvā kreditēšanas līgumus patērētājiem vai iepazīstina ar tiem,
- b) kredīta devēja vārdā slēdz kreditēšanas līgumus ar patērētājiem,
- c) sniedz palīdzību patērētājiem, veicot ar kreditēšanas līgumiem saistītus sagatavošanas darbus (ja kredīta atmaksa nodrošināta ar nekustamo īpašumu, arī citus pirmslīguma administratīvus darbus);

11) **kredīta starpnieka pārstāvis** — fiziskā vai juridiskā persona, kas veic kredīta starpnieka pienākumus, rīkojas tikai viena kredīta starpnieka vārdā un par to uzņemas pilnu atbildību;

12) **personāls** — fiziskā persona:

- a) kuru nodarbina kredīta devējs vai kredīta starpnieks un kura kontaktējas ar patērētājiem vai veic darbības, uz kurām attiecas patērētāja kreditēšanu regulējošie normatīvie akti,
- b) kura strādā kredīta starpnieka pārstāvja labā un kontaktējas ar patērētājiem, veicot darbības, uz kurām attiecas patērētāja kreditēšanu regulējošie normatīvie akti,
- c) kura tieši vada vai uzrauga šā punkta “a” un “b” apakšpunktā minētās fiziskās personas.”

2. 4.¹ panta trešajā daļā:

izteikt 10. punktu šādā redakcijā:

“10) līgumiem, ko sagatavojis notārs, tiesu izpildītājs vai cita valsts amatpersonai pielīdzināma persona;”;

papildināt daļu ar 11. punktu šādā redakcijā:

“11) azartspēlēm.”

3. Izslēgt 4.² panta pirmo daļu.

4. 8. pantā:

izteikt 1.¹ daļas ievaddaļu šādā redakcijā:

“(1¹) Kreditēšanas pakalpojumu patērētājam drīkst sniegt kapitālsabiedrība, kura saņēmusi speciālu atļauju (licenci) patērētāja kreditēšanas pakalpojuma sniegšanai [turpmāk — speciālā atļauja (licence)] un kuras apmaksājamā pamatkapitāla minimālais lielums ir 425 000 *euro*. Šīs prasības neattiecinā uz:”;

aizstāt 2.⁵ daļas 2. punktā vārdus “kas jāatmaksā pēc pieprasījuma vai laikposmā, ne garākā par trim mēnešiem” ar vārdiem “vai tādu kredītu, kura saņemšanai izmantojama kredīta devēja izdota maksājumu karte”;

aizstāt 2.⁶ daļā vārdu “līgums” ar vārdiem “līguma noteikums”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Ministru kabinets nosaka:

- 1) pirms patērētāja kreditēšanas līguma noslēgšanas sniedzamās informācijas saturu un sniegšanas kārtību;
- 2) papildu pakalpojumu sniegšanas nosacījumus;
- 3) patērētāja kreditēšanas līgumam izvirzāmās prasības un tajā ietveramo informāciju;
- 4) gada procentu likmes aprēķināšanas metodi;
- 5) ārvalstu valūtas un mainīgās procentu likmes kredītu nosacījumus;
- 6) patērētāja informēšanu kreditēšanas līguma darbības laikā;
- 7) kredīta pirmstermiņa atmaksu un kopējo kredīta izmaksu taisnīgu samazināšanu;
- 8) atsevišķiem kreditēšanas līgumu veidiem piemērojamās prasības;
- 9) padoma došanai izvirzāmās prasības;
- 10) kredīta starpnieku un kredīta starpnieku pārstāvju pienākumus;
- 11) tiesisko regulējumu patērētāja kreditēšanai pret kustamas lietas ķīlu.”;

izteikt 4.⁴ daļu šādā redakcijā:

“(4⁴) Izpildot šā panta 4.¹ un 4.² daļā noteikto pienākumu, kredīta devējam ir pienākums pieprasīt, iegūt un izvērtēt informāciju par patērētāja ienākumiem un izdevumiem pienākuma izpildei atbilstošā apjomā. Patērētājam ir pienākums pēc kredīta devēja pieprasījuma sniegt informāciju par saviem ienākumiem un izdevumiem. Kredīta devējs ir tiesīgs piešķirt kredītu tikai pēc tam, kad tas izvērtējis patērētāja spēju atmaksāt kredītu un izvērtējums liecina, ka kredīta saistības, visticamāk, tiks izpildītas saskaņā ar līguma noteikumiem. Ja kredīta pieteikums tiek noraidīts, kredīta devējs nekavējoties informē patērētāju par šādu noraidījumu un attiecīgā gadījumā arī par to, ka lēmuma pieņemšanas process ir automatizēts.”;

papildināt pantu ar piecpadsmito un sešpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(15) Izstrādājot patērētāju kreditēšanas pakalpojumus, piešķirot kredītus, sniedzot kredīta starpniecības pakalpojumus, dodot padomu, sniedzot papildu pakalpojumus saistībā ar kreditēšanas pakalpojumu patērētājiem vai izpildot kreditēšanas līgumā minētās saistības, kredīta devējs, kredīta starpnieks vai kredīta starpnieka pārstāvis rīkojas godīgi, taisnīgi, pārredzami un profesionāli, ņemot vērā patērētāja tiesības un intereses. Ar padoma došanu patērētāja kreditēšanu regulējošos normatīvajos aktos saprot individuālu ieteikumu sniegšanu patērētājam par vienu darījumu vai vairākiem darījumiem, kas saistīti ar kreditēšanas līgumu un kas ir no kredīta piešķiršanas un kredīta starpniecības darbībām atsevišķi nodalīta darbība.

(16) Iestādes atbilstoši savai kompetencei un piešķirto budžeta līdzekļu ietvaros sadarbībā ar patērētāju tiesību aizsardzības biedrībām veicina patērētāju izglītošanu patērētāju kreditēšanas jomā, it sevišķi jautājumos par atbildīgu aizņemšanos un parāda saistību pārvaldīšanu.”

5. Izteikt 8.¹ pantu šādā redakcijā:

“8.¹ pants. Īpaši noteikumi attiecībā uz kredītiem, kuru atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku vai kuru mērķis ir iegūt vai saglabāt tiesības uz nekustamo īpašumu

(1) Šā likuma 8. panta piecpadsmitajā daļā minētajām darbībām ir jābūt balstītām uz informāciju par patērētāja apstākļiem un vajadzībām, par kurām patērētājs ir informējis kredīta devēju, un pamatotiem pieņēmumiem par iespējamiem riskiem, kas patērētājam var rasties kreditēšanas līguma darbības laikā.

(2) Veids, kādā kredīta devējs atalgo savu personālu un kredīta starpniekus, kā arī veids, kādā kredīta starpnieks atalgo savu personālu un kredīta starpnieka pārstāvjus, nedrīkst būt par šķērslī šā likuma 8. panta piecpadsmitajā daļā minētā pienākuma ievērošanai.

(3) Kredīta devējs, izstrādājot un piemērojot atalgojuma politiku personālam, kas izvērtē patērētāja spējas atmaksāt kredītu, atbilstoši kredīta devēja darbības apjomam, iekšējai darba organizācijai, darbības raksturam un sarežģītībai nodrošina, ka:

- 1) atalgojuma politika veicina pamatotu un efektīvu riska pārvaldību un ir savienojama ar to, kā arī nemudina uzņemt riskus, kas pārsniedz kredīta devēja pieļaujamā riska robežu;
- 2) atalgojuma politika atbilst kredīta devēja darbības stratēģijai, mērķiem, vērtībām un ilgtermiņa interesēm un ietver pasākumus interešu konfliktu un korupcijas risku novēršanai, it īpaši paredzot, ka atalgojums nav atkarīgs no pieņemto kredīta pieteikumu skaita vai īpatsvara.

(4) Ja kredīta devēji, kredīta starpnieki vai kredīta starpnieku pārstāvji dod patērētājam padomus, padomu došanā iesaistītā personāla atalgojuma struktūra nekaitē tā spējai rīkoties patērētāju interesēs un it īpaši nav atkarīga no pārdošanas mērķiem.

(5) Pirms patērētāja kreditēšanas līguma noslēgšanas kredīta starpniekam vai kredīta starpnieka pārstāvim ir aizliegts pieprasīt no patērētāja jebkādus maksājumus, kas tieši saistīti ar patērētāja kreditēšanas līguma noslēgšanu.

(6) Kredīta devēja, kredīta starpnieka un kredīta starpnieka pārstāvja pienākums ir uzturēt personālam tā pienākumiem atbilstošu zināšanu un kompetences līmeni attiecībā uz:

- 1) patērētāja kreditēšanas līgumu izstrādāšanu, piedāvāšanu vai piešķiršanu;
- 2) kredīta starpniecības darbību veikšanu, ja attiecināms;
- 3) padoma došanu patērētājam, ja attiecināms;
- 4) papildu pakalpojumiem, ja patērētāja kreditēšanas līguma noslēgšana ietver papildu pakalpojumu.

(7) Kredīta devējs, kredīta starpnieks vai kredīta starpnieka pārstāvis izstrādā politiku sava personāla zināšanu un kompetences līmeņa uzturēšanai, personāla profesionālo kvalifikāciju nodrošinot ar prasībām attiecībā uz personāla izglītību, personāla apmācības programmām vai regulārām kompetenču pārbaudēm. Šā panta sestajā daļā minētajās prasībās attiecībā uz zināšanu un kompetences līmeni ir jāietver vismaz atbilstošas zināšanas:

- 1) par kreditēšanas pakalpojumiem un, ja nepieciešams, papildu pakalpojumiem, kurus parasti piedāvā kopā ar tiem;
- 2) par patērētāju tiesību aizsardzības un citiem tiesību aktiem, kas piemērojami patērētāja kreditēšanas līgumiem;
- 3) par nekustamā īpašuma iegādes procesu, nodrošinājuma novērtēšanu, nekustamā īpašuma ierakstīšanu un ar to saistīto tiesību nostiprināšanu zemesgrāmatā;
- 4) par kreditēšanas tirgu;
- 5) par saimnieciskās darbības ētiku;
- 6) par procesu, kādā izvērtē patērētāja spēju atmaksāt kredītu, vai konkrētā gadījumā — kompetenci izvērtēt patērētāja spēju atmaksāt kredītu;

7) par finanšu un ekonomikas jautājumiem.

(8) Kredīta devējam, kas saņēmis no patērētāja kredīta pieprasījumu, ir pienākums piedāvāt viņam izvēlei vismaz divus atšķirīgus patērētāja kredītēšanas līguma noteikumus, no kuriem viens paredz, ka nekustamais īpašums, kura iegādei tiek ņemts kredīts, kalpo par pietiekamu nodrošinājumu tam, lai saistības pret kredīta devēju varētu dzēst pilnā apjomā.

(9) Kredīta devējs papildus šā likuma 8. panta 4.¹ un 4.⁴ daļā minētajām prasībām izvērtēt patērētāja spēju atmaksāt kredītu ņem vērā arī citus faktoros, kas ir būtiski, lai pārliecinātos par patērētāja spēju izpildīt no kredītēšanas līguma izrietošās saistības, tai skaitā informāciju, ko patērētājs sniedz kredīta starpniekam vai kredīta starpnieka pārstāvim kredīta pieteikuma procesā, kā arī galvnieka spēju izpildīt no galvojuma līguma izrietošās saistības. Iegūto informāciju kredīta devējs pienācīgi pārbauda, tai skaitā, ja nepieciešams, izmantojot neatkarīgi pārbaudāmu informāciju. Kredīta starpnieks vai kredīta starpnieka pārstāvis iesniedz attiecīgajam kredīta devējam no patērētāja saņemto informāciju, kas nepieciešama, lai izvērtētu patērētāja spēju atmaksāt kredītu.

(10) Pirms patērētāja kredītēšanas līguma noslēgšanas kredīta devējs skaidri un saprotami norāda, kāda informācija un neatkarīgi pārbaudāmi pierādījumi patērētājam ir jāiesniedz, lai izvērtētu tā spēju atmaksāt kredītu, un šīs informācijas iesniegšanas termiņu. Šāds informācijas pieprasījums ir samērīgs un nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai pienācīgi veiktu minēto izvērtējumu. Kredīta devējs var pieprasīt precizējumus attiecībā uz informāciju, kas saņemta no patērētāja, ja tas ir nepieciešams, lai izvērtētu patērētāja spēju atmaksāt kredītu. Kredīta devējs, kredīta starpnieks un kredīta starpnieka pārstāvis brīdina patērētāju, ka kredīts netiks piešķirts, ja iesniegtās informācijas nepilnīguma dēļ nav iespējams izvērtēt patērētāja spēju atmaksāt kredītu.

(11) Pirms galvojuma līguma noslēgšanas kredīta devējs informē patērētāja kredītēšanas līguma galvnieku par galvojuma saistību apjomu, būtību un sekām, kādas iestājas, ja patērētājs (galvenais parādnieks) neizpilda no patērētāja kredītēšanas līguma izrietošās saistības.

(12) Kredīta devējam ir pienākums izstrādāt, dokumentēt un saglabāt procedūras un informāciju, uz kuru balstīts izvērtējums par patērētāja spēju atmaksāt kredītu. Izvērtējums nedrīkst būt balstīts tikai uz nekustamā īpašuma vērtību, kas pārsniedz kredīta summu, vai pieņēmumu, ka nekustamā īpašuma vērtība pieaugs. Izvērtējumu drīkst balstīt uz pieņēmumu, ka nekustamā īpašuma vērtība pieaugs gadījumā, ja patērētāja kredītēšanas līguma mērķis ir veikt būvdarbus nekustamajā īpašumā.

(13) Nekustamā īpašuma novērtējumu var veikt normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā sertificēts nekustamā īpašuma vērtētājs. Nekustamā īpašuma vērtētājam ir pienākums nodrošināt neatkarīgu un objektīvu nekustamā īpašuma novērtējumu. Nekustamā īpašuma novērtējumu saglabā papīra formā vai pastāvīgā informācijas nesējā. Dokumentāciju glabā kredīta devējs.

(14) Kredīta devējam nav tiesību pieprasīt patērētājam, kas nav pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu:

- 1) izsniegtā kredīta papildu nodrošinājumu, pamatojoties uz to, ka kredīta nodrošinājumā esošā nekustamā īpašuma vērtība ir samazinājusies nekustamā īpašuma tirgus izmaiņu dēļ;
- 2) jebkādas izmaksas par hipotekārā kredīta nodrošinājuma pārvērtēšanu līguma darbības laikā, izņemot gadījumu, kad kredīts piešķirts, balstoties uz pieņēmumu, ka nodrošinājumā esošā nekustamā īpašuma vērtība pieaugs;
- 3) izsniegtā kredīta pirmstermiņa atmaksu.

(15) Šā panta četrpadsmito daļu nepiemēro gadījumos, kad saskaņā ar spēkā stājušos tiesas nolēmumu pret izsniegtā kredīta nodrošinājumu ir vērsta piedziņa par labu trešajām personām.

(16) Ja patērētājs, kas nav pieļāvis būtisku līguma pārkāpumu, to lūdz, kredīta devējam ir pienākums izskatīt patērētāja priekšlikumu par kredīta atmaksas termiņa pagarināšanu vai kredīta valūtas maiņu. Atteikuma gadījumā kredīta devējs sniedz patērētājam motivētu atbildi 30 dienu laikā.

(17) Šā panta sešpadsmitajā daļā minētās līguma noteikumu izmaiņas nedrīkst būt patērētājam nelabvēlīgākas salīdzinājumā ar līgumā izdarāmo izmaiņu piedāvāšanas brīdī pastāvošajiem tirgus nosacījumiem. Patērētājs šā panta sešpadsmitajā daļā minēto izmaiņu veikšanu ir tiesīgs prasīt ne biežāk kā reizi gada laikā. Kredīta devējam nav tiesību prasīt jebkādu kompensāciju par šādu izmaiņu veikšanu, izņemot pamatotu un samērīgu maksu par pakalpojuma administratīvajiem izdevumiem.

(18) Par būtisku līguma pārkāpumu šā panta izpratnē uzskatāma:

- 1) kredīta atmaksas vai procentu samaksas maksājumu kavēšana ilgāk par 60 dienām vai biežāk nekā trīs reizes gada laikā, katru reizi ilgāk par 30 dienām;
- 2) kredīta neizmantošana kredītēšanas līgumā paredzētajam mērķim;
- 3) apzināti nepatiesas informācijas sniegšana kredīta saņēmšanai.

(19) Patērētāja kredītēšanas līguma galvniekam ir tiesības pieprasīt un kredīta devējam ir pienākums sniegt informāciju par patērētāja veiktajiem maksājumiem saskaņā ar patērētāja kredītēšanas līgumu, termiņu, maksājuma grafiku un par atlikušo parādsaistību apjomu.

(20) Pirms patērētāja kredītēšanas līguma izbeigšanas un nekustamā īpašuma atsavināšanas uzsākšanas kredīta devējs, ja iespējams, piedāvā patērētājam risinājumus, kas ļautu turpināt pildīt no patērētāja kredītēšanas līguma izrietošās saistības, kā arī informē galvnieku par patērētāja parādu, par iespēju galvniekam to samaksāt vai pārņemt patērētāja saistības.

(21) Kredīta devējam ir pienākums glabāt informāciju par nekustamā īpašuma veidiem, kas tiek izmantoti kā nodrošinājums, kā arī piemērotajām kredītriska izvērtēšanas politikām un procedūrām.”

6. Papildināt likumu ar 8.² pantu šādā redakcijā:

“8.² pants. Kārtība, kādā reģistrē kredīta starpnieku un kredīta starpnieka pārstāvi, kas piedāvā patērētājam kredītu, kura atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku vai kura mērķis ir iegūt vai saglabāt tiesības uz nekustamo īpašumu

(1) Kredīta starpnieka un kredīta starpnieka pārstāvja pakalpojumus, piedāvājot patērētājam kredītu, kura atmaksa nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku vai kura mērķis ir iegūt vai saglabāt tiesības uz nekustamo īpašumu, patērētājam drīkst sniegt Kredīta starpnieku un kredīta starpnieku pārstāvju reģistrā vai citas Eiropas Savienības dalībvalsts kompetento iestāžu reģistrā reģistrēti kredīta starpnieki un kredīta starpnieku pārstāvji. Par kredīta starpnieku nav uzskatāma persona, kas tikai tieši vai netieši iepazīstina patērētāju ar kredīta devēju vai kredīta starpnieku.

(2) Kredīta starpnieku un kredīta starpnieku pārstāvju reģistru uztur Patērētāju tiesību aizsardzības centrs.

(3) Kārtību, kādā kredīta starpnieki un kredīta starpnieku pārstāvji tiek reģistrēti reģistrā un izslēgti no reģistra, reģistrā iekļaujamo ziņu apjomu un to aktualizēšanas kārtību, profesionālās darbības civiltiesiskās atbildības apdrošināšanas nosacījumus, reģistrācijas valsts nodevas un ikgadējās uzraudzības valsts nodevas apmēru un tās samaksas kārtību, kārtību, kādā notiek sadarbība ar citu Eiropas Savienības dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kā arī prasības kredīta starpniekiem un kredīta starpnieku pārstāvjiem nosaka Ministru kabinets.”

7. Papildināt 9. panta piektās daļas 1. punktu pēc vārda “sniedzējs” ar vārdu “pastāvīgi”.

8. 12. pantā:

papildināt desmito daļu pēc vārdiem “tās īpašību dēļ” ar vārdu “parasti”;

izteikt divpadsmito daļu šādā redakcijā:

“(12) Ja patērētājs atteikuma tiesību izmantošanas laikā tās izmanto un saistībā ar distances līgumu vai līgumu, kas noslēgts ārpus pastāvīgās saimnieciskās vai profesionālās darbības vietas, ir noslēgts cits papildu līgums, saskaņā ar kuru patērētājs iegūst preces vai pakalpojumus saistībā ar distances līgumu vai līgumu, kas noslēgts ārpus uzņēmuma telpām, un minētās preces piegādā pārdevējs vai minētos pakalpojumus sniedz pakalpojuma sniedzējs vai trešā persona, pamatojoties uz attiecīgās trešās personas un pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja savstarpēju vienošanos, šis papildu līgums tiek izbeigts un patērētājam nav pienākuma segt jebkādas citas izmaksas, izņemot šā panta septītajā, devītajā un vienpadsmitajā daļā minētās izmaksas.”

9. 12.¹ pantā:

aizstāt piektajā daļā vārdus “nav spēkā” ar vārdiem “tiek izbeigts”;

izslēgt astotās daļas 3. punktu;

papildināt pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“(9) Ja noslēgts patērētāja kreditēšanas līgums nekustamā īpašuma iegādei vai līgums, kura atmaksa ir nodrošināta ar nekustamā īpašuma hipotēku, patērētāja kreditēšanas līgumā puses var vienoties, ka atteikuma tiesību izmantošanas periods izbeidzas ar brīdi, kad īpašuma tiesības vai hipotēka reģistrēta zemesgrāmatā vai kredīta summa pārskaitīta patērētāja kreditēšanas līgumā norādītajai trešajai personai.”

10. 17. panta pirmajā daļā:

izteikt 1. punktu šādā redakcijā:

“1) attiecīgās preces vai pakalpojuma galvenās īpašības informācijas sniegšanas veidam un precēm vai pakalpojumiem atbilstošā apjomā;”;

izteikt 7. punktu šādā redakcijā:

“7) attiecīgā gadījumā līguma termiņš vai līguma izbeigšanas nosacījumi, ja līgums ir noslēgts uz nenoteiktu laiku vai automātiski pagarināts;”

11. Izteikt 24. pantu šādā redakcijā:

“24. pants. Uzraudzības un kontroles iestādes

(1) Šajā likumā un citos normatīvajos aktos noteikto patērētāju tiesību aizsardzības uzraudzību un kontroli īsteno Patērētāju tiesību aizsardzības centrs, citas kompetentas un pilnvarotas valsts iestādes sadarbībā ar pašvaldībām un patērētāju tiesību aizsardzības biedrībām.

(2) Šā likuma 8.¹ panta sestajā un septītajā daļā minēto prasību ievērošanas uzraudzību un kontroli attiecībā uz kredītu devējiem, kas ir finanšu un kapitāla tirgus dalībnieki Finanšu un kapitāla tirgus komisijas likuma 4. panta izpratnē, veic Finanšu un kapitāla tirgus komisija.”

12. Izteikt 26.³ panta piektās daļas 3. punktu šādā redakcijā:

“3) strīdu izskata vai ir izskatījis ārpustiesas strīdu risinātājs, kā arī tad, ja strīda risināšana ir ārpustiesas strīdu risinātāja kompetencē;”

13. 26.⁷ pantā:

papildināt otro daļu ar 5. punktu šādā redakcijā:

“5) apliecinājumu, ka strīds par iesniegumā minēto jautājumu netiek un nav ticis izskatīts pie ārpustiesas strīdu risinātāja;”

papildināt piekto daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Ja šā panta otrajā daļā minētā informācija un trešajā daļā minētie dokumenti jau iepriekš iesniegti Patērētāju tiesību aizsardzības centram, tos nav nepieciešams iesniegt atkārtoti.”

14. Aizstāt 26.⁸ panta pirmajā un trešajā daļā vārdus “triju darbdienu laikā” ar vārdiem un skaitli “nekavējoties, bet ne vēlāk kā 10 darbdienu laikā”.

15. Aizstāt 26.¹⁰ panta otrajā daļā vārdus “Komisija ir tiesīga” ar vārdiem “Komisijas priekšsēdētājs ir tiesīgs”.

16. Papildināt 26.¹² pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja Komisija lēmumā apmierina patērētāja prasību, pamatojoties uz ekspertīzes slēdzienu, ko apmaksājis patērētājs, tā var lemt, ka ekspertīzes izdevumi jāsedz pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam.”

17. Izteikt 31.² panta trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Pārdevējam vai pakalpojuma sniedzējam ir aizliegts norēķinos par piedāvāto precī vai pakalpojumu prasīt no patērētāja par maksājumu līdzekļa izmantošanu tādu maksu, kuras apmērs pārsniedz pārdevēja vai pakalpojuma sniedzēja izdevumus saistībā ar attiecīgā maksājumu līdzekļa izmantošanu, izņemot gadījumus, kad maksājuma saņēmējam ir aizliegts pieprasīt no maksātāja maksu par konkrētā maksājuma instrumenta izmantošanu.”

18. Papildināt pārejas noteikumus ar 31., 32. un 33. punktu šādā redakcijā:

“31. Ministru kabinets līdz 2016. gada 31. oktobrim izdod šā likuma 8. panta ceturtajā daļā minētos noteikumus. Līdz šo noteikumu izdošanai piemērojami Ministru kabineta 2010. gada 28. decembra noteikumi Nr.1219 “Noteikumi par patērētāja kreditēšanu”.

32. Šā likuma 8.² panta pirmā daļa stājas spēkā 2017. gada 1. martā.

33. Šā likuma 8.² panta otrā un trešā daļa stājas spēkā vienlaikus ar attiecīgiem grozījumiem likumā “Par nodokļiem un nodevām”, bet ne vēlāk kā 2017. gada 1. janvārī.”

19. Papildināt informatīvo atsauci uz Eiropas Savienības direktīvām ar 14. punktu šādā redakcijā:

“14) Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 4. februāra direktīvas 2014/17/ES par patērētāju kreditlīgumiem saistībā ar mājokļa nekustamo īpašumu un ar ko groza direktīvas 2008/48/EK un 2013/36/ES un regulu (ES) Nr.1093/2010.”

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. augustā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

266. 385L/12 Grozījums Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā

Izdarīt Komerclikuma spēkā stāšanās kārtības likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 2. nr.; 2004, 9., 23. nr.; 2005, 14. nr.; 2009, 1., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2011, 112. nr.; 2012, 96. nr.; 2013, 193. nr.; 2014, 25. nr.) šādu grozījumu:

Izslēgt 21. panta trešo daļu.

Likums stājas spēkā 2016. gada 1. augustā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija "Latvijas Vēstnesī" 29.06.2016., Nr. 123.

267. 386L/12 Grozījumi Latvijas Soduzpildes kodeksā

Izdarīt Latvijas Soduzpildes kodeksā šādus grozījumus:

1. Papildināt 18. pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātos, kas iesaistīti resocializācijas programmā atkarību mazināšanai (turpmāk — atkarību mazināšanas programma), tur atsevišķi no pārējiem notiesātajiem, ievērojot šā panta pirmās daļas nosacījumus.”

2. Papildināt 45. panta pirmo daļu pēc vārda “izņemot” ar vārdiem “notiesātos, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, un”.

3. Papildināt 47. pantu ar sesto daļu šādā redakcijā:

“Uz notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, neattiecas šajā pantā noteiktās tiesības saņemt sūtījumus un pienesumus, izņemot mācību materiālus, ja notiesātais apgūst izglītību.”

4. Papildināt 47.¹ pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Šā panta pirmajā daļā noteiktās tiesības neattiecas uz notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā. Notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, atļauts koplietošanas telpās izmantot brīvības atņemšanas iestādes televizorus un radiouztvērējus (bez balsieraksta iespējām) saskaņā ar brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka noteikto dienas kārtību.”

5. Papildināt 49. pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“Šā panta piektajā daļā noteiktās tiesības neattiecas uz notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā. Notiesātie, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, var veikt telefonsarunas par saviem vai adresāta līdzekļiem katru dienu brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka noteiktajā dienas kārtībā paredzētajā laikā. Vienas telefonsarunas ilgums nedrīkst pārsniegt 20 minūtes, un tā notiek vizuālas kontroles apstākļos.”

6. Papildināt 49.² pantu ar vienpadsmito, divpadsmito, trīspadsmito, četrpadsmito, piecpadsmito un sešpadsmito daļu šādā redakcijā:

“Šajā pantā minētais attiecībā uz notiesātā tiesībām lūgt atļauju īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādi neattiecas uz notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, izņemot gadījumus, kad tas paredzēts atkarību mazināšanas programmas nosacījumos. Notiesātie, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, tiesības atstāt brīvības atņemšanas iestādi var īstenot tikai brīvības atņemšanas iestādes amatpersonas pavadībā un uz laiku līdz astoņām stundām.

Ja atkarību mazināšanas programmas nosacījumos notiesātajam paredzētas tiesības īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādi, notiesātais iesniedz brīvības atņemšanas iestādes priekšniekam iesniegumu ar lūgumu atļaut īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādi, norādot brīvības atņemšanas iestādes atstāšanas mērķi.

Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks, vērtējot šā panta divpadsmitajā daļā minēto lūgumu, ņem vērā atkarību mazināšanas programmas vadītāja izvērtējumu par brīvības atņemšanas iestādes atstāšanas nepieciešamību, šā panta sestajā daļā minētos kritērijus, kā arī šādus papildu kritērijus:

- 1) notiesātā piedalīšanos resocializācijas pasākumos atkarību mazināšanai, attieksmi pret tiem un sasniegtos rezultātus;
- 2) notiesātā uzvedību;
- 3) notiesātajam piemēroto disciplinārsodu raksturu;
- 4) notiesātā attieksmi pret citām personām.

Ja notiesātais atbilst atkarību mazināšanas programmā minētajiem kritērijiem un šā panta trīspadsmitajā daļā minētajiem kritērijiem, brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks izdod rīkojumu atļaut notiesātajam atstāt brīvības atņemšanas iestādi un norīko amatpersonu, kura pavadīs notiesāto. Notiesāto iepazīstina ar izdoto rīkojumu triju darba dienu laikā.

Ja brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks neatļauj notiesātajam īslaicīgi atstāt brīvības atņemšanas iestādes teritoriju, viņš par atteikumu sagatavo attiecīgu lēmumu. Notiesāto iepazīstina ar pieņemto lēmumu triju darba dienu laikā. Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmums nav apstrīdams vai pārsūdzams.

Ja šā panta četrpadsmitajā daļā minētā atļauja nav izmantota un notiesātais tiek pārvietots uz brīvības atņemšanas iestādi, attiecīgā atļauja tiek dzēsta.”

7. Papildināt 56.² pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātos, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, var nodarbināt par samaksu saskaņā ar atkarību mazināšanas programmas nosacījumiem, kā arī ievērojot šajā kodeksā noteikto kārtību.”

8. 56.¹⁰ pantā:

papildināt pantu ar jaunu septīto daļu šādā redakcijā:

“Notiesātos, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, var nodarbināt bez atlīdzības saskaņā ar atkarību mazināšanas programmas nosacījumiem, kā arī ievērojot šajā kodeksā noteikto kārtību.”;

9. Papildināt 61.³ pantu ar 6. punktu šādā redakcijā:

- “6) atkarību mazināšanas programma — notiesātā iesaistišana mērķtiecīgu un strukturētu pasākumu kopumā sociālo prasmju attīstībai, uzvedības modeļa pilnveidei un sociāli atbalstāmas vērtību sistēmas veidošanai.”

10. Papildināt devīto “A” nodaļu ar 61.⁸ pantu šādā redakcijā:

“61.⁸ pants. Atkarību mazināšanas programmā iesaistīto notiesāto resocializācijas īpatnības

Notiesāto var iesaistīt atkarību mazināšanas programmā, ja viņam ir augsts alkohola, narkotisko, psihotropo vai toksisko vielu lietošanas risks. Atkarību mazināšanas programma ilgst līdz 12 mēnešiem un tiek īstenota, nodrošinot programmā iesaistīto notiesāto izolāciju no pārējiem notiesātajiem visā programmas īstenošanas laikā.

Notiesātais, kas vēlas iesaistīties atkarību mazināšanas programmā, iesniedz attiecīgu iesniegumu brīvības atņemšanas iestādes priekšniekam. Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieks, ņemot vērā notiesātā risku un vajadzību izvērtējumu, sagatavo priekšlikumu par notiesātā iesaistišanu atkarību mazināšanas programmā un nosūta to Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšniekam. Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieks, izvērtējis brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka priekšlikumu, pieņem lēmumu par notiesātā iesaistišanu vai atteikumu iesaistīt notiesāto atkarību mazināšanas programmā vai lēmumu atlikt notiesātā iesaistišanu atkarību mazināšanas programmā un rakstveidā informē par to brīvības atņemšanas iestādes priekšnieku

un notiesāto. Brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka priekšlikums iesaistīt notiesāto atkarību mazināšanas programmā vai atteikums sagatavot šādu priekšlikumu un Ieslodzījuma vietu pārvaldes priekšnieka lēmums par notiesātā iesaistīšanu vai atteikumu iesaistīt notiesāto atkarību mazināšanas programmā vai lēmums atlikt notiesātā iesaistīšanu atkarību mazināšanas programmā nav apstrīdams vai pārsūdzams.

Uz notiesāto, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, attiecas šā kodeksa 50.⁴—50.⁸ pantā minētais par izciešamo soda daļu, lai nodrošinātu notiesātā virzību soda progresīvās izpildes ietvaros, bet neattiecas šajos pantos minētās tiesības.

Ja notiesātais, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, izdara soda izciešanas režīma pārkāpumu, nepilda programmas nosacījumus, pēc padziļinātas izvērtēšanas neatbilst programmas nosacījumiem vai veselības stāvokļa dēļ nevar piedalīties atkarību mazināšanas programmā, viņu var izslēgt no atkarību mazināšanas programmas ar brīvības atņemšanas iestādes priekšnieka lēmumu, kas pieņemts, pamatojoties uz atkarību mazināšanas programmas vadītāja ierosinājumu. Par minēto lēmumu rakstveidā informē notiesāto. Šāds lēmums nav apstrīdams vai pārsūdzams.

Ja notiesātajam, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, ar izvērtēšanas komisijas lēmumu tiek mikstināts soda izciešanas režīms, notiesātais turpina izciest sodu izolētajās atkarību mazināšanas programmas īstenošanas telpās.

Notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, var atļaut radnieku un citu personu apmeklējumu brīvības atņemšanas iestādes pārstāvju klātbūtnē vienu reizi mēnesī uz laiku no vienas stundas līdz sešām stundām, lai veicinātu sociāli lietderīgu saikņu saglabāšanu un atjaunošanu.

Iekšējo kārtību brīvības atņemšanas iestādes struktūrvienībā, kurā tiek īstenota atkarību mazināšanas programma, notiesāto atlases, uzņemšanas un pārvietošanas kārtību, kā arī kārtību, kādā notiesāto izslēdz no atkarību mazināšanas programmas, un attiecīgo lēmumu pieņemšanas kritērijus nosaka Ministru kabinets.”

11. Papildināt 62. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Notiesāto, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, var iesaistīt vispārējās izglītības apgūvē, ja atkarību mazināšanas programmas nosacījumi to pieļauj.”

12. Papildināt 64. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Notiesāto, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, var iesaistīt profesionālās izglītības apgūvē, ja atkarību mazināšanas programmas nosacījumi to pieļauj.”

13. Papildināt 65. pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“Notiesāto, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, var iesaistīt profesionālās kvalifikācijas celšanā un jaunu specialitāšu apgūvē, ja atkarību mazināšanas programmas nosacījumi to pieļauj.”

14. 68. pantā:

papildināt pirmo daļu ar 9. punktu šādā redakcijā:

“9) notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, — tiesības veikt videozvanus līdz divām reizēm mēnesī uz laiku, kas nav ilgāks par 30 minūtēm, brīvības atņemšanas iestādes pārstāvja klātbūtnē.”;

papildināt pantu ar astoto, devīto un desmito daļu šādā redakcijā:

“Notiesātajam, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, var piemērot šā panta pirmās daļas 1., 5. un 9. punktā minētos pamudinājumus. Šā panta pirmās daļas 5. punktā minēto pamudinājumu piemēro, ņemot vērā šā panta ceturtās daļas nosacījumus.

Lēmumi par pamudinājumiem, kas pieņemti pirms notiesātā iesaistīšanas atkarību mazināšanas programmā, programmas īstenošanas laikā netiek izpildīti.

Notiesātajam, kas iesaistīts atkarību mazināšanas programmā, var piešķirt tiesības veikt videozvanu, ja papildus šā panta pirmajā daļā minētajiem nosacījumiem kontaktēšanās ar ģimenes locekļiem var labvēlīgi ietekmēt notiesātā resocializācijas procesu.”

15. Papildināt 70. pantu ar devīto daļu šādā redakcijā:

“Par soda izciešanas režīma prasību pārkāpšanu notiesātajiem, kas iesaistīti atkarību mazināšanas programmā, var uzlikt šādus sodus:

- 1) izteikt brīdinājumu;
- 2) izteikt rājienu;
- 3) aizliegt uz laiku līdz vienam mēnesim pirkt pārtikas produktus un tabakas izstrādājumus brīvības atņemšanas iestādes veikalā;
- 4) aizliegt kārtējo radnieku un citu personu apmeklējumu;
- 5) ievietot soda izolatorā līdz 15 diennaktīm vai disciplinārajā izolatorā līdz 10 diennaktīm;
- 6) atcelt iepriekš piešķirto pamudinājumu.”

16. Aizstāt 71. panta sestajā daļā vārdus “pirmajā un sestajā daļā” ar vārdiem “pirmajā, sestajā un devītajā daļā”.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

268. 387L/12 Grozījumi likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”

Izdarīt likumā “Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā” (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 2002, 11. nr.; 2003, 12. nr.; 2006, 2., 20. nr.; 2007, 14. nr.; 2008, 24. nr.; 2009, 10., 24. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2010, 94., 162. nr.; 2011, 76. nr.; 2012, 104. nr.; 2013, 6. nr.; 2014, 32., 38., 228. nr.; 2015, 107., 190. nr.; 2016, 31. nr.) šādus grozījumus:

1. 4. pantā:

aizstāt pirmās daļas 4. punktā vārdus “Saeimas Kancelejas direktors un viņa vietnieks” ar vārdiem “Saeimas Administrācijas ģenerālsēkretārs”;

izteikt 2.³ daļas pirmo teikumu šādā redakcijā:

“Par valsts amatpersonām uzskatāmas arī personas, kuras ieņem ostas valdes priekšsēdētāja, ostas pārvaldnieka, ostas valdes locekļa amatu, Liepājas speciālās ekonomiskās zonas valdes priekšsēdētāja, valdes locekļa vai pārvaldnieka amatu.”;

papildināt pantu ar piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Par valsts amatpersonu uzskatāma arī persona, kura uz laiku pilda citas valsts amatpersonas amata pienākumus. Attiecībā uz šādu valsts amatpersonu piemērojami tie likumā paredzētie noteikumi, kuri attiecas uz valsts amatpersonu, kuras amata pienākumus tā pilda.”

2. 7. pantā:

aizstāt piektajā daļā vārdus “Saeimas Kancelejas direktoram un viņa vietniekiem” ar vārdiem “Saeimas Administrācijas ģenerālsēkretāram”;

aizstāt septītajā daļā vārdu “veidu” ar vārdiem “regulāro spēku vienību un Zemessardzes”;

papildināt pantu ar 9.¹ daļu šādā redakcijā:

“(9¹) Ja publiskas personas institūcijā nodarbinātai personai tiek uzdots pildīt valsts amatpersonas amata pienākumus (4. panta piektā daļa) un tādēļ šai personai papildus jāievēro šajā pantā noteiktie amatu savienošanas ierobežojumi un jāveic šā likuma 8. panta pirmajā un otrajā daļā minētās darbības, tad publiskas personas institūcijas vadītājs uz attiecīgās valsts amatpersonas amata izpildes laiku, bet ne ilgāk kā uz 18 mēnešiem var atļaut attiecīgu amatu savienošanu, ja tas nerada interešu konfliktu un nekaitē valsts amatpersonas tiešo pienākumu pildīšanai.”

3. Papildināt 13. panta trešās daļas 6. punktu pēc vārda “karavīriem” ar vārdiem “un zemessargiem”.

4. Izslēgt 17. panta pirmajā daļā vārdus “nodarboties ar jebkāda veida reklāmu vai”.

5. 20. pantā:

aizstāt 5.¹ daļā vārdus “Saeimas Kancelejas direktors” ar vārdiem “Saeimas Administrācijas ģenerālsēkretārs”;

papildināt pantu ar astoto daļu šādā redakcijā:

“(8) Ministru kabinets izdod noteikumus par iekšējās kontroles sistēmas pamatprasībām korupcijas un interešu konflikta riska novēršanai publiskas personas institūcijās.”

6. Papildināt 24. pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Valsts amatpersona, kura vienlaikus ir arī advokāts, deklarācijā, sniedzot informāciju, kas ir saistīta ar advokāta profesionālo darbību:

- 1) sniedz informāciju par citiem amatiem, ko tā ieņem papildus valsts amatpersonas amatam, kā arī par uzņēmuma līgumiem vai pilnvarojumiem, kurus tā veic vai kuros noteiktās saistības pilda (šā panta pirmās daļas 3. punkts), norādot tikai informāciju par advokāta profesionālo pienākumu pildīšanu, un norāda to kā citu amatu, ko tā pilda papildus valsts amatpersonas amatam;
- 2) sniedz informāciju par pārskata periodā gūtajiem visu veidu ienākumiem (šā panta pirmās daļas 8. punkts) no advokāta profesionālās darbības, norādot kopējo gūto ienākumu summu, bet neidentificējot ienākumu avotus — fiziskās vai juridiskās personas;
- 3) nenorāda informāciju par tās veiktajiem darījumiem advokāta profesionālās darbības ietvaros (šā panta pirmās daļas 9. punkts).”

7. Papildināt 25. panta pirmo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Šā likuma 4. panta piektajā daļā minētā valsts amatpersona iesniedz šā likuma 23. panta pirmās daļas 1. punktā minēto deklarāciju tikai tad, ja tā attiecīgos amata pienākumus pilda ilgāk nekā vienu mēnesi.”

8. Izslēgt 26. panta ceturtais daļas otro teikumu.

9. Papildināt pārejas noteikumus ar 27. un 28. punktu šādā redakcijā:

“27. Tiem Liepājas speciālās ekonomiskās zonas valdes locekļiem, kurus pēc Liepājas pilsētas domes deleģējuma vai ieteikuma saskaņā ar Liepājas speciālās ekonomiskās zonas likumu līdz 2016. gada 30. aprīlim amatā apstiprinājis Ministru kabinets, amatu savienošanas atļaujas izsniedz Liepājas pilsētas dome.

28. Ministru kabinets līdz 2017. gada 1. martam izdod šā likuma 20. panta astotajā daļā paredzētos noteikumus.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

269. 388L/12 Grozījumi Civilprocesa likumā

Izdarīt Civilprocesa likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1998, 23. nr.; 2001, 15. nr.; 2002, 24. nr.; 2003, 15. nr.; 2004, 6., 10., 14., 20. nr.; 2005, 7., 14. nr.; 2006, 1., 13., 20., 24. nr.; 2007, 3., 24. nr.; 2008, 13. nr.; 2009, 2., 6., 14. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 205. nr.; 2010, 166., 183., 206. nr.; 2011, 16., 95., 132., 148. nr.; 2012, 50., 100., 190., 197. nr.; 2013, 87., 112., 188. nr.; 2014, 2., 41., 63., 108., 194., 228. nr.; 2015, 42., 91., 118., 227., 251. nr.; 2016, 31. nr.) šādus grozījumus:

1. 363.²³ panta pirmajā daļā:

izteikt 3. punktu šādā redakcijā:

“3) visas termiņā neizpildītās saistības un to summas;”;

papildināt daļu ar 3.¹ punktu šādā redakcijā:

“3¹) visas saistības, kuru izpildes termiņš iestāsies atbilstoši Maksātnespējas likuma 134. panta trešajai daļai;”

2. Aizstāt 432. panta piektajā daļā vārdu “motivācijai” ar vārdu “argumentācijai”.

3. Izslēgt 450. panta trešajā daļā vārdus “vai iztulkojusi”.

4. 451. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Materiālo tiesību normas nepareiza piemērošana var būt pamats sprieduma pārsūdzēšanai kasācijas kārtībā, ja tā ir novedusi vai varēja novest pie lietas nepareizas izspriešanas.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

5. Aizstāt 452. panta otrajā daļā vārdus “šis pārkāpums” ar vārdu “tas”.

6. 453. pantā:

izslēgt pirmās daļas 5. punktā vārdus “vai iztulkojusi”;

izslēgt pirmās daļas 6. punktu;

papildināt pantu ar 1.¹ daļu šādā redakcijā:

“(1¹) Ja kasācijas sūdzības iesniedzējs uzskata, ka kasācijas sūdzības izskatīšanai kasācijas tiesvedības kārtībā ir būtiska nozīme vienotas tiesu prakses nodrošināšanā vai tiesību tālākveidošanā, viņš argumentēti norāda to kasācijas sūdzībā.”;

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Kasācijas sūdzību paraksta iesniedzējs — fiziskā persona, šā likuma 82. panta septītajā daļā norādītā amatpersona vai advokāts. Ja kasācijas sūdzību parakstījusi juridiskās personas amatpersona, sūdzībai pievieno dokumentu, kas apliecina amatpersonas tiesības pārstāvēt iesniedzēju. Ja kasācijas sūdzību parakstījis advokāts, sūdzībai pievieno pilnvaru un orderi. Kasācijas protestu paraksta likumā noteiktā prokuratūras amatpersona.”;

izteikt sestās daļas 1. un 2. punktu šādā redakcijā:

- “1) kasācijas sūdzībai nav pievienots dokuments, kas apliecina drošības naudas samaksu;
- 2) kasācijas sūdzībai nav pievienots vai lietā iesniegts dokuments, kas apliecina juridiskās personas amatpersonas tiesības pārsūdzēt tiesas spriedumu kasācijas kārtībā, vai nav pievienota vai lietā iesniegta advokātam izdotā pilnvara un orderis.”

7. 458. pantā:

papildināt pirmo daļu pēc vārda “sūdzību” ar vārdiem “Augstākās tiesas depozīta kontā”;
aizstāt pirmajā daļā skaitli “284,57” ar skaitli “300”;
izslēgt ceturtajā daļā vārdus “vai tiesas vai tiesneša lēmumu”.

8. 459. pantā:

izslēgt pirmajā daļā vārdus “no kasācijas sūdzībai pievienotās pilnvaras vai cita dokumenta neizriet pilnvarojums pārstāvim pārsūdzēt spriedumu kasācijas kārtībā, ja” un vārdus “apelācijas instances tiesas”;

papildināt piekto daļu pēc vārdiem “apelācijas instances tiesai” ar vārdiem un skaitli “bet šā likuma 450. panta pirmajā daļā minētajā gadījumā — pirmās instances tiesai”.

9. 460. pantā:

izslēgt panta nosaukumā vārdus “Apelācijas instances”;
papildināt pirmo daļu pēc vārdiem “Apelācijas instances tiesas tiesnesis” ar vārdiem un skaitli “vai šā likuma 450. panta pirmajā daļā minētajā gadījumā — pirmās instances tiesas tiesnesis”;
izslēgt otrajā daļā vārdus “apelācijas instances”.

10. Papildināt 461. panta pirmo daļu ar skaitli un vārdiem “30 dienu laikā no kasācijas sūdzības noraksta nosūtīšanas dienas, iesniedzot attiecīgu pieteikumu Augstākajai tiesai”.

11. Izteikt 462. panta otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja kasācijas sūdzību atsauc līdz Augstākās tiesas rīcības sēdei, kasācijas tiesvedība netiek ierosināta, ja pēc Augstākās tiesas rīcības sēdes, — kasācijas tiesvedību lietā izbeidz.”

12. 464. pantā:

aizstāt 4.¹ daļā vārdus “trešajā un ceturtajā” ar vārdiem “trešajā, ceturtajā un septītajā”;
papildināt pantu ar septīto daļu šādā redakcijā:

“(7) Ja tiesnešu kolēģijai nav acīmredzama pamata uzskatīt, ka, izskatot blakus sūdzību, pārsūdzētais lēmums tiks pilnīgi vai kādā tā daļā atcelts vai grozīts, tā Augstākās tiesas rīcības sēdē ar vienbalsīgu lēmumu var atteikties pieņemt blakus sūdzību. Šādā gadījumā samaksāto valsts nodevu par blakus sūdzību neatmaksā.”

13. 464.¹ pantā:

aizstāt otrās daļas ievaddaļā vārdus “apelācijas instances tiesa” ar vārdiem “tiesa, kas taisījusi pārsūdzēto spriedumu”;

izteikt otrās daļas 1. un 2. punktu šādā redakcijā:

- “1) kasācijas sūdzībā norādītajos tiesību normu piemērošanas jautājumos ir izveidojusies Augstākās tiesas judikatūra, un pārsūdzētais spriedums tai atbilst;

- 2) izvērtējot kasācijas sūdzībā minētos argumentus, nav acīmredzama pamata uzskatīt, ka pārsūdzētajā spriedumā ietvertais lietas iznākums ir nepareizs un ka izskatāmajai lietai ir būtiska nozīme vienotas tiesu prakses nodrošināšanā vai tiesību tālākveidošanā.”;

papildināt pantu ar trešo daļu šādā redakcijā:

“(3) Ja kasācijas sūdzība formāli atbilst šā panta pirmajā daļā minētajām prasībām un ja tiesa nav pārkāpusi šā likuma 452. panta trešās daļas noteikumus un izskatāmajai lietai nav būtiskas nozīmes vienotas tiesu prakses nodrošināšanā un tiesību tālākveidošanā, tiesnešu kolēģija var atteikties ierosināt kasācijas tiesvedību arī mantiska rakstura strīdos, ja tā daļa, par kuru spriedums tiek pārsūdzēts, ir mazāka par 2000 *euro*.”

14. Aizstāt 464.² pantā vārdu “lēmumu” ar vārdu “nolēmumu” un vārdu “interpretēšanā” — ar vārdu “iztulkošana”.

15. 464.³ pantā:

papildināt pantu ar 2.¹ daļu šādā redakcijā:

“(2¹) Ja tiesa sprieduma sastādīšanas laikā konstatē, ka lietas sarežģītības dēļ sprieduma sastādīšanai nepieciešams ilgāks termiņš, tā var minēto termiņu pagarināt, bet ne ilgāk par diviem mēnešiem. Tiesa nekavējoties informē šā panta otrajā daļā minētos lietas dalībniekus par jauno pilna sprieduma sastādīšanas datumu, kad spriedumu varēs saņemt tiesas kancelejā.”;

aizstāt trešajā daļā vārdus “paziņotā lietas izskatīšanas laika” ar vārdiem “datuma, kad sprieduma norakstu varēs saņemt tiesas kancelejā”.

16. Aizstāt 472. panta sestajā daļā vārdu “tas” ar vārdu “tā”.

17. 475. pantā:

aizstāt trešās daļas 3. un 4. punktā vārdu “motīvus” ar vārdu “argumentus”;

izteikt ceturtās daļas 2. punktu šādā redakcijā:

“2) apmierinot kasācijas sūdzību, — argumentus par tiesas pieļautajiem tiesību normu pārkāpumiem, to nepareizu piemērošanu vai kompetences ietvaru pārkāpumu.”;

papildināt pantu ar sesto un septīto daļu šādā redakcijā:

“(6) Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka pārsūdzētajā spriedumā ietvertais pamatojums tiesību normu piemērošanas jautājumā ir pareizs, tā sprieduma motīvu daļā var norādīt, ka atzīst attiecīgo argumentāciju par pareizu. Šādā gadījumā šā panta ceturtās daļas 1. punktā noteiktos argumentus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.

(7) Ja tiesa, izskatot lietu, atzīst, ka pārsūdzētais spriedums neatbilst Augstākās tiesas judikatūrai, kas izveidojusies citās līdzīgās lietās un pārsūdzētajā spriedumā nav argumentēti norādīts, kādēļ ir notikusi atkāpšanās no judikatūras, tiesa var taisīt spriedumu, kura motīvu daļā norāda judikatūru, kura nav ievērota vai kuras neievērošana nav pamatota. Šādā gadījumā spriedumā aprakstošo daļu var neiekļaut un šā panta ceturtās daļas 2. punktā noteiktos argumentus sprieduma motīvu daļā var nenorādīt.”

18. 478. pantā:

izteikt pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem ierosina pēc lietas dalībnieka pieteikuma. Pieteikumu iesniedz tajā pašā tiesā, ar kuras spriedumu vai lēmumu pabeigta lietas izskatīšana pēc būtības.”;

papildināt pantu ar 3.¹ daļu šādā redakcijā:

“(3¹) Neparakstītu pieteikumu uzskata par neiesniegtu un nosūta atpakaļ iesniedzējam, atmaksājot drošības naudu.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Tiesnesis pieņem lēmumu par atteikšanos pieņemt pieteikumu, ja:

- 1) pieteikumam nav pievienota pilnvara vai cits dokuments, kas apliecina pārstāvja pilnvarojumu griezties ar pieteikumu tiesā;
- 2) likumā noteiktajā kārtībā un apjomā nav samaksāta drošības nauda;
- 3) nokavēts šā panta otrajā vai trešajā daļā noteiktais termiņš;
- 4) pieteikumā nav norādīti apstākļi, kuri saskaņā ar šā likuma 479. pantu var tikt atzīti par jaunatklātiem apstākļiem;
- 5) pieteikums iesniegts atkārtoti un no tā neizriet, ka jautājuma izlemšanai būtiski mainījušies faktiskie vai tiesiskie apstākļi.”;

papildināt pantu ar piekto, sesto, septīto un astoto daļu šādā redakcijā:

“(5) Tiesneša lēmums par atteikšanos pieņemt pieteikumu saskaņā ar šā panta ceturtās daļas 1. un 2. punktu nav pārsūdzams. Par tiesneša lēmumu par atteikšanos pieņemt pieteikumu saskaņā ar šā panta ceturtās daļas 3., 4. un 5. punktu var iesniegt blakus sūdzību.

(6) Ja no pieteikumam pievienotās pilnvaras vai cita dokumenta neizriet pilnvarojums pārstāvim griezties ar šo pieteikumu tiesā, tiesnesis atstāj pieteikumu bez virzības un iestājas šā likuma 133. pantā paredzētās sekas.

(7) Iesniedzot pieteikumu, iemaksājama drošības nauda 300 *euro* apmērā. Ja tiesa apstrīdēto tiesas nolēmumu pilnīgi vai daļēji atceļ vai ja pieteikumu atsauc līdz tā izskatīšanai, drošības nauda atmaksājama.

(8) Ja tiesa atsaka pieņemt pieteikumu, pamatojoties uz šā panta ceturtās daļas 1. un 2. punktu, samaksāto drošības naudu atmaksā. Ja tiesa atsaka pieņemt pieteikumu, pamatojoties uz šā panta ceturtās daļas 3., 4. un 5. punktu, drošības naudu neatmaksā.”

19. 481. pantā:

papildināt pantu ar otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Izskatot pieteikumu, nav piemērojami likuma noteikumi par nepieļaujāmību tiesnesim piedalīties lietās atkārtotā izskatīšanā.”;

uzskatīt līdzšinējo panta tekstu par pirmo daļu.

20. 482. pantā:

izteikt otro daļu šādā redakcijā:

“(2) Ja tiesa konstatē jaunatklātus apstākļus, tā atceļ apstrīdēto spriedumu vai lēmumu pilnībā vai kādā tā daļā un nodod lietu jaunai izskatīšanai tai pašai tiesai vai zemākas instances tiesai.”;

izteikt ceturto daļu šādā redakcijā:

“(4) Par tiesas lēmumu, ar kuru noraidīts pieteikums par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, var iesniegt blakus sūdzību.”

21. Papildināt 545. pantu ar teikumu šādā redakcijā:

“Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”

22. Papildināt 551. panta otro un trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”

23. Papildināt 552. panta trešo daļu ar teikumu šādā redakcijā:

“Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”

24. 620. pantā:

papildināt ceturto daļu ar jaunu piekto teikumu šādā redakcijā:

“Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”;

papildināt piekto daļu ar jaunu trešo teikumu šādā redakcijā:

“Par tiesas lēmumu var iesniegt blakus sūdzību.”

25. Izteikt 620.¹² panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Par tiesas lēmumu par naudas soda uzlikšanu var iesniegt blakus sūdzību.”

26. Izteikt 620.¹⁸ panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Par tiesas lēmumu par naudas soda uzlikšanu var iesniegt blakus sūdzību.”

27. Izteikt 620.²⁵ panta piekto daļu šādā redakcijā:

“(5) Par tiesas lēmumu par naudas soda uzlikšanu var iesniegt blakus sūdzību.”

28. Pārejas noteikumos:

aizstāt 73. punktā skaitli un vārdu “2016. gada” ar skaitli un vārdu “2018. gada”;

papildināt pārejas noteikumus ar 116. punktu šādā redakcijā:

“116. Tiesa, kas līdz 2016. gada 1. augustam uzsākusi izskatīt pieteikumus par lietas jaunu izskatīšanu sakarā ar jaunatklātiem apstākļiem, pabeidz to izskatīšanu. Par to pieteikumu izskatīšanu, kuri nodoti izskatīšanai Augstākās tiesas Civillietu tiesu palātā, izlemj saskaņā ar šo pārejas noteikumu 109. punktu.”

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

**270. 389L/12 Par 1960. gada 14. decembra Konvenciju par
Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju
un Līgumu par Latvijas Republikas pievienošanās
Konvencijai par Ekonomiskās sadarbības un
attīstības organizāciju nosacījumiem**

1. pants. 1960. gada 14. decembra Konvencija par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju (turpmāk — Konvencija) un 2016. gada 2. jūnijā Parīzē parakstītais Līgums par Latvijas Republikas pievienošanās Konvencijai par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju nosacījumiem (turpmāk — Līgums) ar šo likumu tiek pieņemts un apstiprināts.

2. pants. Konvencijā un Līgumā paredzēto saistību izpildi koordinē Ārlietu ministrija.

3. pants. Konvencija stājas spēkā tās 16. pantā noteiktajā laikā un kārtībā, Līgums stājas spēkā vienlaikus ar Konvencijas spēkā stāšanos, un Ārlietu ministrija par to paziņo oficiālajā izdevumā “Latvijas Vēstnesis”.

4. pants. Likums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā izsludināšanas. Līdz ar likumu izsludināms Līgums un Konvencija angļu un franču valodā un to tulkojums latviešu valodā.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 16. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

LĪGUMS PAR LATVIJAS REPUBLIKAS PIEVIENOŠANĀS KONVENCIJAI PAR EKONOMISKĀS SADARBĪBAS UN ATTĪSTĪBAS ORGANIZĀCIJU NOSACĪJUMIEM

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBAS NOSLĒGUMA PAZIŅOJUMS, LATVIJAS REPUBLIKAI PIEŅEMOT EKONOMISKĀS SADARBĪBAS UN ATTĪSTĪBAS ORGANIZĀCIJAS DALĪBVALSTS SAISTĪBAS

2016. gada 29. aprīli

LATVIJAS REPUBLIKAS VALDĪBA:

ņemot vērā 1960. gada 14. decembra Konvenciju par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju (turpmāk tekstā – “Konvencija”) un Konvencijas 1. un 2. papildprotokolu;

ņemot vērā Konvencijas 16. pantu, kurā paredzēts, ka Padome var pieņemt lēmumu uzaicināt pievienoties Konvencijai jebkuru valdību, kas ir gatava uzņemties dalībvalsts saistības;

ņemot vērā 2013. gada 29. maijā pieņemto Padomes rezolūciju par OECD paplašināšanos (*Strengthening the OECD's Global Reach*), kurā paziņots par Padomes lēmumu sākt iestāšanās sarunas ar Latvijas Republiku [C(2013)58/FINAL];

ņemot vērā “Ceļa karti” Latvijas dalībai OECD Konvencijā [C(2013)122/FINAL], ko Padome pieņēma 2013. gada 15. oktobrī un kurā norādīti nosacījumi un process sarunām par Latvijas Republikas iestāšanos Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā (turpmāk tekstā – “organizācija”);

PAZIŅO par turpmāk minēto.

A. VISPĀRĪGS PIEŅEMŠANAS PAZIŅOJUMS

1. Latvijas Republika, deponējot instrumentu, ar ko tā pievienojas Konvencijai, uzņemas visus organizācijas dalībvalsts pienākumus, tostarp pieņemt:
 - i. organizācijas mērķus, kas noteikti Konvencijas 1. pantā, kā arī OECD Sagatavošanas komitejas 1960. gada decembra ziņojumā;
 - ii. visas apņemšanās un saistības, kas noteiktas konvencijas 2. un 3. pantā;
 - iii. Konvencijas 1. un 2. papildprotokolu;
 - iv. visus organizācijas pieņemtos lēmumus, rezolūcijas, noteikumus, priekšrakstus un secinājumus saistībā ar tās vadību un darbību, tostarp attiecībā uz organizācijas pārvaldību, dalībvalstu iemaksām, citiem finanšu un budžeta jautājumiem, personāla lietām (tostarp Administratīvā tribunāla spriedumus), procesuāliem jautājumiem, attiecībām ar valstīm, kas nav un organizācijas dalībvalstis, informācijas klasificēšanu;
 - v. organizācijas finanšu pārskatus;
 - vi. organizācijas darbības metodes;
 - vii. visus organizācijas juridiskos pamatdokumentus, kas ir spēkā laikā, kad OECD Padome pieņem lēmumu uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties konvencijai, ar šī galīgā paziņojuma 1. līdz 4. pielikumā minētajām piezīmēm, kas ir šī paziņojuma neatņemama sastāvdaļa. Par katru tiesību aktu/juridisko instrumentu, kas pieņemts starp dienu, kad OECD Padome nolemj uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties Konvencijai un dienu, kad Latvijas Republika deponē savu pievienošanās instrumentu, Latvijas Republika sniedz savu viedokli trīs mēnešu laikā pēc šā tiesību akta pieņemšanas.

B. LĪGUMS PAR ORGANIZĀCIJAS PRIVILĒĢIJĀM UN IMUNITĀTĒM

2. Saskaņā ar 2014. gada 5. maijā parakstītā Latvijas Republikas un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas līguma par organizācijas privilēģijām, imunitātēm un atvieglojumiem 23. pantu (turpmāk – Līgums par organizācijas privilēģijām un imunitātēm) Līgums par organizācijas privilēģijām un imunitātēm stājās spēkā 2014. gada 7. novembrī.

C. PIEDALĪŠANĀS OECD IZVĒLES PASĀKUMOS UN STRUKTŪRVIENTĪBĀS

3. Kļuvusi par Organizācijas dalībvalsti, Latvijas Republika vēlas piedalīties izvēles pasākumos un struktūrvienībās, kuri norādīti 5. pielikumā, kas ir šī paziņojuma neatņemama sastāvdaļa. Latvijas Republika atzīst, ka izvēles pasākumiem un struktūrvienībām pastāv noteiktas piedalīšanās vai dalības procedūras un/vai kritēriji, kas tiks piemēroti.

D. IEPRIEKŠĒJO LĪGUMU AR ORGANIZĀCIJU IZBEIGŠANA

4. Latvijas Republika atzīmē, ka no datuma, kad tā ir pievienojusies Konvencijai, ir uzskatāmi par izbeigtiem iepriekšējie līgumi starp Latvijas Republiku un Organizāciju par piedalīšanos zināmās Organizācijas struktūrvienībās kā dalībniekam, kas nav Organizācijas dalībvalsts. No savas pievienošanās datuma Latvijas Republika piedalīsies šajās Organizācijas struktūrvienībās kā Organizācijas dalībvalsts.

E. ZIŅOJUMU SNIEGŠANA OECD KOMITEJĀM PĒC PIEVIENOŠANĀS

5. Latvijas Republika piekrīt sniegt progresu ziņojumus atsevišķām OECD komitejām, kā norādīts OECD Padomes lēmumā uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties Konvencijai. Turklāt Latvijas Republika piekrīt ieguldīt resursus, lai atbalstītu to progresu ziņojumu izvērtēšanu, kurus tā iesniegs pēc iestāšanās, kā Padome norādījusi savā lēmumā uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties Konvencijai.
6. Latvijas Republika piekrīt, ka tiks publicēts ģenerālsēkretāra sagatavots gadskārtējs apkopojums par tās progresu pēc iestāšanās.

1. PIELIKUMS: ĪPAŠAS PIEZĪMES PAR OECD JURIDISKO INSTRUMENTU PIEŅEMŠANU

Latvijas Republika pieņem visus OECD juridiskos instrumentus, kas ir spēkā laikā, kad OECD Padome pieņem lēmumu uzaicināt Latvijas Republiku pievienoties Konvencijai, ar šādām piezīmēm:

Korporatīvā pārvaldība

Padomes rekomendācija par OECD vadlīnijām valstij piederošu uzņēmumu korporatīvai pārvaldībai [C(2015)85]

Latvija apņemas līdz 2016. gada beigām visās lielajās komerciāli orientētajās valsts kapitālsabiedrībās izveidot profesionālas padomes, pamatojoties uz valsts kapitālsabiedrību padomju locekļu caurskatāmu atlases un iecelšanas kārtību.

Nodokļu jautājumi

Padomes rekomendācija attiecībā uz Ienākumu un kapitāla nodokļu paraugkonvenciju C(97)195/FINAL

Latvija pieņem šo rekomendāciju ar šādām atrunām un apsvērumiem attiecībā uz OECD nodokļu paraugkonvenciju:

Atrunas

2. panta 2. daļa: Latvija uzskata, ka “nodokļi par uzņēmumu izmaksāto kopējo atalgojuma apjomu” nav uzskatāmi par ienākuma nodokli un tāpēc patur tiesības neiekļaut šos vārdus 2. daļā.

4. panta 1. daļa: Latvija patur tiesības 1. daļā iekļaut uzņēmuma nodibināšanas vietu vai līdzīgu kritēriju.

5. pants: ņemot vērā īpašās problēmas, piemērojot paraugkonvencijas noteikumus darbībām, ko veic līgumslēdzējas valsts šelfa zonā attiecībā uz jūras gultnes, zemes dziļu un tur esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu, Latvija patur tiesības noteikumus par šādām darbībām iekļaut atsevišķā pantā.

5. panta 3. daļa: Latvija patur tiesības uzskatīt, ka jebkurai personai, kas sniedz profesionālus pakalpojumus vai veic cita veida neatkarīgu darbību, ir pastāvīga pārstāvniecība, ja šī persona uzturas valstī laikposmu vai laikposmus, kuri kopumā pārsniedz 183 dienas jebkurā divpadsmit mēnešu periodā.

6. panta 2. daļa: Latvija patur tiesības iekļaut termina “nekustamais īpašums” definīcijā jebkuru iespēju vai līdzīgas tiesības iegūt nekustamo īpašumu.

6. panta 3. daļa: Latvija patur tiesības iekļaut 3. daļā atsauci uz ienākumiem no nekustamā īpašuma atsavināšanas. Latvija arī patur tiesības aplikt ar nodokli rezidentu uzņēmumu akcionāru ienākumu no nekustamā īpašuma, kas atrodas viņu valstī un pieder uzņēmumam, tiešas izmantošanas, izīrēšanas vai izmantošanas jebkādā citā veidā, ja uzņēmuma akcijas vai citas korporatīvās tiesības paredz šādas tiesības.

7. pants: Latvija patur tiesības izmantot iepriekšējo 7. panta redakciju, proti, redakciju, kas bija iekļauta nodokļu paraugkonvencijā tieši pirms 2010. gadā veiktajiem atjauninājumiem, šīs iepriekšējās redakcijas 3. daļai pievienojot skaidrojumu, ka izdevumos, ko ļauj atskaitīt līgumslēdzējā valstī, drīkst ietvert tikai tādus izdevumus, kādi būtu atskaitāmi, ja pastāvīgā pārstāvniecība būtu atsevišķs šīs valsts uzņēmums.

8. pants: Latvija patur tiesības izņēmuma gadījumos piemērot pastāvīgās pārstāvniecības normu attiecībā uz peļņu, kas gūta no kuģu izmantošanas starptautiskajā satiksmē.

8. panta 1. daļa: Latvija patur tiesības iekļaut noteikumu, kas nodrošinās, ka uz peļņu, kas gūta no neregulāras kuģu vai gaisakuģu iznomāšanas, iznomājot tos bez apkalpes un apgādes, un no konteineru nomas, attiecas tie paši noteikumi, kas uz 1. daļā minēto peļņu, kad šāda peļņa gūta no starptautiskiem pārvadājumiem.

8. panta 2. daļa: Latvija patur tiesības nepaplašināt šī panta tvērumu, lai divpusējās konvencijās iekļautu iekšzemes ūdensceļu pārvadājumus, un veikt attiecīgas izmaiņas 13., 15. un 22. panta 3. daļā.

10. pants: Latvija patur tiesības neiekļaut prasību, lai 2. daļas piemērošanas režīmu, savstarpēji vienojoties, noteiktu atbildīgās iestādes. Latvija arī saglabā tiesības uz savu viedokli par 2. pantā paredzētajām likmēm.

10. panta 3. daļa: Latvija patur tiesības 3. daļā aizstāt vārdus “ienākumi no citām korporatīvām tiesībām” ar vārdiem “ienākumi no citām tiesībām”.

11. panta 2. daļa: Latvija patur tiesības uz savu viedokli par 2. daļā minētajām likmēm. Latvija arī patur tiesības neiekļaut prasību, lai 2. daļas piemērošanas režīmu, savstarpēji vienojoties, noteiktu atbildīgās iestādes.

11. panta 3. daļa: Latvija patur tiesības grozīt procentu definīciju, lai precizētu, ka procentu maksājumi, kas saskaņā ar tās nacionālajiem tiesību aktiem ir uzskatāmi par dividendēm, attiecas uz 10. pantu.

12. panta 1. daļa: Latvija patur tiesības uzlikt nodokli autoratlīdzībām ienākuma gūšanas valstī, ja ienākuma guvējs ir fiziska persona, kas ir otras līgumslēdzējas valsts rezidents.

12. panta 2. daļa: Latvija patur tiesības iekļaut autoratlīdzības definīcijā maksājumus par

ražošanas, komerciālo vai zinātnisko iekārtu izmantošanu vai par tiesībām tās izmantot. Latvija, lai novērstu, kā tā uzskata, nepilnības šī panta tvērumā, arī patur tiesības pievienot normu, kur definēta autoratlīdzības rašanās valsts pēc analogijas ar 11. panta 5. daļu, kas apskata to pašu aspektu attiecībā uz procentiem.

13. pants: Latvija patur tiesības ievietot īpašā pantā noteikumus par kapitāla pieaugumu, kas gūts no darbībām līgumslēdzējas valsts šelfa zonā saistībā ar jūras gultnes, zemes dziļū un tur esošo dabas resursu izpēti vai izmantošanu.

15. pants: Latvija patur tiesības ievietot īpašā pantā noteikumus par ienākumiem, kas gūti, sniedzot neatkarīgus individuālus pakalpojumus saistībā ar darbībām līgumslēdzējas valsts šelfa zonā, kuras veiktas jūras gultnes, zemes dziļū un tur esošo dabas resursu izpētei vai izmantošanai.

16. pants: Latvija patur tiesības, pamatojoties uz šo pantu, uzlikt nodokļus jebkādam atalgojumam, ko saņem direktoru padomes vai jebkuras citas līdzīgas institūcijas loceklis rezidējošā uzņēmumā.

20. pants: Latvija patur tiesības šajā pantā minēt jebkuru mācekli vai stažieri.

Apsvērumi

7. pants, komentārs: Latvija interpretēs 7. pantu tādā redakcijā kā pirms 2010. gadā veiktajiem atjauninājumiem saskaņā ar attiecīgo komentāru, kāds tas bija pirms šiem atjauninājumiem.

Konvencija par savstarpējo administratīvo sadarbību nodokļu jomā, ar 2010. gada protokola grozījumiem, ar kuru veikti grozījumi Konvencijā

Paziņojumi:

A Pielikums – Nodokļi, uz kuriem attiecas Konvencija

2. panta pirmās daļas a) punkta (i) apakšpunkts:

- uzņēmumu ienākuma nodoklis;
- iedzīvotāju ienākuma nodoklis;

2. panta pirmās daļas b) punkta (iii) apakšpunkts:

- B. nekustamā īpašuma nodoklis;
 - C. pievienotās vērtības nodoklis;
 - D. akcīzes nodoklis.
- B Pielikums – Kompetentā iestāde

Latvijas Republikas Finanšu ministrija vai tās pilnvarots pārstāvis.

Atrunas:

Saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “a” punktu Latvijas Republika patur tiesības nesniegt jebkura veida palīdzību attiecībā uz šādiem Konvencijas 2. panta pirmās daļas “b” punktā (turpmāk - “b” punkts) uzskaitītajiem citas Konvencijas dalībvalsts nodokļiem:

(ii) apakšpunkts:

obligātās sociālās apdrošināšanas maksājumiem, kas maksājami valdībai vai saskaņā ar publiskajām tiesībām izveidotām sociālās apdrošināšanas institūcijām;

(iii) apakšpunkts:

A. īpašuma, dāvinājuma vai mantojuma nodokļiem;

E. nodokļiem par īpašumā esošiem mehāniskajiem transportlīdzekļiem vai par to lietošanu;

F. nodokļiem par lietošanā vai īpašumā esošu kustamu īpašumu, kas nav mehāniskie transportlīdzekļi;

G. jebkuriem citiem nodokļiem;

(iv) apakšpunkts:

2. panta 1. daļas “b” punkta (iii) apakšpunktā minēto kategoriju nodokļiem, ko uzliek citas Konvencijas dalībvalsts politiski administratīvo vienību vai pašvaldību labā.

Saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “b” punktu Latvijas Republika patur tiesības nesniegt palīdzību nodokļu prasījumu vai administratīvo sodu piedziņā attiecībā uz visiem nodokļiem, uz kuriem attiecas iepriekš minētā atruna.

Saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “c” punktu Latvijas Republika patur tiesības nesniegt palīdzību attiecībā uz jebkuru nodokļu prasījumu, kas uz Konvencijas spēkā stāšanās datumu pastāv attiecībā uz Latvijas Republiku, vai - ja nodokļu prasījumi attiecas uz nodokļiem, attiecībā uz kuriem saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “a” vai “b” punktu ir noteikta atruna -, kas pastāv pirms datuma, ar kuru šāda atruna tiek atsaukta.

Saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “d” punktu Latvijas Republika patur tiesības nesniegt palīdzību dokumentu izsniegšanā attiecībā uz nodokļiem, attiecībā uz kuriem saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “a” punktu ir noteikta atruna.

Saskaņā ar Konvencijas 30. panta pirmās daļas “f” punktu Latvijas Republika patur tiesības piemērot 28. panta septīto daļu, tikai lai sniegtu administratīvo palīdzību attiecībā uz taksācijas periodu, kas sākas 1. janvārī vai pēc 1. janvāra trešajā gadā pirms gada, kurā attiecībā uz Latvijas Republiku stājas spēkā ar 2010. gada 27. maija Protokolu grozītā Konvencija, vai, ja nav taksācijas perioda, attiecībā uz administratīvo palīdzību, kas attiecas uz nodokļu uzlikšanu kalendārā gada 1. janvārī vai pēc 1. janvāra trešajā gadā pirms gada, kurā attiecībā uz Latvijas Republiku stājas spēkā ar 2010. gada 27. maija Protokolu grozītā Konvencija.

Deklarācijas:

Saskaņā ar Konvencijas 4. panta trešo daļu Latvijas Republika paziņo, ka saskaņā ar tās nacionālajiem normatīvajiem aktiem tās iestādes var pirms tam informēt tās rezidentus vai valstspiederīgos par informācijas, kas attiecas uz šīm personām, pārsūtīšanu saskaņā ar 5. un 7. pantu.

Investīcijas un daudznacionāli uzņēmumi

Padomes lēmums, ar kuru pieņemts Kapitāla plūsmu liberalizācijas kodekss [OECD/C(61)96]

Padomes lēmums, ar kuru pieņemts Neredzamo darbību liberalizācijas kodekss [OECD/C(61)95]

Latvijas Republika ierosina atrunas Kapitāla plūsmu liberalizācijas kodeksam un Neredzamo darbību liberalizācijas kodeksam saskaņā ar šo kodeksu 2. panta (b) punktu. Atrunu saraksts ir sniegts šī Noslēguma paziņojuma 2. un 3. pielikumā.

Latvijas Republika vēlas uzņemties šādas saistības attiecībā uz liberalizācijas kodeksiem:

“Saskaņā 1969. gada 23. maija Vīnes konvencijas par starptautisko līgumu tiesībām ar 27. pantu Latvija apņemas ievērot saistības, ko tā pievienošanās līgumā ar OECD uzņemsies attiecībā uz OECD liberalizācijas kodeksiem pat gadījumos, ja Latvijas Republikas tiesību normas ir pretrunā ar šādām saistībām.”

Padomes lēmuma par nacionālo režīmu trešā aktualizētā versija [C(91)147/FINAL]

Saskaņā ar Padomes lēmuma par valsts režīmu trešo aktualizēto versiju [C(91)147 ar grozījumiem] Latvijas Republika ierosina zināmus izņēmumus valsts režīmam. Izņēmumu saraksts ir sniegts Noslēguma paziņojuma 4. pielikumā.

Publiskā pārvaldība

Padomes rekomendācijas par publisko iepirkumu [C(2015)2]

Laika posms: Latvija pieņem iepriekš minēto instrumentu ar ieviešanas laiku līdz 2018. gada beigām attiecībā uz e-ierpikuma elementiem.

Tūrisms

Padomes lēmums - rekomendācija par starptautisko tūrisma politiku [C(85)165/FINAL]

Atrunas 1. pielikumam:

Atruna b) sadaļas (i) punktam

40 cigaretes vai 20 cigarillas vai 50 gramu smēķējamās tabakas personām, kas neceļo ar gaisa transportu. Tabakas izstrādājumu imports ir atļauts jebkurā kombinācijā, ja procentu daļa, ko izmanto no individuāli noteiktajiem daudzumiem, kopā nepārsniedz 100 procentus. Alkohola un tabakas izstrādājumu imports ir atļauts ceļotājiem, kas ir sasnieguši 18 gadu vecumu. Kvantitatīvie ierobežojumi nav noteikti smaržu, kafijas un tējas importam, šie izstrādājumi tiek uzskatīti par “pārējām precēm”, un uz tiem attiecas monetārie robežlielumi.

Atruna b) sadaļas (iii) punktam

Ceļotāji, kas izmanto sauszemes transportu, var bez muitas nodevām un nodokļiem ievest citas preces, ja to vērtība nepārsniedz 300 EUR (apmēram 266 norēķina vienības), un ceļotāji, kas izmanto gaisa vai jūras transportu – ja preču vērtība nepārsniedz 430 EUR (apmēram 381 norēķina vienības). Bērni, kas jaunāki par 15 gadiem, neatkarīgi no ceļošanas veida bez muitas nodevu un nodokļu nomaksas var ievest citas preces, ja preču vērtība nepārsniedz 285 EUR (apmēram 252 norēķina vienības).

Atruna d) sadaļas (i) punktam

Ārvalstnieks var vadīt transportlīdzekli Latvijā, ja viņam ir klāt:

- Eiropas Savienības dalībvalsts vai Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas dalībvalsts izsniegta vadītāja apliecība;
- vadītāja apliecība, kurā norādītas 1968. gada Vīnes konvencijā par ceļu satiksmi noteiktās vadītāja apliecību kategorijas;
- vadītāja apliecība, kurā nav norādītas 1968. gada Vīnes konvencijā par ceļu satiksmi noteiktās transportlīdzekļu kategorijas. Ar šādu vadītāja apliecību personai atļauts vadīt tikai B kategorijai atbilstošus transportlīdzekļus, ja izdevējvalstī šī vadītāja apliecība dod tiesības vadīt automobili. Ja vadītāja apliecībā ieraksti nav izdarīti ar latīņu alfabēta burtiem, persona uzrāda notariāli apliecinātu tulkojumu latviešu valodā.

Apsvērums par II pielikumu:

Apsvērums par a) sadaļu

Latvija kā Šengenas līguma dalībvalsts ievēro ES kopīgo vīzu politiku. Vīzu saņemšana un ieceļošana valstī notiek saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 810/2009 (2009. gada 13. jūlijs), ar ko izveido Kopienas Vīzu kodeksu (Vīzu kodekss), ES nolīgumiem ar trešajām valstīm par vīzu atvieglošanu, Eiropas

Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 562/2006 (2006. gada 15. marts), ar kuru ievieš Kopienas Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss). Latvija saglabā tiesības izsniegt vienreizējas ieceļošanas vīzas.

2. PIELIKUMS: ATRUNU SARAKSTS KAPITĀLA PLŪSMU LIBERALIZĀCIJAS KODEKSAM

LATVIJA

- saraksts I/A
- Tiešās investīcijas:
 - ko attiecīgajā valstī veikuši nerezidenti.
- Piezīme: Atruna attiecas tikai uz, gadījumiem, kad:*
- i) īpašumā iegūst šādu zemi:
 - lauksaimniecības un meža zemi;
 - zemi valsts nozīmes derīgo izrakteņu atradnēs;
 - zemi valsts pierobežas joslā un
 - zemi Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, publisko ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās, izņemot gadījumus, kad zeme paredzēta apbūvei;*izņemot gadījumus, kad zemi iegūst īpašumā ES dalībvalsts pilsoņi vai kapitālsabiedrības, kas ir Latvijas un citu ES valstu pilsoņu īpašumā.*
 - Atruna par zemes iegūšanu īpašumā nebūs spēkā pēc 2019. gada 31. decembra;*
 - ii) Gaisa pārvadājumu pakalpojumiem, kuru sniegšanai var izsniegt licenci tikai aviosabiedrībām, kas ar akciju kontrolpaketes starpniecību pieder ES un EEZ dalībvalstīm un/vai valstspiederīgajiem vai ir to faktiskā kontrolē, ja vien ES parakstītā starptautiskā nolīgumā nav paredzēts citādi.
 - iii) Privātiem apsardzes un novērošanas pakalpojumiem – kontrolpakete ārvalstu ieguldītājiem, izņemot ES dalībvalsts ieguldītājus.
 - Atruna par privātiem apsardzes un novērošanas pakalpojumiem nebūs spēkā pēc 2019. gada 31. decembra.*
 - iv) Tiktāl, cik saskaņā ar ES Direktīvu 2009/65/EK pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma (PVKIU) turētājbankai vai nu jāreģistrē sava juridiskā adrese PVKIU piederības dalībvalstī vai jābūt reģistrētai attiecīgajā ES dalībvalstī, ja tā juridiskā adrese ir kādā citā ES dalībvalstī.
- B saraksts III/A1
- Darbības ar nekustamiem īpašumiem:
 - Darbības, ko nerezidenti veic attiecīgajā valstī:
- Piezīme: Atruna attiecas tikai uz gadījumiem, kad īpašumā iegūst šāda veida zemi:*
- lauksaimniecības un meža zemi;
 - zemi valsts nozīmes derīgo izrakteņu atradnēs;
 - zemi Latvijas valsts pierobežas joslā un
 - zemi Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, publisko ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās, izņemot gadījumus, kad zeme paredzēta apbūvei;
- izņemot gadījumus, kad zemi iegūst īpašumā ES dalībvalsts pilsoņi vai kapitālsabiedrības, kas ir Latvijas un citu ES valstu pilsoņu īpašumā un ko viņi pilnībā kontrolē.*
- Atruna par zemes iegūšanu nebūs spēkā pēc 2019. gada 31. decembra.*

A saraksts VIII(i)/B	- Kredīti, kas tieši saistīti ar starptautiskiem tirdzniecības darījumiem vai ar starptautisku pakalpojumu sniegšanu: (i) Gadījumos, kad rezidents piedalās pamatā esošā tirdzniecības vai pakalpojumu darījumā. B. Kredīti, ko rezidenti izsnieguši nerezidentiem. <i>Piezīme: Atruna attiecas tiktāl, cik iestādes var noteikt augstākas minimālā kapitāla pietiekamības prasības bankām, kuru nerezidentiem izsniegtie aizdevumi pārsniedz 5% no kopējiem aktīviem.</i>
B saraksts VIII(ii)/B	ii) Gadījumos, kad pamatā esošā tirdzniecības vai pakalpojumu darījumā nepiedalās neviens rezidents. B. Kredīti, ko rezidenti izsnieguši nerezidentiem. <i>Piezīme: Atruna attiecas tiktāl, cik iestādes var noteikt augstākas minimālā kapitāla pietiekamības prasības bankām, kuru nerezidentiem izsniegtie aizdevumi pārsniedz 5% no kopējiem aktīviem.</i>
B saraksts IX/B	- Finanšu kredīti un aizdevumi: B. Kredīti un aizdevumi, ko rezidenti izsnieguši nerezidentiem. <i>Piezīme: Atruna attiecas tiktāl, cik iestādes var noteikt augstākas minimālā kapitāla pietiekamības prasības bankām, kuru nerezidentiem izsniegtie aizdevumi pārsniedz 5% no kopējiem aktīviem.</i>
A saraksts XI/A	- Noguldījumu kontu operācijas: - Nerezidentu operācijas ar kontu rezidentkredītiestādēs. <i>Piezīme: Atruna attiecas tiktāl, cik iestādes var noteikt augstākas minimālās likviditātes prasības un noteikt augstākas minimālā kapitāla prasības bankām, kurām vairāk par 20% no kopējiem aktīviem tiek finansēti no nerezidentiem piesaistītiem noguldījumiem.</i>

3. PIELIKUMS: ATRUNU SARAKSTS NEREDZAMO DARBĪBU LIBERALIZĀCIJAS KODEKSAM

LATVIA

C/3	Autopārvadājumi: pasažieru un kravu pārvadājumi, tostarp fraktēšana <i>Piezīme: Atruna, kas neattiecas uz ES pakalpojumu sniedzējiem, attiecas uz šādām darbībām:</i> i) attiecībā uz pasažieriem: • tranzīts; • pārvadājumi "ar slēgtām durvīm"; • pasažieru uzņemšana un izsēdināšana starptautiskā reisā; • iekšzemes pārvadājumi; ii) attiecībā uz kravu pārvadājumiem: • tranzīts; • kravu piegāde starptautiskā reisā; • kravu uzņemšana atpakaļbraucienā, kad apstiprināta kravas uzņemšana; • kravu uzņemšana atpakaļbraucienā, kad apstiprināta kravas piegāde; • kravas uzņemšana starptautiskā reisā; • iekšzemes pārvadājumi.
D/2	Kravu apdrošināšana starptautiskā tirdzniecībā <i>A pielikuma I pielikuma 1. daļa, D/2</i> <i>Piezīme: Atruna, kas iekļauj reklāmas pasākumus, attiecas tikai uz transportlīdzekļu īpašnieku civiltiesiskās atbildības obligāto apdrošināšanu, ko veic ārvalstu apdrošinātāji, kas nav ES reģistrēti uzņēmumi.</i>

- D/3 Dzīvības apdrošināšana
A pielikuma I pielikuma 1. daļa, D/3, 1. un 3. punkts
Piezīmes: Atruna, kas iekļauj reklāmas pasākumus, neattiecas uz:
i) ES reģistrētu uzņēmumu sniegtajiem apdrošināšanas pakalpojumiem vai,
ii) ja apdrošināšanas līgums noslēgts pēc apdrošināšanasņēmēja iniciatīvas.
- D/4 Cita veida apdrošināšana
A pielikuma I pielikuma 1. daļa, D4, 4., 5. un 6. punkts
Piezīmes: Atruna, kas iekļauj reklāmas pasākumus, neattiecas uz:
i) ES reģistrētu uzņēmumu sniegtajiem apdrošināšanas pakalpojumiem vai,
ii) ja apdrošināšanas līgums noslēgts pēc apdrošināšanasņēmēja iniciatīvas.
- D/7 Uzņēmumi, kas sniedz citus apdrošināšanas pakalpojumus
A pielikuma I pielikuma IV daļa, D/7
Piezīmes: Atruna, kas iekļauj reklāmas pasākumus, attiecas tikai uz to
apdrošināšanas starpnieku sniegtajiem pakalpojumiem, kas nav ES reģistrēti
uzņēmumi.
- D/8 Privātās pensijas
A pielikuma I pielikuma IV daļa, D/8

Piezīmes: Atruna, kas iekļauj reklāmas pasākumus, attiecas tikai uz privāto
pensiju pakalpojumiem, ko Latvijā sniedz nerezidentu pakalpojumu sniedzēji,
kas nav ES reģistrēti uzņēmumi, ja vien klients pakalpojumu nav izvēlējis pēc
savas iniciatīvas.
- E/1 Maksājumu pakalpojumi:
Piezīme: Atrunas attiecas tikai uz:
i) naudas karšu un kredītkaršu izsniegšanu, ja to veic citi, nevis ES
licencēti pakalpojumu sniedzēji un
ii) elektronisko līdzekļu pārskaitījumu pakalpojumiem, ja tos sniedz citi,
nevis ES licencēti pakalpojumu sniedzēji.
- E/2 Banku un ieguldījumu pakalpojumi
Piezīme: Atrunas attiecas tikai uz finanšu instrumentu sākotnējo izvietojumu
un brokeru pakalpojumiem ieguldījumu un banku jomā, ko Latvijā sniedz
pakalpojumu sniedzēji, kas nav licencēti ES.
- E/4 Aktīvu pārvaldība
Piezīme: Atrunas attiecas tikai uz pakalpojumiem, ko Latvijā sniedz
nerezidenti, kas nav ES licencēti pakalpojumu sniedzēji.
- E/7 Nosacījumi nerezidentu ieguldītāju filiāļu, aģentūru u.c. reģistrēšanai un
darbībai banku un finanšu pakalpojumu nozarē.
A pielikuma II pielikuma 1. punkts
Piezīme: Saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/65/
EK, pārvedamu vērtspapīru kolektīvo ieguldījumu uzņēmuma (PVKIU)
turētājbankai vai nu jāreģistrē sava juridiskā adrese PVKIU piederības
dalībvalstī vai jābūt reģistrētai attiecīgajā ES dalībvalstī, ja tā juridiskā adrese
ir kādā citā ES dalībvalstī.
- L/6 Profesionāli pakalpojumi (tostarp grāmatvežu, mākslinieku, konsultantu,
ārstu, inženieru, ekspertu, juristu u.c. pakalpojumi).
Piezīme: Atruna attiecas tikai uz pārrobežu pakalpojumiem, ko, nodrošinot
aizstāvību krimināllietās, Latvijā sniedz zvērināti advokāti, kas nav ES
dalībvalsts pilsoņi.

4. PIELIKUMS: NACIONĀLĀ REŽĪMA IZŅĒMUMU SARAKSTS SASKAŅĀ AR PADOMES LĒMUMA PAR NACIONĀLO REŽĪMU TREŠO AKTUALIZĒTO VERSIJU

[C(91)147 AR GROZĪJUMIEM]

LATVIJA

A. Izņēmumi nacionālā līmenī

I. Ārvalstu pilsoņu kontrolē esošu uzņēmumu investīcijas

Nekustamais īpašums: Zemi var iegūt īpašumā visas fiziskas un juridiskas personas, izņemot zemi Latvijas valsts pierobežas joslā, Baltijas jūras un Rīgas jūras līča krasta kāpu aizsargjoslā, publisko ūdenstilpju un ūdensteču aizsargjoslās, dabas rezervātos un citu aizsargājamo teritoriju dabas rezervātu zonās, lauksaimniecības un meža zemi, zemi valsts nozīmes derīgo izrakteņu atradnēs, ko var iegūt īpašumā tikai:

- Latvijas pilsoņi un citu ES dalībvalstu, EEZ valstu un Šveices pilsoņi;
- valsts un pašvaldības, valsts un pašvaldību kapitālsabiedrības;
- Latvijas Republikā reģistrētas kapitālsabiedrības vai citā ES dalībvalstī vai EEZ valstī, vai Šveicē reģistrētas kapitālsabiedrības, kuras reģistrējušās kā nodokļu maksātājs Latvijas Republikā, un kuras pilnībā vai atsevišķi pieder Latvijas pilsoņiem, citu ES dalībvalstu, EEZ valstu un Šveices pilsoņiem, Latvijas valstij un pašvaldībām, vai kuras pieder fiziskām vai juridiskām personām no valstīm, ar kurām Latvijas Republika līdz 1996. gada 31. decembrim ir parakstījusi un ratificējusi starptautisku līgumu par ieguldījumu veicināšanu un aizsardzību, vai līgumu, kas parakstīts un ratificēts pēc šī datuma, ja tas paredz savstarpējas tiesības iegūt zemi īpašumā.

Juridiskais pamatojums: Likums “Par zemes privatizāciju lauku apvidos” (publicēts “Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs”, 32. nr., 20.08.1992., ar grozījumiem, kas stājas spēkā 2014. gada 1. augustā) un likums “Par zemes reformu Latvijas Republikas pilsētās” (publicēts “Latvijas Republikas Augstākās Padomes un Valdības Ziņotājs”, 14. nr., 13.12.1991).

Gaisa satiksme: Valstī reģistrētā aviosabiedrībā akciju kontrolpaketei jāpieder ES un EEZ dalībvalstīm un/vai to valstspiederīgajiem un jāatrodas ES un EEZ dalībvalstu un/vai to valstspiederīgo faktiskā kontrolē, ja vien ES parakstītā starptautiskā nolīgumā nav paredzēts citādi.

Juridiskais pamatojums: Likums “Par aviāciju” (publicēts “Latvijas Vēstnesis”, Nr.123, 20.10.1994.).

Azartspēles un izlozes: Azartspēļu un izložu organizēšanas licences izsniedz tikai uzņēmumiem, kuros ārvalstu dalībnieku vai akcionāru daļa kapitālsabiedrības pamatkapitālā nepārsniedz 49 procentus. Šī prasība neattiecas uz Eiropas Savienības dalībvalstu, Eiropas Ekonomikas zonas valstu un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalstu ieguldītājiem (rezidentiem), kā arī uz gadījumiem, kad ārvalstu ieguldījumiem atšķirīgus noteikumus paredz Saeimas apstiprinātie starptautiskie līgumi.

Juridiskais pamatojums: Azartspēļu un izložu likums (26.09.2013.)

Privāti apsardzes un novērošanas pakalpojumi: Uzņēmumi, kuros ārvalstu ieguldītāji, izņemot ES dalībvalstu un Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) valstu ieguldītājus, ir ieguvuši (tiešā vai netiešā veidā) kontrolpaketi, nav tiesīgi saņemt speciālo atļauju (licenci) sniegt privātus apsardzes un novērošanas pakalpojumus.

Juridiskais pamatojums: Apsardzes darbības likums (publicēts “Latvijas Vēstnesis” Nr.47, 06.03.2014.).

II. Oficiālais atbalsts un subsīdijas

Nav.

III. Nodokļu saistības

Nav.

IV. Valsts un pašvaldību iepirkums

Nav.

V. Piekļuve finansējumam vietējā līmenī

Nav.

B. Izņēmumi administratīvi teritoriālajām vienībām

Nav.

**5. PIELIKUMS: TO IZVĒLES PASĀKUMU UN STRUKTŪRVIENĪBU SARAKSTS,
KUROŠ LATVIJA VĒLAS IESAISTĪTIES**

- Starptautiskais mācību vides pētījums (*Programme for Teaching and Learning International Survey – TALIS*)
- Starptautiska skolēnu novērtēšanas programma (*Programme for International Student Assessment – PISA*)
- Globālais forums par caurskatāmību un informācijas apmaiņu nodokļu jomā (*Global Forum on Transparency and Exchange of Information for Tax Purposes*)
- OECD šķirņu sertifikācijas shēmas sēklu aprītei starptautiskajā tirgū (zālāju un pākšaugu sēklas; graudaugi) (*OECD Schemes for the Varietal Certification of Seed Moving in International Trade (Grass and Legume Seed; Cereals)*)
- Vietējās ekonomikas un nodarbinātības attīstības programma (*Co-operative Action Programme on Local Economic and Employment Development – LEED*)
- Starptautiskais transporta forums (*International Transport Forum*)
- Īpašā ķīmisko vielu kontroles programma (*Special Programme on the Control of Chemicals*)

**PADOMES LĒMUMS UZAICINĀT LATVIJAS REPUBLIKU PIEVIENOTIES
OECD KONVENCIJAI**

(Pieņemts Padomes 1333. sesijā 2016. gada 11. maijā)

PADOME,

ņemot vērā 1960. gada 14. decembra Konvenciju par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju (turpmāk tekstā – “Konvencija”) un īpaši tās 5. panta “a” punktu un 16. pantu;

ņemot vērā 2013. gada 29. maijā pieņemto Padomes rezolūciju par OECD paplašināšanos (*Strengthening the OECD’s Global Reach*), kurā paziņots par Padomes lēmumu sākt iestāšanās sarunas ar Latvijas Republiku [[C\(2013\)58/FINAL](#)];

ņemot vērā “Ceļa karti” Latvijas dalībai OECD Konvencijā [[C\(2013\)122/FINAL](#)], ko Padome pieņēma 2013. gada 15. oktobrī un kurā norādīti noteikumi, nosacījumi un process, Latvijas Republikai pievienojoties Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijai (turpmāk tekstā – “pievienošanās “Ceļa karte””);

ņemot vērā Ģenerālsekretāra ziņojumu par Latvijas pievienošanos Organizācijai [[C\(2016\)77/REV1](#)];

ņemot vērā Latvijas Republikas valdības noslēguma paziņojumu 2016. gada 29. aprīlī par to, ka Latvijas Republika pieņem Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas dalībvalsts saistības C(2016)54/REV1;

ņemot vērā pievienošanās “Ceļa kartē” uzskaitīto OECD komiteju oficiālos atzinumus [C(2016)55];

ņemot vērā Ģenerāļsekretāra vēstuli par Latvijas nostāju par tiesību aktiem, kas nav vērtēti OECD komitejās [C(2016)56];

ņemot vērā 2014. gada 5. maijā parakstīto Latvijas Republikas un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas līgumu par organizācijas privilēģijām, imunitātēm un atvieglojumiem, kas stājās spēkā 2014. gada 7. novembrī;

uzskatot, ka Latvijas Republikas valdība ir gatava uzņemties organizācijas dalībvalsts saistības;

NOLEMJ:

1. Latvijas Republiku uzaicina pievienoties Konvencijai ar noteikumiem, kas ierosināti Latvijas Republikas valdības noslēguma paziņojumā C(2016)54/REV1, un tiem, kas norādīti turpmāk.
2. Par katru Organizācijas tiesību aktu, kas ir pieņemts starp šī Lēmuma datumu un datumu, kad Latvijas Republika pievienojas Konvencijai, Latvijas Republika sniedz savu viedokli trīs mēnešu laikā pēc šā tiesību akta pieņemšanas.
3. No datumu, kad Latvijas Republika ir pievienojusies Konvencijai, ir uzskatāmi par izbeigtiem iepriekšējie līgumi par Latvijas Republikas piedalīšanos OECD struktūrvienībās kā dalībnieci, kas nav Organizācijas dalībvalsts. No šī datuma Latvijas Republika piedalīsies šajās OECD struktūrvienībās kā Organizācijas dalībvalsts.
4. Pēc pievienošanās Konvencijai Latvijas Republika sniedz šādus progresa ziņojumus OECD struktūrvienībām:
 - Korporatīvās pārvaldības komitejai: Progresa ziņojumu komitejai un tās darba grupai 2017. gada pavasarī un turpmāk kā prasīts;
 - Veselības komitejai: Progresa ziņojumu divu gadu laikā pēc pievienošanās Organizācijai.
5. Latvijas Republika ieguldīs finanšu resursus, lai atbalstītu minēto pēcpievienošanās progresa ziņojumu izvērtēšanu. Ģenerāļsekretāra sagatavotais gadskārtējais Latvijas pēcpievienošanās progresa pārskats ir publiskojams.

PARAKSTĪTS Parīzē, 2016. gada 2. jūnijā angļu un franču valodā.

Latvijas Republikas vārdā

Ekonomiskās sadarbības un
attīstības organizācijas vārdā

Māris KUČINSKIS
Ministru prezidents

Angel GURRÍA
Ģenerāļsekretārs

Konvencija par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju

Parīzē 1960. gada 14. decembrī

Amerikas Savienoto Valstu, Austrijas Republikas, Beļģijas Karalistes, Dānijas Karalistes, Francijas Republikas, Grieķijas Karalistes, Islandes Republikas, Itālijas Republikas, Īrijas, Kanādas, Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes, Luksemburgas Lielhercogistes, Nīderlandes Karalistes, Norvēģijas Karalistes, Portugāles Republikas, Spānijas, Šveices Konfederācijas, Turcijas Republikas, Vācijas Federatīvās Republikas un Zviedrijas Karalistes **VALDĪBAS**,

IEVĒROJOT, ka ekonomiskā stiprība un labklājība ir būtiski Apvienoto Nāciju Organizācijas mērķu sasniegšanai, individuālās brīvības saglabāšanai un vispārējās labklājības palielināšanai;

UZSKATOT, ka virzību uz šiem mērķiem var ļoti iedarbīgi veicināt, stiprinot sadarbības tradīcijas, kas starp tām izveidojušās,

ATZĪSTOT, ka Eiropas tautsaimniecības atjaunotne un panākumi, ko ievērojami sekmējusi šo valstu dalība Eiropas Ekonomiskās sadarbības organizācijā, ir pavēruši jaunas iespējas šīs tradīcijas stiprināšanai un tās izmantošanai jauniem uzdevumiem un plašākiem mērķiem;

PĀRLIECINĀTAS, ka plašāka sadarbība sniegs nozīmīgu ieguldījumu miermīlīgu un harmonisku attiecību veidošanā starp pasaules tautām;

ATZĪSTOT, ka aizvien palielinās to saimnieciskā mijatkarība;

APŅĒMĪBĀ apspriežoties un sadarbojoties efektīvāk izmantot savas jaudas un iespējas, lai rosinātu savu tautsaimniecību vislielāko ilgtspējīgo izaugsmi un uzlabotu savu tautu ekonomisko un sociālo labklājību;

UZSKATOT, ka ekonomiski attīstītākajām nācijām ir jāsadarbojas, cik vien tas iespējams, palīdzot valstīm to ekonomiskajā attīstībā;

ATZĪSTOT, ka turpmāka pasaules tirdzniecības attīstība ir viens no vissvarīgākajiem faktoriem, kas rosina valstu ekonomisko attīstību un starptautisko ekonomisko attiecību uzlabošanu; un

APŅĒMĪBĀ virzīties uz šiem mērķiem atbilstoši savām saistībām citās starptautiskās organizācijās vai iestādēs, kuru dalībvalstis tās ir, vai saskaņā ar līgumiem, ko tās ir noslēgušas;

TĀDĒĻ IR VIENOJUŠĀS par šādiem noteikumiem, lai Eiropas Ekonomiskās sadarbības organizāciju pārdibinātu par Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizāciju:

1. pants

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (turpmāk tekstā "Organizācija") mērķi ir veicināt politikas virzienus, kas izstrādāti, lai:

- (a) sasniegtu visaugstāko ilgtspējīgo ekonomisko izaugsmi un nodarbinātību un celtu dzīves līmeni dalībvalstīs, vienlaikus saglabājot finanšu stabilitāti un tā sniedzot ieguldījumu pasaules ekonomikā;

- (b) sekmētu dalībvalstu un trešo valstu tautsaimniecību līdzsvarotu augšupeju ekonomiskās attīstības procesā; un
- (c) sekmētu pasaules tirdzniecības paplašināšanos atbilstoši daudzpusējas sadarbības un nediskriminēšanas pieejai un saskaņā ar starptautiskām saistībām.

2. pants

Tiecoties uz šiem mērķiem, dalībvalstis vienojas, ka tās gan atsevišķi, gan kopīgi:

- (a) veicinās savu ekonomisko resursu efektīvu izmantošanu;
- (b) veicinās savu resursu attīstību zinātnes un tehnoloģijas jomā, rosinās pētniecību un sekmēs profesionālo apmācību;
- (c) realizēs politiku, kas izstrādāta, lai sasniegtu ekonomisko izaugsmi un iekšējo un ārējo finansiālo stabilitāti un izvairītos no procesiem, kas varētu apdraudēt šo vai citu valstu tautsaimniecību;
- (d) ieguldīs pūles, lai samazinātu vai novērstu šķēršļus preču un pakalpojumu, un kārtējo maksājumu apmaiņai un uzturētu un paplašinātu kapitāla aprites liberalizāciju;
- (e) sniegt ieguldījumu gan dalībvalstu, gan trešo valstu ekonomiskās attīstības procesā ar atbilstīgiem līdzekļiem, jo īpaši ar kapitāla plūsmu uz šīm valstīm, ņemot vērā, cik svarīgi to tautsaimniecībai ir saņemt tehnisko palīdzību un nodrošināt eksporta tirgu paplašināšanos.

3. pants

Lai sasniegtu 1. pantā norādītos mērķus un veiktu 2. pantā uzskaitītos uzdevumus, dalībvalstis vienojas, ka tās:

- (a) informēs cita citu un sniegs Organizācijai informāciju, kas tai nepieciešama savu uzdevumu veikšanai;
- (b) nepārtraukti savstarpēji konsultēsies, veiks pētījumus un piedalīsies projektos, par kuriem vienojušās; un
- (c) cieši sadarbosies un atbilstīgos gadījumos veiks saskaņotu rīcību.

4. pants

Šīs Konvencijas līgumslēdzējas puses ir Organizācijas dalībvalstis.

5. pants

Lai sasniegtu savus mērķus, Organizācija var:

- (a) pieņemt lēmumus, kas, ja vien nav paredzēts citādi, ir saistoši visām dalībvalstīm;
- (b) sniegt rekomendācijas dalībvalstīm; un
- (c) slēgt vienošanās ar dalībvalstīm, trešām valstīm un starptautiskām organizācijām.

6. pants

1. Ja vien īpašos gadījumos Organizācija vienprātīgi nelemj citādi, lēmumus pieņem un rekomendācijas sniedz, visām dalībvalstīm savstarpēji vienojoties.
2. Katrai dalībvalstij ir viena balss. Ja dalībvalsts atturas no balsošanas, šāda atturēšanās nepadara lēmumu vai rekomendāciju par spēkā neesošu, un tie attiecas uz citām dalībvalstīm, bet ne uz atturējušos dalībvalsti.

3. Neviens lēmums nav saistošs nevienai dalībvalstij, līdz tā nav izpildījusi savu konstitucionālo procedūru prasības. Pārējās dalībvalstis var vienoties, ka šāds lēmums tām ir piemērojams pagaidu kārtībā.

7. pants

Padome, kurā pārstāvētas visas dalībvalstis, ir institūcija, kas pieņem visus Organizācijas normatīvos aktus. Padome var sasaukt sēdes ministru vai pastāvīgo pārstāvju līmenī.

8. pants

Katru gadu Padome ieceļ priekšsēdētāju, kas vada Padomes sēdes ministru līmenī, un divus priekšsēdētāja vietniekus. Priekšsēdētāju var iecelt veikt amata pienākumus uz vēl vienu papildus pilnvaru termiņu.

9. pants

Padome var izveidot Izpildkomiteju vai savā pakļautībā esošas institūcijas, ja tādas varētu būt nepieciešamas Organizācijas mērķu sasniegšanai.

10. pants

1. Ģenerālsēkretāru, kas atbild Padomes priekšā, uz pieciem gadiem ieceļ Padome. Viņam palīdz viens vai vairāki ģenerālsēkretāra vietnieki vai ģenerālsēkretāra palīgi, ko pēc ģenerālsēkretāra ieteikuma ieceļ Padome.
2. Ģenerālsēkretārs pilda Padomes priekšsēdētāja pienākumus pastāvīgo pārstāvju sēdēs. Viņš sniedz palīdzību Padomei visos atbilstošos veidos un var iesniegt ierosinājumus Padomei vai jebkurai citai Organizācijas struktūrvienībai.

11. pants

1. Ģenerālsēkretārs ieceļ Organizācijai vajadzīgos darbiniekus saskaņā ar Padomes apstiprinātiem organizatoriskiem plāniem. Personāla nolikumu apstiprina Padomē.
2. Ievērojot Organizācijas starptautisko raksturu, ģenerālsēkretārs, ģenerālsēkretāra vietnieki vai palīgi un darbinieki nelūdz un nesāņem norādījumus ne no vienas dalībvalsts un ne no vienas valdības vai iestādes ārpus Organizācijas.

12. pants

Saskaņā ar Padomes noteikto kārtību Organizācija var:

- (a) vērsties ar paziņojumiem pie trešām valstīm vai organizācijām;
- (b) nodibināt un uzturēt attiecības ar trešām valstīm vai organizācijām; un
- (c) aicināt trešo valstu valdības vai organizācijas piedalīties Organizācijas darbībā;

13. pants

Eiropas Kopienai, kas nodibinātas ar 1951. gada 18. aprīļa Parīzes līgumu un 1957. gada 25. marta Romas līgumu, pārstāvība Organizācijā ir noteikta šīs Konvencijas papildprotokolā Nr.1.

14. pants

1. Parakstītājvalstis ratificē vai apstiprina šo Konvenciju saskaņā ar savām konstitūcijām.
2. Ratificēšanas vai pieņemšanas instrumentus nodod glabāšanā Francijas Republikas valdībai, kas ar šo pantu ir iecelta par Konvencijas deponitāriju.

3. Šī Konvencija stājas spēkā:
 - a) līdz 1961. gada 30. septembrim, kad visas parakstītājvalstis ir deponējušas ratificēšanas vai pieņemšanas instrumentus; vai
 - (b) 1961. gada 30. septembrī, ja līdz šim datumam piecpadsmit vai vairāk parakstītāju valstu deponējušas šādus instrumentus attiecībā uz šīm parakstītājvalstīm, un pēc tam attiecībā uz jebkuru citu parakstītājvalsti, tai deponējot savu ratificēšanas vai pieņemšanas instrumentu.
 - (c) pēc 1961. gada 30. septembra, bet ne vēlāk kā divus gadus pēc šīs Konvencijas parakstīšanas, kad piecpadsmit vai vairāk parakstītājvalstu deponējušas šādus instrumentus attiecībā uz šīm parakstītājvalstīm, un pēc tam attiecībā uz jebkuru citu parakstītājvalsti, tai deponējot savu ratificēšanas vai pieņemšanas instrumentu.
4. Jebkura parakstītājvalsts, kas nav deponējusi savu ratificēšanas vai pieņemšanas instrumentu, kad Konvencija stājas spēkā, var piedalīties Organizācijas darbībā ar nosacījumiem, ko paredz Organizācijas un šādas parakstītājvalsts vienošanās.

15. pants

Ar šīs Konvencijas stāšanās spēkā notiek Eiropas Ekonomiskās sadarbības organizācijas pārdibināšana, un pēc tam tās mērķi, pilnvaras, iestādes un nosaukums būs tādi, kā noteikts šajā Konvencijā. Organizācija turpina Eiropas Ekonomiskās sadarbības organizācijas juridisko personību, bet Eiropas Ekonomiskās sadarbības organizācijas lēmumiem, rekomendācijām un rezolūcijām, lai tie būtu spēkā pēc šīs Konvencijas stāšanās spēkā, ir nepieciešams Padomes apstiprinājums.

16. pants

Padome var nolemt uzaicināt jebkuru valdību, kas ir gatava uzņemties dalībvalsts pienākumus, pievienoties šai Konvencijai. Šādiem lēmumiem jābūt vienprātīgiem ar noteikumu, ka katrā atsevišķā gadījumā Padome var vienprātīgi nolemt, ka pieļaujama atturēšanās, un tad, neraugoties uz 6. panta noteikumiem, lēmums attiecas uz visām dalībvalstīm. Pievienošanās stājas spēkā pēc tam, kad depozitāram iesniegts pievienošanās instruments.

17. pants

Jebkura Līgumslēdzēja Puse var pārtraukt Konvencijas piemērošanu attiecībā uz sevi, divpadsmit mēnešus iepriekš par to paziņojot depozitārijam.

18. pants

Organizācijas galvenā mītne ir Parīzē, ja vien Padome nevienojas citādi.

19. pants

Organizācijas tiesībspēja un rīcībspēja, un Organizācijas, tās amatpersonu un dalībvalstu pārstāvju privilēģijas, atvieglojumi un imunitātes ir tādas, kā noteikts šīs Konvencijas papildprotokolā Nr.2.

20. pants

1. Katru gadu saskaņā ar Padomes pieņemtajiem finanšu noteikumiem ģenerālsēkretārs iesniedz Padomei apstiprināšanai gada budžetu, pārskatus un tādus papildu budžetus, ko pieprasa Padome.

2. Pēc Padomes vienošanās Organizācijas vispārējās izmaksas samērīgi sadala pēc skalas, par ko ir nolēmusi Padome. Citus izdevumus finansē tā, kā nolēmj Padome.

21. pants

Saņemot jebkuru ratifikācijas, pieņemšanas vai pievienošanās instrumentu vai jebkuru paziņojumu par pārtraukšanu, deponitārijs par to paziņo visām līgumslēdzējām pusēm un Organizācijas ģenerālsekretāram.

TO APLIECINOT, šim mērķim attiecīgi pilnvarotas personas ir parakstījušas šo Konvenciju.

SAGATAVOTS Parīzē tūkstoš deviņi simti sešdesmitā gada četrpadsmitajā decembrī angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, ko deponē deponitāram, kurš izsniegs apliecinātas kopijas visām parakstītājvalstīm.

Konvencijas par OECD Papildprotokols Nr. 1

Papildprotokols Nr. 1

1960. gada 14. decembris

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas konvencijas **PARAKSTĪTĀJVALSTIS**

IR VIENOJUŠĀS par turpinājumā norādīto:

1. Eiropas Kopienu, kuras dibinātas ar 1951. gada 18. aprīļa Parīzes līgumu un 1957. gada 25. marta Romas līgumu, pārstāvību Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijā nosaka saskaņā ar šo līgumu institucionālajām normām.
2. Šīs organizācijas darbībā piedalās Eiropas Ekonomikas kopienas komisija un Eiropas Atomenerģijas kopienas komisija, kā arī Eiropas Ogļu un tērauda kopienas augstākā iestāde.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Protokolu.

SAGATAVOTS Parīzē tūkstoš deviņi simti sešdesmitā gada četrpadsmitajā decembrī angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, kuru uzglabās Francijas Republikas valdība, kas izsniegs visām parakstītājvalstīm apliecinātas kopijas.

Konvencijas par OECD Papildprotokols Nr. 2

Parīzē 1960. gada 14. decembrī

Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācijas (turpmāk tekstā “Organizācija”) konvencijas **PARAKSTĪTĀJVALSTIS;**

IR VIENOJUŠĀS par turpinājumā norādīto:

Organizācijai tiek noteikta tiesībspēja, un Organizācijai, tās amatpersonām un dalībvalstu pārstāvjiem ir tiesības uz privilēģijām, atvieglojumiem un imunitātēm saskaņā ar turpinājumā norādīto:

- (a) 1948. gada 16. aprīļa Eiropas Ekonomiskās sadarbības Konvencijas dalībvalstu teritorijā – tiesībspēja, privilēģijas, atvieglojumi un imunitātes saskaņā ar šīs Konvencijas Papildprotokolu Nr. 1;
- (b) Kanādā – tiesībspēja, privilēģijas, atvieglojumi un imunitātes, kas norādītas jebkurā līgumā vai līgumā par tiesībspēju, privilēģijām, atvieglojumiem un imunitātēm, kurš noslēgts starp Kanādas valdību un Organizāciju;
- (c) Amerikas Savienotajās Valstīs – tiesībspēja, privilēģijas, atvieglojumi un imunitātes saskaņā ar Starptautisko organizāciju imunitāšu likumu, kas noteikts 1950. gada 27. jūnija izpildu rīkojumā Nr. 10133;
- (d) jebkurā citā vietā – tiesībspēja, privilēģijas, atvieglojumi un imunitātes, kas norādītas jebkurā līgumā vai līgumā par tiesībspēju, privilēģijām, atvieglojumiem un imunitātēm, kurš noslēgts starp attiecīgo valdību un Organizāciju.

TO APLIECINOT, attiecīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Protokolu.

SAGATAVOTS Parīzē tūkstoš deviņi simti sešdesmitā gada četrpadsmitajā decembrī angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, kuru uzglabās Francijas Republikas valdība, kas izsniegs visām parakstītājvalstīm apliecinātas kopijas.

**Eiropas Ekonomiskās sadarbības konvencijas Papildprotokols Nr. 1
par Organizācijas tiesībspēju, privilēģijām un imunitātēm**

PARĪZĒ 1948. gada 16. aprīlī

Valdība un Eiropas Ekonomiskās sadarbības konvencijas parakstītājas iestādes,

ŅEMOT VĒRĀ, ka saskaņā ar Konvencijas 22. panta noteikumiem Eiropas Ekonomiskās sadarbības organizācijai visu tās dalībvalstu teritorijā ir tāda tiesībspēja, kāda nepieciešama tās funkciju veikšanai un mērķu sasniegšanai, un Organizācijai, tās amatpersonām un Organizācijas dalībvalstu pārstāvjiem ir tiesības uz papildprotokolā norādītajām privilēģijām un imunitātēm,

IR VIENOJUŠĀS par turpmāk norādītajiem noteikumiem:

I DAĻA: Personas statuss, tiesības

1. pants

Organizācijai ir juridiskas personas statuss. Tā var slēgt līgumus, iegādāties kustamo un nekustamo īpašumu un rīkoties ar to, un vērsties ar prasību tiesā.

II DAĻA: Īpašums, līdzekļi un aktīvi

2. pants

Organizācijai, tās īpašumam un aktīviem neatkarīgi no tā, kur tie atrodas un kā rīcībā tie atrodas, ir imunitāte pret jebkāda veida tiesvedību, ja vien kādā konkrētā gadījumā Organizācija nav nepārprotami atteikusies no savas imunitātes. Tomēr ar šo saprot, ka atteikšanās no imunitātes neattiecas uz jebkāda veida nolēmumu izpildi.

3. pants

Organizācijas telpas ir neaizskaramas. Organizācijas īpašumam un aktīviem neatkarīgi no tā, kur tie atrodas un kā rīcībā tie atrodas, ir imunitāte pret kratīšanu, rekvizīciju, konfiskāciju, atsavināšanu vai jebkādu citu iejaukšanās veidu neatkarīgi no tā, vai tā ir izpildvaras, tiesu varas vai likumdevējvaras iestāžu rīcība, tai skaitā administratīvā procesa ietvaros.

4. pants

Organizācijas arhīvi un kopumā visi tai piederošie vai tās rīcībā esošie dokumenti neatkarīgi no to atrašanās vietas ir neaizskarami.

5. pants

Bez jebkādiem finanšu kontroles, regulējumu vai moratoriju ierobežojumiem:

- (a) Organizācija var turēt jebkāda veida valūtu un rīkoties ar kontiem jebkurā valūtā;
- (b) Organizācija var brīvi pārskaitīt savus līdzekļus no vienas valsts uz otru un jebkuras valsts ietvaros, kā arī konvertēt jebkuru savā rīcībā esošu valūtu citā valūtā.

6. pants

Organizācija, tās aktīvi, ienākumi un citi īpašumi ir atbrīvoti no:

- (a) visiem tiešajiem nodokļiem; tomēr ar to tiek saprasts, ka Organizācija neprasa atbrīvojumu no maksas vai nodokļiem, kas veido vienīgi maksu par komunālajiem pakalpojumiem;
- (b) visām muitas nodevām un importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz precēm, kuras Organizācija ieved vai izved savām oficiālajām vajadzībām. Taču ar to tiek saprasts, ka ar šādu atbrīvojumu ievestās preces netiek pārdotas valstī, kurā tās ir ievestas, izņemot gadījumos, par kuriem panākta vienošanās ar attiecīgās valsts valdību;
- (c) visām muitas nodevām, importa un eksporta aizliegumiem un ierobežojumiem attiecībā uz Organizācijas publikācijām.

7. pants

Organizācija parasti neprasis atbrīvojumu no akcīzes nodokļa un nodevas par kustamā un nekustamā īpašuma pārdošanu, kas veido daļu no maksājamās summas, taču, kad Organizācija veic svarīgus īpašuma pirkumus savām oficiālajām vajadzībām, uz kuriem attiecināti vai var tikt attiecināti šādi nodokļi vai nodevas, dalībvalstis, ja iespējams, veiks attiecīgas administratīvās darbības, lai panāktu šāda nodokļa vai nodevas atlaišanu vai atmaksāšanu.

III DAĻA: Atvieglojumi saistībā ar komunikāciju

8. pants

Organizācija katras dalībvalsts teritorijā bauda ne mazāk labvēlīgus nosacījumus oficiālajai saziņai, kādus katras dalībvalsts valdība nodrošina jebkurai citai valdībai, tai skaitā diplomātiskajām pārstāvniecībām, attiecībā uz prioritāti, maksu un nodokļiem par pasta sūtījumiem, kablogrammām, telegrammām, radiogrammām, telefoto, telefona sakariem vai jebkuru citu saziņu, kā arī attiecībā uz tarifiem, kas noteikti informācijas nodošanai presē un radio. Organizācijas oficiālā sarakste un jebkura cita oficiālā saziņa netiek pakļauta cenzūrai.

IV DAĻA: Dalībvalstu pārstāvji

9. pants

Dalībvalstu pārstāvjiem Organizācijas galvenajās un pakārtotajās iestādēs, pildot savus pienākumus un braucot uz sanāksmes vietu un no tās, tiek piešķirtas privilēģijas, imunitātes un atvieglojumi, kādus parasti bauda līdzvērtīga ranga diplomātiskie sūtņi.

10. pants

Dalībvalstu pārstāvjiem privilēģijas, imunitātes un atvieglojumi tiek piešķirti nevis viņu personīgā labuma gūšanai, bet gan ar mērķi nodrošināt neatkarīgu to funkciju izpildi, kas saistītas ar viņu darbu Organizācijā. Tādējādi dalībvalstīm ir ne vien tiesības, bet arī pienākums atcelt sava pārstāvja imunitātes statusu visos gadījumos, kad dalībvalsts uzskata, ka imunitātes statuss varētu traucēt tiesvedību, un kad to var atcelt, nekaitējot mērķim, kura dēļ tas ticis piešķirts.

11. pants

9. panta normas nav attiecināmas attiecībās starp pārstāvi un tās valsts varas iestādēm, kuras pilsonis ir šis pārstāvis vai kuras pārstāvis viņš vai viņa ir šobrīd vai ir bijis vai bijusi iepriekš.

12. pants

IV daļā jēdziens iekļauj visus delegāciju delegātus, vietniekus, padomniekus, tehniskos ekspertus un sekretārus.

V DAĻA: Amatspersonas

13. pants

Ģenerālsēkretārs nosaka to amatpersonu kategorijas, uz kurām attiecas V daļas noteikumi. Viņš iesniedz sarakstu ar šīm kategorijām Padomei. Pēc tam šis saraksts tiek izplatīts visām dalībvalstīm. Šajās kategorijās iekļauto amatpersonu vārdi periodiski tiek darīti zināmi dalībvalstīm.

14. pants

Organizācijas amatpersonām:

- (a) ir imunitāte pret tiesvedību saistībā ar darbībām, ko tās ir veikušas, pildot amata pienākumus; šī imunitāte saglabājas arī tad, kad amatpersonas beigušas pildīt amata pienākumus Organizācijā;
- (b) ir tāds pats atbrīvojums no nodokļiem par saņemto algu un ienākumiem, kāds pienākas galveno starptautisko organizāciju amatpersonām, kā arī saskaņā ar tādiem pašiem noteikumiem;
- (c) ir imunitāte, līdz ar viņu ar laulātajiem partneriem un apgādājamiem tuviniekiem, pret imigrācijas ierobežojumiem un ārvalstnieku reģistrāciju;
- (d) ir piešķirtas tādas pašas atvieglojumu maiņas privilēģijas, kādas pienākas līdzvērtīga ranga diplomātisko misiju amatpersonām;
- (e) tiek piešķirti, līdz ar viņu laulātajiem partneriem un apgādājamiem ģimenes locekļiem, tādi paši repatriācijas atvieglojumi, kādi starptautiskas krīzes gadījumā tiek piešķirti diplomātisko pārstāvniecību dalībniekiem;
- (f) ir tiesības ievest mēbeles un personiskās mantas bez nodokļiem, kad viņi pirmo reizi uzsāk pildīt amata pienākumus attiecīgajā valstī.

15. pants

Papildu privilēģijām, imunitātēm, atbrīvojumiem un atvieglojumiem, kas noteikti 14. pantā, ģenerālsēkretāram, viņa laulātajam un bērniem līdz 21 gada vecumam tiek piešķirtas privilēģijas, imunitātes, atbrīvojumi un atvieglojumi, kas pienākas diplomātisko pārstāvniecību vadītājiem saskaņā ar starptautiskajiem likumiem.

Ģenerālsēkretāra vietniekiem piešķirtas tādas pašas privilēģijas, imunitātes, atbrīvojumi un atvieglojumi kā līdzvērtīga ranga diplomātiskajiem pārstāvjiem.

16. pants

Amatpersonām privilēģijas, imunitātes un atvieglojumi tiek piešķirti nevis viņu personīgā labuma gūšanai, bet gan Organizācijas interešu nodrošināšanai. Ģenerālsēkretāram ir tiesības un pienākums atcelt imunitāti jebkurai amatpersonai jebkurā gadījumā, kad, pēc viņa domām, imunitātes statuss varētu traucēt tiesvedību, un to var atcelt, nekaitējot Organizācijas interešu nodrošināšanai. Ģenerālsēkretāra un ģenerālsēkretāra vietnieku imunitāti var atcelt Padome.

17. pants

Organizācija vienmēr sadarbojas ar attiecīgajām dalībvalstu iestādēm, lai veicinātu pienācīgu tiesvedību, nodrošinātu policijas noteikumu ievērošanu, un novērstu visus privilēģiju, imunitāšu un atvieglojumu ļaunprātīgas izmantošanas gadījumus, kas minēti šī protokola V daļā.

VI DAĻA: Eksperti Organizācijas uzdevumu pildīšanai

18. pants

Ekspertiem (personām, kuras nav V daļā norādītās amatpersonas), kuri pilda Organizācijas uzdevumus, tiek piešķirtas tādas privilēģijas, imunitātes un atvieglojumi, kādi nepieciešami neatkarīgai funkciju izpildei uzdevumu veikšanas laikā, ieskaitot laiku, kas pavadīts ceļā saistībā ar viņu uzdevumiem. Īpaši viņiem tiek piešķirta:

- (a) imunitāte pret personīgo arestu vai aizturēšanu un personiskās bagāžas arestu;
- (b) visa veida tiesas procesu imunitāte attiecībā uz visām darbībām, ko viņi veikuši uzdevuma pildīšanas laikā;
- (c) visu materiālu un dokumentu neaizskaramība.

19. pants

Ekspertiem privilēģijas, imunitātes un atvieglojumi tiek piešķirti nevis viņu personīgā labuma gūšanai, bet gan Organizācijas interešu nodrošināšanai. Ģenerālsēkretāram ir tiesības un pienākums atcelt imunitāti jebkuram ekspertam jebkurā gadījumā, kad, pēc viņa domām, imunitātes statuss varētu traucēt tiesvedību un to var atcelt, nekaitējot Organizācijas interesēm.

VII DAĻA: Papildlīgumi

20. pants

Organizācija var noslēgt ar jebkuru dalībvalsti vai dalībvalstīm papildu vienošanās, grozot šī Protokola noteikumus, ciktāl tas attiecas uz attiecīgo dalībvalsti vai attiecīgajām dalībvalstīm.

To apliecinot, šim mērķim pienācīgi pilnvarotās personas ir parakstījušas šo Protokolu.

Sagatavots Parīzē tūkstoš deviņi simti četrdesmit astotā gada sešpadsmitajā aprīlī angļu un franču valodā, abiem tekstiem esot vienlīdz autentiskiem, vienā eksemplārā, kurš paliks glabāšanā Francijas Republikas valdības arhīvā, kas izsniegs visām parakstītājvalstīm apliecinātas kopijas.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

271. 390L/12 Grozījumi Prokuratūras likumā

Izdarīt Prokuratūras likumā (Latvijas Republikas Saeimas un Ministru Kabineta Ziņotājs, 1994, 12. nr.; 1996, 5., 13. nr.; 1998, 9., 23. nr.; 2000, 14. nr.; 2002, 22. nr.; 2003, 15. nr.; 2005, 14. nr.; 2007, 10. nr.; 2008, 16. nr.; 2009, 3., 13. nr.; Latvijas Vēstnesis, 2009, 194. nr.; 2010, 205. nr.; 2011, 112., 117. nr.; 2012, 195. nr.; 2013, 183. nr.; 2015, 56. nr.) šādus grozījumus:

1. Izslēgt 33.¹ panta trešo daļu.

2. Izteikt 33.² panta pirmo daļu šādā redakcijā:

“(1) Prokurora amata kandidāts stažējas vakantajā rajona (pilsētas) prokurora amata vietā saskaņā ar stažēšanās līgumā noteikto kārtību, termiņu un citiem nosacījumiem.”

3. Papildināt 37. panta pirmās daļas 1. punktu ar vārdiem un skaitļiem “izņemot 33. panta pirmās daļas 3. punktu, ja persona ir prokurora amata kandidāts”.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 9. jūnijā.

Valsts prezidents R. Vējonis

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.

Saeima ir pieņēmusi un Valsts
prezidents izsludina šādu likumu:

272. 391L/12 Grozījumi Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā

Izdarīt Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksā šādus grozījumus:

1. Izslēgt 158.² un 158.³ pantā vārdus “dzelzceļa transporta”.

2. Papildināt kodeksu ar 158.⁶ pantu šādā redakcijā:

“158.⁶ pants. Normatīvajos aktos noteikto datu plūsmas ātruma un datu apjoma prasību pārkāpšana

Par normatīvajos aktos noteikto datu plūsmas ātruma vai datu apjoma prasību pārkāpšanu, sniedzot publisko interneta piekļuves pakalpojumu, —

izsaka brīdinājumu vai uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz septiņsimt *euro*, amatpersonām — no simt četrdesmit līdz septiņsimt *euro*, bet juridiskajām personām — no divsimt astoņdesmit līdz četrpadsmit tūkstoš *euro*.”

3. Papildināt 215.¹⁰ panta pirmo daļu pēc skaitļa “158.⁵” ar skaitli “158.⁶”.

Likums Saeimā pieņemts 2016. gada 16. jūnijā.

Valsts prezidents **R. Vējonis**

Rīgā 2016. gada 29. jūnijā

Publikācija “Latvijas Vēstnesī” 29.06.2016., Nr. 123.